

ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାଙ୍କ ବାଣୀ

وَلَا تُخْزِيكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ ۗ
 إِنَّهُمْ لَنْ يَصُرُوا لِلَّهِ شَيْئًا طَيْرٌ يُدُّهُ اللَّهُ ۗ
 يَجْعَلْ لَهُمْ حَظًّا فِي الْآخِرَةِ ۗ وَلَهُمْ
 عَذَابٌ عَظِيمٌ (آل عمران: 177)

ଅନୁବାଦ- ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅବିଶ୍ୱାସ
 (କରିବା)ରେ (ଶୀଘ୍ର) ଅଗ୍ରସର ହେଉଛନ୍ତି,
 ସେମାନେ ତୁମକୁ ଦୁଃଖିତ ନ କରନ୍ତୁ;
 ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି
 କରିପାରିବେ ନାହିଁ; ଅଲ୍ଲାଃ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଯେ
 ପରକଳାରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଭାଗ
 ନ ରହୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭୀଷଣ ଶାସ୍ତି
 (ନିୟତ) ଅଛି ।

(ଆଲେ ଇମରାନ: ୧୭୭)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مُحَمَّدٌ وَنُصَلِّيَ عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ وَعَلَى عِبَادِهِ الْمُسِيحِ الْمُؤْمِنِينَ

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ

ଖଣ୍ଡ

5

ବାର୍ଷିକ ଦେୟ:

୫୦୦/-

Weekly
BADAR
 Qadian
 Odia

www.akhbarbadarqadian.in

27 ଫେବୃଆରୀ 2020

27 ଡିସେମ୍ବର 1399 ହି.ଶ

02 ଉକ୍ତ 1441 ହି.କ

ସଂଖ୍ୟା

9

ସମ୍ପାଦକ :

କମରୁଲ ହକ୍ ଖାନ୍

ସହ-ସମ୍ପାଦକ :

ମକସୁଦ୍ ଅଲୀ ଖାନ୍

ଅହମଦୀୟା ଖବର

ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଅସୀମ ଦୟା ବଳରୁ ସମ୍ଭବନା
 ହଜରତ ଅମିରୁଲ୍ ମୁମେନିନ୍ ଖଲିଫତୁଲ୍
 ମସିହ ପଂଚମ^ଶକୁଶଳ ଓ ମଙ୍ଗଳରେ
 ଅଛନ୍ତି । (ଅଲ୍‌ହମ୍‌ବୋଲିଲ୍ଲାଃ)

ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଓର^ଶଙ୍କ
 ସୁସ୍ଥ, ସବଳ, ଦୀର୍ଘାୟୁ, ମହାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ
 କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ବିଶେଷ ସୁରକ୍ଷାରେ ରହିବା
 ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତେ ଦୁଆ କରିତାଳନ୍ତୁ ।
 ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ହୁଜୁର^ଶଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ
 ସୁରକ୍ଷା, ସାହାଯ୍ୟ ଓ ସମର୍ଥନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।
 ॥ ଆମିନ୍ ॥

ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ଲା ଐୟଦ୍ ଇମାମନା ବେରୁହିଲ୍
 କୁଦୁସ୍ ଓ ବାରିକଲନା ଫି'ଉମ୍‌ରିହି ଓ
 ଅମ୍‌ରିହି ॥

ଆଁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଚିରତ୍ର ଏପରି ଥିଲା କି ତାହା ଅନୁଭବ ଓ ପ୍ରୟୋଗ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପୂର୍ଣ୍ଣସ୍ତରର ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ।
 ତାହା କେବଳ କଥା ନୁହେଁ ବରଂ ତାହାଙ୍କ ସତ୍ୟତାର ପ୍ରମାଣ ଆମ ପାଖରେ ଏପରି ଅଛି ଯେପରି ଗଣିତର ସ୍ତୁତ ସଠିକ୍
 ବିଶ୍ୱସନୀୟ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଆମେ ଦୁଇ ମିଶାଣ ଦୁଇ ଚାରି ଭଳି ତାହା ପ୍ରମାଣ କରିପାରିବୁ
 କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନବାଙ୍କ ଅନୁଗାମିମାନେ ଏପରି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ହଜରତ ମସିହ ମରଦ^{ଆ.ମ}ଙ୍କ ନୀତି ବାଣୀ

ରସୁଲେ କରିମ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ମହାନ ଚରିତ୍ର

ସବୁଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନମୁନା ଏବଂ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଆଁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କର ଅଟେ । ଯିଏ
 ସମସ୍ତ ଚରିତ୍ରରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ (ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା) କହିଲେ **ଇନ୍କା
 ଲଅଲା ଖୁଲୁକିନ୍ ଅକିମ୍** (ଅଲ୍‌କଲମ୍: ୫)

ଗୋଟିଏ ସମୟରେ ସେ ସୁଭାଷଣ ଦ୍ୱାରା ଗୋଟିଏ ଦଳକୁ କଞ୍ଚନାର ଜଗତରେ
 ଅଭିଭୂତ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ସମୟ ଆସୁଛି ଯେ ତାର ଓ ତରବାରାର ରଣକ୍ଷେତ୍ରରେ
 ଆଗକୁ ବଢ଼ି ଦମ୍ଭ ଓ ସାହାସ ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ଦାନ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ତ ସୁନାର ପାହାଡ଼ ପ୍ରଦାନ
 କରୁଛନ୍ତି । କ୍ଷମା ଆଚରଣ କରିବାରେ ନିଜର ବୈଭବକୁ ଏପରି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ
 ପାଇବା ଯୋଗ୍ୟ ଲୋକକୁ ଛାଡ଼ିଦେଉଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ଓ ଅନୁପମ
 ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ରହିଛି ଯାହାକୁ ଖୁଦାତାଲା ଦେଖାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହାର ଉଦାହରଣ ହେଉଛି ଏପରି
 ଏକ ବିଶାଳ ବୃକ୍ଷ, ଯାହାର ଛାଇ ତଳେ ବସି ମନୁଷ୍ୟ ତା'ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାଗରୁ ନିଜର
 ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରିନେବ । ତା'ର ଫଳ, ତା'ର ଫୁଲ, ତା'ର ଛାଇ, ତା'ର ପତ୍ର
 ଏପରିକି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ ହିତକାରୀ । ଆଁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ସେହି ମହାନ ବୃକ୍ଷ ସଦୃଶ ଅଟନ୍ତି
 ଯାହାର ଛାୟା ହେଉଛି ଏପରି କି କୋଟି କୋଟି ପ୍ରାଣୀ ସେଥିରେ କୁକୁଡ଼ାର ପର ଭଳି ଆରାମ
 ଓ ଶରଣ ନେଉଛନ୍ତି । ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରରେ ସବୁଠାରୁ ବାହାଦୁର ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ବୋଲାଉଥିଲା ଯିଏ ଆଁ
 ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ନିକଟରେ ରହୁଥିଲା । କାରଣ ଆପଣ (ସ:ଆ:ସ) ବହୁତ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ
 ସ୍ଥାନରେ ରହୁଥିଲେ । ସୁବହାନଲ୍ଲାଃ! କେତେ ମହାନ ! ଉତ୍ତମ ଯୁଦ୍ଧରେ ଦେଖ ଯେ, ତରବାରା
 ଉପରେ ତରବାରାର ଆକ୍ରମଣ ଚାଲିଛି । ଏପରି ଭୟଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିଛି ଯେ ସାହାବାମାନେ
 ବରଦାସ୍ତ କରିପାରୁନାହାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହି ଯୋଦ୍ଧା ପୁରୁଷ ଦର୍ପର ସହିତ ଲଢ଼ି ଚାଲିଛି । ସେଥିରେ
 ସାହାବାମାନଙ୍କର ଭୁଲ୍ ନଥିଲା । ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦେଲେ ବରଂ ସେଥିରେ
 ରହସ୍ୟ ଥିଲା ଯେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ବୀରତାର ନମୁନା ପଦର୍ଶନ ହେଉ ।
 ଗୋଟିଏ ମୌକାରେ ତରବାରା ଉପରେ ତରବାରାର ଆକ୍ରମଣ ଚାଲିଥିଲା ଓ ଆପଣ ସ:ଆ:ସ
 ନରୁଓତର ଦାବି କରିଚାଲିଥିଲେ ଯେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ (ଅର୍ଥାତ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ରସୁଲ୍)
 ହେଉଛି ମୁଁ । କୁହାଯାଉଛି ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ମଥାରେ ସତୁରାଟା କ୍ଷତ ହୋଇଥିଲା କିନ୍ତୁ
 କ୍ଷତଗୁଡ଼ିକ ହାଲକା ଥିଲା । ଏହା ମହାନ ଚରିତ୍ର ଥିଲା ।

ଏପରି ସମୟ ଆସିଛି ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ନିକଟରେ ଏତେ ମାତ୍ରାରେ ଛେଳି ମେଣ୍ଟା
 ଥିଲା ଯେ କୈସର୍ ଏବଂ କିସରାଙ୍କ ନିକଟରେ ମଧ୍ୟ ନଥିବେ କିନ୍ତୁ ସେ ସବୁକୁ ଆପଣ
 ସ:ଆ:ସ ଜଣେ ମାଗିବାବାଲାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଦେଲେ । ଏବେ ଯଦି ନିକଟରେ କିଛି ନଥାନ୍ତା
 ତେବେ କ'ଣ ଦେଇଥାନ୍ତେ । ଯଦି ହୁକୁମତର ସ୍ୱରୂପ ନଥାନ୍ତା ତେବେ ଏହା କିପରି ପ୍ରମାଣ
 ହୋଇଥାନ୍ତା ଯେ ଆପଣ (ସ:ଆ:ସ) ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ପାଇବା ଯୋଗ୍ୟ ମକ୍କାର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀକୁ
 ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାର ଶକ୍ତି ରଖିଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ କ୍ଷମା ଦେଇପାରୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ସାହାବା
 କଳାମଙ୍କୁ ସ୍ୱୟଂ ହଜୁର ଆ:ସଙ୍କୁ ଏବଂ ମୁସଲମାନ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଭିକ୍ଷାରୁ ଭିକ୍ଷା ନିର୍ଯ୍ୟାତନା
 ଓ କଷ୍ଟ ଦେଉଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସାମନାକୁ ଆସିଲେ ସେତେବେଳେ
 ଆପଣ କହିଲେ ଲା ତସ୍‌ରିବା ଆଲୈକୁମ୍‌ଲ୍ ଯୋମା ମୁଁ ଆଜି ତୁମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦେଉଅଛି ।

ଯଦି ଏପରି ମୌକା ନ ମିଳିଥାନ୍ତା ତେବେ ହଜୁରଙ୍କର ଏପରି ମହାନ ଚରିତ୍ର କିପରି ପ୍ରକାଶ
 ହୋଇଥାନ୍ତା । ଏହି ଶାନ୍ (ସମ୍ମାନ) ଆପଣଙ୍କର ଓ କେବଳ ଆପଣଙ୍କର ହିଁ ଥିଲା । ଏପରି
 କୌଣସି ସୁରୁଣ ସମ୍ଭବରେ ବତାଏ ଯାହା ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ ନଥିବ ଓ ପୁଣି ତାହା ଉଚ୍ଚକୋଟି
 ସମ୍ପନ୍ନ ପୂର୍ଣ୍ଣମାତ୍ରାରେ ନଥିବ ।

ହଜରତ ମସିହ ଆ:ସଙ୍କ ଜୀବନକୁ ଦେଖି କହିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି ଯେ ତାଙ୍କର ଚରିତ୍ର
 ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଅପ୍ରକଟ ଥିଲା । ଯେଉଁ ଦୁଷ୍ଟ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ସରକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ଚଉକି ମିଳୁଥିଲା
 ଏବଂ ରୋମି ସରକାର ତାଙ୍କ ଦଳକୁ ସମ୍ମାନ ଦେଉଥିଲା । ସେମାନେ ମସିହଙ୍କୁ ହଜରାଣ
 ହରକତ୍ କରୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ହଜରତ ମସିହଙ୍କ ଜୀବନରେ ଏପରି କୌଣସି ଆଧିପତ୍ୟ ଆସିନାହିଁ
 କି ସେଥିରୁ ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ ସେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାର ଶକ୍ତି ରଖିଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ କ୍ଷମା
 ଆଚରଣ କରିଥିବେ । କିନ୍ତୁ ଏହାର ବିପରୀତ ଆଁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଚିରତ୍ର ଏପରି ଥିଲା କି
 ତାହା ଅନୁଭବ ଓ ପ୍ରୟୋଗ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପୂର୍ଣ୍ଣସ୍ତରର ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି । ତାହା କେବଳ କଥା
 ନୁହେଁ ବରଂ ତାହାଙ୍କ ସତ୍ୟତାର ପ୍ରମାଣ ଆମ ପାଖରେ ଏପରି ଅଛି ଯେପରି ଗଣିତର ସ୍ତୁତ
 ସଠିକ୍ ବିଶ୍ୱସନୀୟ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଆମେ ଦୁଇ ମିଶାଣ ଦୁଇ ଚାରି ଭଳି ତାହା ପ୍ରମାଣ
 କରିପାରିବୁ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନବାଙ୍କ ଅନୁଗାମିମାନେ ଏପରି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ସେଥିଯୋଗୁଁ
 ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଉଦାହରଣ ଏପରି ଏକ ବୃକ୍ଷ ସହିତ ଦିଆଯାଇଛି ଯାହାର ଚେର, ଛାଇ,
 ଫୁଲ, ଫଳ, ପତ୍ର ସୁତରାଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ଲାଭଦାୟକ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହିତକାରୀ, ଆରାମ ଦାୟକ
 ଓ ସୁଖ ପ୍ରଦାନକାରୀ ଅଟେ । ଯେହେତୁ ଶ୍ରୀମାନ୍ **ସର୍ଓରେ କାଏନାତ୍ ଆଲୈହିତ୍ ତହ୍‌ୟାତ** କ
 ପରେ ଏ ଉନ୍ମତ (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ)ରେ ଏକ ପ୍ରକାର ମତଭେଦ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଗଲା ସେଥିଯୋଗୁଁ ସେହି
 ଚରିତ୍ର ସମ୍ଭାର ଏକତ୍ରୀତ ହୋଇ ରହିଲା ନାହିଁ ବରଂ ଅଲଗା ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ରୂପେ ସେହି ଚରିତ୍ରର
 ସଂଗ୍ରହାଳୟ ବ୍ୟାପି ଗଲା । ସେଥିଯୋଗୁଁ କିଛି ଲୋକ କିଛି ଚରିତ୍ରକୁ ସହଜରେ ପ୍ରଚାର
 କରିପାରୁଛନ୍ତି ।

ଆତ୍ମଶୁଦ୍ଧି ଏବଂ ସଫଳତା

ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅଛି କି **କଦ୍ ଅଫଲହା ମନ୍ ଜକ୍ୱାହା ଓ କଦ୍ ଖାବା ମନ୍
 ଦସ୍‌ସାହା** (ଶମସ୍: ୧୦, ୧୧) ଅର୍ଥାତ୍- ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ମୋକ୍ଷ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବ ଯିଏ ଆତ୍ମଶୁଦ୍ଧି
 କରିବ ଏବଂ ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା ସେହିବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଆତ୍ମାକୁ ବିଗାଡ଼ି ଦେଲା । ଫଳାହ୍ ଶରଟିର
 ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଫାଡ଼ିଦେବା/ଚିରିଦେବା । ଜମିକୁ ଫାଡ଼ିବା ବିଷୟ ଜାଣିଛ । ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର କରିବା
 ବେଳେ ମଧ୍ୟ ଫଡ଼ାଯାଇଥାଏ । ଅହରହ ଚେଷ୍ଟା ମଣିଷର ମନକୁ ତା'ର ବିକାର ଓ କଠୋରତାକୁ
 ସଫାକରି ଏପରି ଯୋଗ୍ୟ ବନାଇ ଦିଏ ଯେ ସେଥିରେ ବାସ୍ତବିକ ଜମାନ୍ (ବିଶ୍ୱାସ)ର ବୃକ୍ଷ ଫଳ
 ଧରିବା ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଯେହେତୁ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ସ୍ତର ଓ ଲକ୍ଷ ସାଧନ କରିବାରେ ମୁତ୍ତକି
 (ଧର୍ମପରାୟଣ ବ୍ୟକ୍ତି)ଙ୍କୁ ବଡ଼ ବଡ଼ ବିପତ୍ତି ଓ ଦୁଃଖକଷ୍ଟର ସମ୍ମୁଖିନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ
 ସେଥିଯୋଗୁଁ ଫଳାହ୍ (ସଫଳତା)ର ଅର୍ଥ କରାଯାଇଅଛି । ଅନ୍ୟ ଏକ ସ୍ଥାନରେ (ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା)
 କହୁଛନ୍ତି: **କୁତିଲଲ୍ ଖର୍ରାସୁନଲ୍ ଲଜିନାହୁମ୍ ଫି ଗମ୍‌ରତିନ୍ ସାହୁନ୍** (ଜାରିୟାତ: ୧୧, ୧୨)
 ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛି ଯେ ଅନୁମାନକୁ ଭିତ୍ତିକରି କହୁଥିବା

ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ପୃଷ୍ଠା- ୮ ରେ ଦେଖନ୍ତୁ...

ନିଜର ନମୁନାକୁ ଉତମ କରନ୍ତୁ, କେବଳ ନାମକୁ ମାତ୍ର ଅହେମଦୀ ବୋଲାଉବା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ ।
ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ତକ୍ତ୍ୱା (ଧର୍ମପରାୟଣତା) ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତୁ ଏବଂ ତକ୍ତ୍ୱା କେବଳ
ନାଁରେ ନୁହେଁ ବରଂ ସତକର୍ମ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ ।

ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ଉପାସନା କରିବାର ହକ୍ ସେତେବେଳେ ଦିଆଯାଇପାରେ ଯେତେବେଳେ
ଆମେ ନମାଜକୁ କାଏମ୍ କରୁଥିବା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହେମଦୀ ନିଜର ନମାଜକୁ ସୁରକ୍ଷା
କରିବା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ।

ଯଦି ଆପଣମାନେ ନିଜେ ନାମଜ କାଏମ କରିବାବାଲା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ଓ ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମାଜ
ଉପରେ କାଏମ ରହିବାବାଲା ବନାଇ ଦେଉଛନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣଙ୍କର ସବୁ ତରଫିୟତି (ପ୍ରଶିକ୍ଷଣଗତ)
ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ସ୍ୱତଃସ୍ୱତଃଭାବେ ସମାଧାନ ହୋଇଯିବ ।

୧୩ ତମ ଯଲ୍‌ସା ସାଲାତା ଇଚାଲା ଅନୁଷ୍ଠିତ ୨୧ ରୁ ୨୩ ଜୁନ୍ ୨୦୧୯ ଅବସରରେ ସୟଦ୍‌ନା ହଜରତ୍
ଅମୀରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ୍ ଖାମିସ୍ ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ବିଶେଷ ବାତା ।

ବିସ୍‌ମିଲ୍ଲାହିର୍ ରହ୍‌ମା ନିର୍‌ରହିମ୍
ନହ୍‌ମଦହୁ ଓ ନୁସଲ୍ଲି ଅଲା ରସୁଲିହିଲ୍ କରିମ୍ ଓ ଆଲା ଅବ୍‌ଦିହିଲ୍
ମସିହିଲ୍ ମଉଦ
ଖୁଦାଙ୍କ କୃପା ଓ କରୁଣା ସହିତ
ହୁଝୁନ୍ ନାସିର୍

ଯମାତ ଅହେମଦୀୟା ଇଚାଲାର ପ୍ରୀୟ ସଦସ୍ୟଗଣ !
ଅସ୍‌ସଲାମୋ ଆଲେଅକୁମ୍ ଓ ରହ୍‌ମୁତଲ୍ଲାହି ଓ ବରକାତୁହୁ

ଅଲ୍‌ହମ୍‌ଦୁଲିଲ୍ଲାହ ଯମାତ୍ ଅହେମଦୀୟା ଇଚାଲାକୁ ନିଜର ଜଲ୍‌ସା ସାଲାତା
ଅନୁଷ୍ଠିତ କରିବାପାଇଁ ସୌଭାଗ୍ୟ ମିଳୁଅଛି । ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ଆପଣଙ୍କର ଏହି ଜଲ୍‌ସାକୁ
ପ୍ରତି କ୍ଷେତ୍ରରୁ ସଫଳ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଏହାର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବରକାତରୁ
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଲାଭ ଉଠାଇବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ଦିଅନ୍ତୁ । ମନେରଖା ଯେ ଏହି ଜଲ୍‌ସା ଏକ
ଧାର୍ମିକ ସମ୍ମିଳନୀ ଓ ଏଥିରେ ସାମିଲ ହେଉଥିବା ଲୋକେ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ଗୁଣଗାନ ଏବଂ
ତାହାଙ୍କ ସ୍ମୃତିଗାନ ଓ ପ୍ରଶଂସାଗାନ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଉଚିତ । ଏଇ କିଛିଦିନ ପୂର୍ବେ
ଆପଣମାନଙ୍କୁ ରମ୍‌ଜାନର ବାବରକତ୍ ମାସରେ ରୋଜା ରଖିବା ଓ ଉପାସନା କରିବାର
ସୌଭାଗ୍ୟ ମିଳିଛି । ଆପଣମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୋର ଏହି ବାତା ରହିଛି ଯେ ରମ୍‌ଜାନର ଏହି
ଉପାସନା ଓ ପୂଣ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ନିଜ ଆସନ୍ତା ଜୀବନର ଅଂଶବିଶେଷ ବନାନ୍ତୁ । ନିଜର
ନମୁନାକୁ ଉତମ କରନ୍ତୁ । କେବଳ ନାମକୁ ମାତ୍ର ଅହେମଦୀ ବୋଲାଉବା ଯଥେଷ୍ଟ
ନୁହେଁ । ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ତକ୍ତ୍ୱା (ଜଶ୍ୱରଭୟ) ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତୁ । ତକ୍ତ୍ୱା କେବଳ ନାଁରେ
ନୁହେଁ ବରଂ ସତକର୍ମ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ ।

ସୟଦ୍‌ନା ହଜରତ ମସିହ୍ ମଉଦ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି: ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା “ଆମକୁ
ଯେଉଁ କଥା ଉପରେ ମାମୁର (ନିୟୋଜିତ) କରିଛନ୍ତି ତାହା ହେଉଛି ଏହା କି ତକ୍ତ୍ୱାର
କ୍ଷେତ୍ର ଖାଲିପଡ଼ିଛି । ତକ୍ତ୍ୱା ହେବା ଉଚିତ..... ଯଦି ତୁମମଧ୍ୟରେ ତକ୍ତ୍ୱା (ଧର୍ମପରାୟଣ)
ଥିବ ତେବେ ସାରା ଦୁନିଆ ତୁମ ସହିତ ରହିବ । ତେଣୁ ତକ୍ତ୍ୱା ସୃଷ୍ଟି କର । ଯେଉଁ
ଲୋକମାନେ ମଦିରାପାନ କରୁଛନ୍ତି ବା ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମ ବିଧାନରେ ମଦିରା ପାନ
କରିବା ଏକ ମହାନ ଭାଗ, ସେମାନଙ୍କୁ ତକ୍ତ୍ୱା ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ରହିନପାରେ ।
ସେମାନେ ପୂଣ୍ୟ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଯଦି ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ଆମ ଯମାତକୁ
ଏପରି ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ଓ ଏ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦିଅନ୍ତୁ ଯେ ସେମାନେ କୁକର୍ମ ସହିତ
ଯୁଦ୍ଧ କରିବାବାଲା ହୁଅନ୍ତୁ ଓ ତକ୍ତ୍ୱା ଓ ପବିତ୍ରତାରେ ଉନ୍ନତ କରନ୍ତୁ । ଏହା ହେଉଛି ବଡ଼
ସଫଳତା ଏହାଠାରୁ ବଳି କୌଣସି ବସ୍ତୁ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ହୋଇ ନ ପାରେ ।”

(ମଲ୍‌ମୁଜାତ, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃ-୨୪୫, ପ୍ରକାଶନ ୨୦୦୩ କାଦିୟାନ)

ପୁଣି ନମାଜ ଅଛି, ଏହାର ନିୟମିତତା ବହୁତ ଜରୁରୀ । ଏଥିପ୍ରତି ମୁଁ ବାରମ୍ବାର
ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରୁଅଛି । ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ଉପାସନାର ହକ୍ ସେତେବେଳେ ପ୍ରଦାନ
ହୋଇପାରେ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ନମାଜକୁ କାଏମ୍ କରୁଥିବା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହେମଦୀ
ନିଜ ନିଜର ନମାଜର ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଉଚିତ ।

ହଜରତ ମସିହ୍ ମଉଦ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି:

“ସେହି ସବୁ ପାପ ଯାହା ଭିତରେ ଭରି ରହିଛି ଏବଂ ଯାହା ଖୁଦାତାଲାଙ୍କୁ
ଚିହ୍ନିବା ଓ ତାର ସାମ୍ନିଧ୍ୟ ହାସଲ କରିବାରୁ ଦୂରେଇ ରଖୁଛି, ତାକୁ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ
ଏବଂ ଦୂରତାକୁ ନିକଟତର କରିବା ପାଇଁ ନମାଜ ରହିଛି । ତା’ ଜରିଆରେ କୁକର୍ମକୁ
ଦୂରେଇ ଦିଆଯାଏ ଏବଂ ତା ପରିବର୍ତ୍ତେ ପବିତ୍ର ଭାବନାକୁ ଭରି ଦିଆଯାଏ । ଏହା
ହେଉଛି ରହସ୍ୟ ଯେଉଁ କଥା କୁହାଯାଇଛି ଯେ ନାମଜ ପାପକୁ ଦୂର କରିଥାଏ ।”

ସୁତରାଂ ଆପଣମାନେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ନମାଜକୁ ସୁରକ୍ଷା କର ଓ ନିଜ
ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନାମଜ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କର । ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣମାନେ ନିଜେ
ନମାଜ ନିୟମିତ ପାଠ ନ କରିବେ । ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟ ନମୁନା ଉପସ୍ଥାପନ ନ କରିବେ ସେ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ମଧ୍ୟ ନମାଜ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବେ ନାହିଁ । ଯଦି
ଆପଣ ନିଜେ ନମାଜକୁ କାଏମ୍ କରିବା ବାଲା ହେଉଛନ୍ତି ଓ ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ
ନମାଜ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ଆପଣଙ୍କର ସବୁ ତରଫିୟତି ସମସ୍ୟା ଆପେ
ଆପେ ସମାଧାନ ହୋଇଯିବ ।

ନିଜକୁ ସୁଧାରିବା ହେଉଛି ନିୟମିତ ଏକ ଜିହାଦ୍ (ପ୍ରଚେଷ୍ଟା) ଯାହାକୁ ଅନବରତ
କରିତାଲିବା ଉଚିତ । ସର୍ବଦା ନିଜର ସମୀକ୍ଷା କରିବା ଉଚିତ । ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ଆପଣ
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜ ଭିତରେ ପବିତ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।
ଆପଣମାନଙ୍କୁ ହଜରତ ମସିହ୍ ମୁଦ ଆ:ସଙ୍କ ଦୁଆ (ପ୍ରାର୍ଥନା) ର ଉତରାଧିକାରୀ ବନାଇ
ଏବଂ ଆପଣମାନେ ସର୍ବଦା ଧର୍ମକୁ ସଂସାର ଉପରେ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେବାବାଲା ହୁଅନ୍ତୁ ।
ଆମିନ୍ ।

ଓସ୍‌ସଲାମ୍, ଖାକ୍‌ସାର୍
(ମିର୍ଜା ମସ୍‌ରୁର୍ ଅହ୍‌ମଦ୍) ଦସ୍ତଖତ
ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହିଲ୍ ଖାମିସ୍

(ଅଖ୍‌ବାର ଅଲ୍‌ଫଜଲ୍ ଇଂଚରନ୍‌ସାଧନାଲ୍ ୨୦ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୧୯ କୁ ଧନ୍ୟବାଦ)

*****

: ଖୁତ୍ବା ଜୁମା :

ନବି କରିମ ସ:ଆ:ସ..... କହିଲେ ହେ ଇବନେ ରଫ୍ଠାହା ! ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମକୁ ଦୃଢ଼ପଦ ରଖନ୍ତୁ, ହୁଶାମ୍ ବିନ୍ ଅରୁଫ୍ଠା କହିଲେ ଯେ, ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ଏହି ଦୁଆର ବରକତରୁ ତାଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ଦୃଢ଼ପଦ ରଖିଲେ ଏପରି କି, ସେ ଶହଦ ହୋଇଗଲେ ଓ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ବୈକୁଣ୍ଠର ଦ୍ଵାରକୁ ଖୋଲିଦିଆଗଲା ।

ନିଷ୍ଠା ଓ ଭକ୍ତିଭାବରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ବଦରୀ ସାହାବି ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଠାହା ରଜିଅଲାହୋ ଅନ୍‌ହୁଙ୍କ ପବିତ୍ର ଜୀବନ ଚରିତର ଗୁଣଗାରିମା ବର୍ଣ୍ଣନା ।

ଉଣା ଅଧିକେ ୩୦ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫଜ୍ଜଲେ ଉମର୍ ହସ୍ନିଙ୍ଗଲରେ ସେବା କରିବାବାଲା, ଗରିବଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ, ଦୁଆଗୁ, ପୈର୍ଯ୍ୟବାନ ଓ କୃତଜ୍ଞ ଡାକ୍ତର ଲତିଫ ଅହେମଦ୍ କୁରେଶି ସାହେବଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ, ମରହୁମ୍‌ଙ୍କ ଉତ୍ତମଗୁଣାବଳୀର ଚର୍ଚ୍ଚା ଏବଂ ନମାଜ ଯନାଜାଃ ଗାଏବ୍ ପାଠ ।

ଖୁତ୍ବା ଜୁମା: ସୟଦନା ଅମିରୁଲ ମୁମେନିନ ଖଲିଫତୁଲ ମସିହ ଖାମିସ୍^୧
(ପ୍ରଦତ୍ତ: ୨୪ ଜାନୁୟାରୀ ୨୦୨୦ ଅନୁଯାୟୀ ୨୪ ସୁଲାଇ ୧୩୯୯ ହିଜ୍ରି ଶମସି)

ଖୁତ୍ବା ଜୁମାର ଏହି ଆଲ୍ଲୋଖ୍ୟତି ବଦର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଅଲ୍‌ଫଜଲ୍ ଇଂଚରନ୍‌ସାସନାଲ ଲଣ୍ଡନର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଇ ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛୁ ।

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ-
أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ-الْحَافِظُ-مَوْلَى مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ-إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ-
إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ-صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ-

ଆଜି ଯେଉଁ ସାହାବାଙ୍କର ଚର୍ଚ୍ଚା କରାଯିବ ତାଙ୍କ ନାମ ହେଉଛି, ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଠାହା ର:ଅ । ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଠାହା ର:ଅଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ନାମ ଥିଲା । ରଫ୍ଠାହା ବିନ୍ ସାଲ୍‌ବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ନାମ କର୍‌ଶା ବିନ୍‌ତ ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ଅମରୋ ଯିଏ ଅନ୍‌ସାରଙ୍କ ଖଜରଜ୍ କବିଲାର ବନ୍ଦୁ ହାରିସ୍ ବିନ୍ ଖଜରଜ୍ ବଂଶୀୟ ଥିଲେ । ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଠାହା ର:ଅ ବୟସେ ଅକବାରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ । ଏବଂ ବନ୍ଦୁ ହାରିସ୍ ବିନ୍ ଖଜରଜ୍ ର ସେ ସର୍ଦ୍ଦାର ଥିଲେ । ତାଙ୍କର କୁନିୟତ ଅବୁ ମୁହମ୍ମଦ୍ ଥିଲା ଓ କେତେକ ଅବୁ ରଫ୍ଠାହା ଏବଂ ଅବୁ ଅମରୋ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । (ଉସଦୁଲ୍ ଗାବାଃ ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃ-୨୩୫, ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଠାହା ର:ଅ ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଅଲ୍‌ମିୟା ବେରୁତ ୨୦୦୮)

ଅନ୍‌ସାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି ଯେ, ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଠାହା ର:ଅ ଏବଂ ହଜରତ ମିକଦାଦ୍ ର:ଅଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଆଖାତ୍ (ଭାତୁଭାବ) ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ । ଇବନେ ସାଆଦ୍‌ଙ୍କ ମୁତାବକ ସେ ନବି ଆ:ସଙ୍କ କାବିର୍ (ଲେଖକ) ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । (ଅଲ୍ ଅସାବା... ଖଣ୍ଡ-୪, ପୃ-୭୩ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଠାହା ର:ଅ ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଅଲ୍‌ମିୟା ବେରୁତ ୨୦୦୪) ।

ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଠାହା ର:ଅ ବଦର ଯୁଦ୍ଧ, ଓହ୍‌ଦ, ଖୟବ, ହୁଦୈବା, ଖୈବର୍ ଏବଂ ଉମରତୁଲ୍ କଜା ସମେତ ସମସ୍ତ ଗଜ୍ଘାତ୍ (ଯୁଦ୍ଧ) ରେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସହିତ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ମୌତା ଯୁଦ୍ଧରେ ଶହୀଦ ହୋଇଥିଲେ । ମୌତା ଯୁଦ୍ଧର ସର୍ଦ୍ଦାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ସର୍ଦ୍ଦାର ଥିଲେ ।

ଗୋଟିଏ ରିଫ୍ଠାୟତ ରେ ଆସୁଛି ଯେ, ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଠାହା ର:ଅ ନବି କରିମ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ସେତେବେଳେ ନବି କରିମ୍ ସ:ଆ:ସ ଖୁତ୍ବା ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ । ଖୁତ୍ବା ଚାଲିଥିବା ସମୟରେ ଆଁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ ବସି ଯାଅ, ଏକଥା ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଠାହା ର:ଅ ମସଜିଦ୍‌ର ବାହାରେ ଯେଉଁଠି ସେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ, ସେହିଠାରେ ହିଁ ସେ ବସିପଡ଼ିଲେ । ଯେତେବେଳେ ନବି କରିମ୍ ସ:ଆ:ସ ଖୁତ୍ବା ଶେଷ କଲେ ଓ ଏ ଖବର ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ପହଞ୍ଚିଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ:ଆ:ସ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ **ଯାଦ୍‌କଲ୍ଲାହୁ ହିରସନ୍ ଆଲା ତଫ୍ଠାଲୟତିଲ୍ଲାହି ଓ ତଫ୍ଠାଲୟତି ରସୁଲିହି** ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ବହତା ସ୍ଵୀକାର କରିବା ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବହତା ସ୍ଵୀକାର କରିବାରେ ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମକୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ବଢ଼ାନ୍ତୁ । ସେହିପରି ଘଟଣା ହବାସ୍‌ର ପୁସ୍ତକ ଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ ଯେମିତି ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ମସଉଦ୍ ର:ଅଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ମିଳୁଛି । ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଥିବା ଘଟଣା ବିଷୟରେ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଖୁତ୍ବାରେ

ବର୍ଣ୍ଣନା କରିସାରିଛି । ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ମସଉଦ୍ ର:ଅ ମଧ୍ୟ ବାହାରେ ବସିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ଶୁଣିଲେ ସେତେବେଳେ କବାଟ ନିକଟରେ ବସିପଡ଼ିଲେ ଓ ସେହିଭଳି ବସି ବସି ଭିତରକୁ ଆସିଲେ ।

ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଠାହା ର:ଅ ଜିହାଦ୍ କରିବାପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ପ୍ରଥମେ ଘରୁ ବାହାରୁଥିଲେ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ପରେ ଘରକୁ ଫେରୁଥିଲେ । ହଜରତ ଅବୁ ଦରଦାଆ ର:ଅ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ସେହି ଦିନଠାରୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଶରଣ ଭିକ୍ଷା କରୁଛି, ଯେଉଁଥିରେ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଠାହା ର:ଅଙ୍କ ଚର୍ଚ୍ଚା ନ କରେ । ଯେତେବେଳେ ସେ ସାମ୍‌ନାରେ ଆସି ମୋ ସହିତ ମିଳନ୍ତି ସେତେବେଳେ ମୋ ଛାତି ଉପରେ ହାତ ରଖନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଏପରି ଥିଲା କି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ସେ ମିଳୁଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମିଳୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର କଥା ଏପରି ଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କର ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବା ଜରୁରୀ ଅଟେ ଏବଂ ପୁଣି ଆଗକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ସେ ମୋ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ମୋ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବାପାଇଁ ଆସନ୍ତି ମୋ ଛାତି ଉପରେ ହାତ ରଖୁଥିଲେ । ହଜରତ ଅବୁ ଦରଦାଆ ର:ଅ କହୁଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଠାହା ର:ଅ ମୋ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରି ଫେରିଯାଆନ୍ତି ସେତେବେଳେ ମୋ କାନ୍ଧ ମଝିରେ ହାତ ରଖି ମତେ କହନ୍ତି ଯେ, **ୟା ଉଫ୍ଠେଇମିର୍ ଇଜ୍‌ଲିସ୍ ଫଲ୍‌ନୁମିନ୍ ସାଅତନ୍** ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ଫ୍ଠେଇମିର୍ ! କିଛି ସମୟ ବସ ଇମାନ୍ ତାଜା କରିବା ସୁତରାଂ ଅମେ ବସୁଥିଲୁ ଓ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଇଜ୍ଞା ମୁତାବକ ଆମେ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାଙ୍କ ଚର୍ଚ୍ଚା କରୁଥିଲୁ । ପୁଣି ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଠାହା ର:ଅ କହୁଥିଲେ ଯେ, ହେ ଫ୍ଠେଇମିର୍ ଏହା ହେଉଛି ଇମାନ୍ ର ମଜ୍‌ଲିସ୍ । (ଉସଦୁଲ୍ ଗାବାଃ..... ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃ-୨୩୫ ରୁ ୨୩୬ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଠାହା ର:ଅ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଅଲ୍‌ମିୟା ବେରୁତ ୨୦୦୮) (ଅଲ୍ ଇସ୍‌ତିଆର୍..... ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃ-୩୪, ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଠାହା ର:ଅ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଅଲ୍‌ମିୟା ବେରୁତ ୨୦୧୦) (ସୁନେନେ ଅବୁ ଦାଉଦ୍ କିତାବୁସ୍ ସଲାତ୍..... ହଦିସ୍ ୧୦୯୧)

ହଜରତ ଇମାମ୍ ଅହେମଦ୍‌ଙ୍କ ପୁସ୍ତକ “କିତାବୁଲ୍ କୁହୁଦ୍” ରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି ଯେ, ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଠାହା ର:ଅ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ସାଜ୍ ସହିତ ମିଳୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ କହୁଥିଲେ ଆସ ଘଂଟାଏ ବସି ନିଜ ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉପରେ ଇମାନ୍ ଆଣିବାର କଥାକୁ ତାଜା କରିବା । ସେହି ପୁସ୍ତକରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି ଯେ, ନବି କରିମ୍ ସ:ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି କି, ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ଇବନେ ରଫ୍ଠାହା ର:ଅଙ୍କ ଉପରେ ଦୟା କରନ୍ତୁ । ତାଙ୍କୁ ଏପରି ମଜ୍‌ଲିସ୍ ସହିତ ପ୍ରେମ ହୋଇଛି ଯାହା ଉପରେ ଫରିଷ୍ଠା ଗର୍ବ କରୁଛନ୍ତି ।

ହଜରତ ଅବୁ ହୁରେରାଃ ର:ଅଙ୍କ ଠାରୁ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି ଯେ, ନବି କରିମ୍ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ **ନେମର୍ ରଜୁଲୁ ଅବଦୁଲ୍ଲାହିବ୍‌ନୁ ରଫ୍ଠାହା** ଅର୍ଥାତ୍ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଠାହା ର:ଅ କେତେ ଭଲ ଲୋକ ଅଟନ୍ତି । ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଠାହା ର:ଅଙ୍କୁ ଖୈବର୍ ବିଜୟ ପରେ ଫଳ ଓ ଫସଲ ଇତ୍ୟାଦିର ଆକଳନ କରିବାପାଇଁ ଆଁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ପଠାଇଥିଲେ । ଏକଦା ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଠାହା ର:ଅ ଏତେ ବିମାର ହୋଇଗଲେ ଯେ, ସେ ବେହୋସ୍

ହୋଇଗଲେ ନବି କରିମ୍ ସ:ଆ:ସ ତାଙ୍କ ଇୟାଦତ୍ (ଅର୍ଥାତ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଗଲେ) ଓ କହିଲେ ହେ ଅଲ୍ଲାଃ! ଯଦି ତାଙ୍କର ନିଦିଷ୍ଟ ସମୟ ଆସିଯାଇଛି । ତେବେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ସହଜ କରିଦିଅନ୍ତୁ । ଅର୍ଥାତ ଯଦି ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ସମୟ ଆସିଯାଇଛି । ତେବେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଆରାମ କରିଦିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ଯଦି ନିଦିଷ୍ଟ ସମୟ ଆସିନାହିଁ । ତେବେ ତାଙ୍କୁ ଆରୋଗ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଏହି ଦୁଆ କରିବାପରେ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଜର୍ କିଛି କମ୍ ହୋଇଗଲା । ଏହା ଅନୁଭବ କରିବା ପରେ ସେ କହିଲେ । ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ରସୁଲ୍ ସ:ଆ:ସ ! ମୋ ମାଆ ଏକଥା କହୁଥିଲେ ଯେ, ହେ ମୋର ପାହାଡ଼, ହେ ମୋର ସାହାରା. ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ବେମାର ପଡ଼ିଥିଲି ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଦେଖୁଲି ଯେ, ଜଣେ ଫରିଷ୍ଟା ଲୁହାର ଗୋଟିଏ ଗଦା ଉଠାଇ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ଏକଥା କହୁଥିଲେ ଯେ, କଣ ତୁମେ ବାସ୍ତବରେ ଏପରିସ ଅଟ ? ଏଥିରେ ମୁଁ କହିଲି ଏହା ଶୁଣି ସେ ମତେ ଉକ୍ତ ଗଦା ଦ୍ୱାରା ମାରିଲେ ।

ଆଉ ଗୋଟିଏ ରିଫ୍ତାୟତ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ମଧ୍ୟ ମିଳୁଛି ଓ ଏହା ଅଧିକ ସଠିକ୍ ଲାଗୁଛି । ସେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ଫରିଷ୍ଟା ଜଣକ ଗୋଟିଏ ଲୁହାର ଗଦା ଉଠାଇ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲା ଓ ମତେ ପଚାରୁଥିଲା ଯେ, କଣ ତୁମ ସେହିପରି ଅଟ ଯେପରି ତୁମ ମାଆ ତୁମକୁ କହୁଥିଲେ । ଅର୍ଥାତ ତୁମେ ପାହାଡ଼ ଅଟ, ମୋ ସାହାରା ଅଟ ? ଏହା ତ ଶିର୍କ (ଅନ୍ୟକୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସମଖ୍ୟକ କରିବା) ଭଳି କଥା ଅଟେ । ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଫାହା ର:ଅ ଅକହୁଛନ୍ତି ଯେ, ଯଦି ମୁଁ ଏକଥା କହିଥାନ୍ତି ଯେ, ହୁଁ ମୁଁ ସେହିଭଳି ଅଟେ । ତେବେ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ମତେ ଗଦା ଦ୍ୱାରା ମରିଥାନ୍ତି । (ତବକାତୁଲ୍ ଜୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃଷ୍ଠା-୪୧୭ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଫାହା ର:ଅ ଦାରୁଲ୍ ଫିକର୍ ୨୦୧୨) ।

ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଫାହା ର:ଅ ଶାୟର୍ (କବି) ମଧ୍ୟ ଥିଲେ ଓ ଏପରି କବିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ନବି କରିମ୍ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ତରଫରୁ ବିରୋଧିମାନଙ୍କ ଗାଳିଗୁଳଜର ଜବାବ ଦଉଥିଲେ । ସେହି ପଦଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ପଦ ଏପରି

ଇନ୍ନି ତଫର୍ରସ୍ତୁ ଫିକାଲ୍ ଖୈରା ଆରିଫୁହୁ
ଓଲ୍ଲାହୁ ଯାଲମୁ ଅନ୍ ମା ଖାନ୍ନିଲ୍ ବସରୁ
 ଅନ୍ତା ଅନନବିୟୁ ଓ ମନ୍ ଯୁହରମ୍ ଶଫାଅତହୁ
 ଯୋମଲ୍ ହିସାବି ଫକଦ୍ ଅଜରା ବିହିଲ୍ କଦରୁ
 ଫସବ୍ବତଲ୍ଲାହୁ ମା ଅତାକା ମିନ୍ ହସନିନ୍
 ତସବିତା ମୁସା ଓ ନସରନ୍ କଲ୍ଲଜି ନୁସିରୁ

ଅର୍ଥାତ ମୁଁ ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ପବିତ୍ର ଅସ୍ତ୍ରରେ ଅର୍ଥାତ ଥାଁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଅସ୍ତ୍ରରେ ଭଲ କଥାକୁ ଚିହ୍ନିପାରିଥିଲି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ, ମୋ ଆଖି ଧୋକା ଖାଇନାହିଁ । ଆପଣ ସ:ଆ:ସ ନବି ଅଟନ୍ତି । କନ୍ୟାମତ ଦିନ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସୁପାରିଶରୁ ବଂଚିତ କରିଦିଆଗଲା ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ନିୟତି ତାକୁ ବ୍ୟର୍ଥ କରିଦେଲା ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାଃ ସେହି ସୁଗୁଣଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରଖୁ ଯାହା ସେ ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁଭଳି ମୁସା ଆ:ସଙ୍କୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଓ ଦୃଢ଼ପଦ ରଖିଲେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ କେମିତି ସେ ସେହି ନବିମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ।

ନବି କରିମ୍ ସ:ଆ:ସ ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଣି କହିଲେ ହେ ଇବ୍ନେ ରଫ୍ଫାହା ! ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମକୁ ଦୃଢ଼ପଦ ରଖନ୍ତୁ । ହୁଶାମ୍ ବିନ୍ ଅରୁଫ୍ଫାହ୍ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ଅଲ୍ଲାଃ ତାଙ୍କୁ ଏହି ଦୁଆର ବରକତରୁ ଖୁବ୍ ଦୃଢ଼ପଦ ରଖିଲେ ଏପରି କି ସେ ଶହିଦ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ବୈକୁଣ୍ଠର ଦ୍ୱାରକୁ ଖୋଲିଦିଆଗଲା । ସେ ସେଥିରେ ଶହିଦ୍ ହୋଇ ପ୍ରବେଶ କଲେ ।

ଇବ୍ନେ ସାଆଦ୍ ରିଫ୍ତାୟତ କରୁଛନ୍ତି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଏ ଆୟତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ଅର୍ଥାତ **ଓଶ୍ଶୁଅରାଉ ଯତ୍ତବିଉହୁମ୍ଲ୍ ଗାଉନ୍** (ଅଶ୍ଶୁଅରାଆ: ୨୨୫) ଅର୍ଥାତ ଯେଉଁ ଶାୟରମାନେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ରାସ୍ତାରୁ ଭଟକିଯାଇ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁଶରଣ କରୁଛନ୍ତି ଏଥିରେ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଫାହା ର:ଅ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେ, ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ଖୁବ୍ ଜାଣିଛନ୍ତି କି, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି । ଏଥିରେ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ଏହି ଆୟତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କଲେ ଅର୍ଥାତ **ଇଲ୍ଲଲ୍ ଲଜିନା ଆମନ୍ନୁ ଓ ଅମିଲ୍ଲୁସ୍ ସ୍ୱାଲିହାତି** (ଅଶ୍ଶୁଅରାଆ: ୨୨୮) ଅର୍ଥାତ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତିତ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଇମାନ୍ ଆଣିଛନ୍ତି ଏବଂ ପୁଣ୍ୟ କର୍ମ କରୁଛନ୍ତି । ମୁଅଜ୍ଜମୁଶ୍ଶୁଅରାଆ ର ଲେଖକ ଏହା ଲେଖୁଛନ୍ତି ଯେ, ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଫାହା ର:ଅ ଜାହିଲିୟତ ଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସମ୍ମାନ ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ ଏବଂ ଇସ୍ଲାମ ଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ବହୁତ ଉଚ୍ଚତମ ସ୍ଥାନ ଓ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ହାସଲ ହୋଇଥିଲା । ଥାଁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ ଗୋଟିଏ ଶେର୍ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲା ର:ଅ ଏପରି କହିଛନ୍ତି ଯେ, ତାହାକୁ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ର:ଅଙ୍କର ସର୍ବୋତମ ଶେର୍ (ପଦ) କୁହାଯାଇପାରେ । ସେହି ଶେର୍ ତି ତାଙ୍କର ମନୋଭାବକୁ ଖୁବ୍ ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଅଛି ଯେଉଁଥିରେ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଫାହା ର:ଅ ଥାଁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ସମ୍ମୋଧନ କରି କହୁଛନ୍ତି,

ଲୌ ଲମ୍ ତକ୍ତୁନ୍ ଫିହି ଆୟାତୁନ୍ ମୁବୟିନତୁନ୍ କାନଦ୍ ବଦିହତୁହୁ ତୁନ୍ବିକା ବିଲ୍ଖବ୍ରି
 ଅର୍ଥାତ ଯଦି ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ୍ ମୁସ୍ତଫା ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଅସ୍ତ୍ରରୁ ସମ୍ପର୍କରେ ଖୋଲାଖୋଲା ନିର୍ଦ୍ଦଶନ ଏବଂ ଜାଜଲ୍ମାନ ଐଶି ତମକ୍ୱାରିତା ମଧ୍ୟ ନଥାନ୍ତା ତେବେ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଅସ୍ତ୍ରରୁ ହିଁ ବାସ୍ତବିକ ଅବସ୍ଥାକୁ ସୁତାଇଦେବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଟେ । (ଅଲ୍ ଅସାବା..... ଲେ ଇବ୍ନେ ହଜ୍ରେ ଅସ୍କଲାନି ଖଣ୍ଡ-୪, ପୃ-୭୨ ରୁ ୭୫ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଫାହା ର:ଅ

ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଅଲ୍ମିୟା ବେରୁତ ୨୦୦୫) (ଉସଦୁଲ୍ ଗାବାଃ ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃ-୨୩୬ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଫାହା ର:ଅ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଅଲ୍ମିୟା ବେରୁତ ୨୦୦୮) (ତବକାତୁଲ୍ ଜୁବରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃ-୪୦୧ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଫାହା ର:ଅ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଅଲ୍ମିୟା ବେରୁତ ୧୯୯୦) ।

ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଫାହା ର:ଅ ଜାହିଲିୟତ ଯୁଗରେ ଲେଖିବା ପଢ଼ିବା ଜାଣିଥିଲେ ଯେବେ କି, ସେ ସମୟରେ ଆରବୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଲେଖିବାବାଲା ବହୁତ କମ୍ ଥିଲେ । ବଦର୍ ଯୁଦ୍ଧର ପରିସମାପ୍ତିରେ ନବି କରିମ୍ ସ:ଆ:ସ ହଜରତ ଜଏଦ୍ ବିନ୍ ହାରିସାଃ ର:ଅଙ୍କୁ ମଦିନାଆଡ଼କୁ ଏବଂ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଫାହା ର:ଅ ଅଫ୍ଫାଲି ଆଡ଼କୁ ବିଜୟର ସୁସମାଚାର ଶୁଣାଇବାପାଇଁ ବଦର୍ ର ରଣକ୍ଷେତ୍ରରୁ ହିଁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ । ଅଫ୍ଫାଲି ହେଉଛି ମଦିନାର ଉପରମୁଣ୍ଡରେ ଥିବା ସେହି ଇଲାକା ଯାହା ଚାରିମାଲରୁ ନେଇଁ ୮ ମାଲର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପି ରହିଛି । ସେଥିରେ କୁବାର ବସ୍ତି ଏବଂ କିଛି କବିଲା ରହୁଛନ୍ତି । ହଜରତ ସଇଦ୍ ବିନ୍ ଯୁବୈର୍ ର:ଅଙ୍କଠାରୁ ବର୍ଷିତ ଅଛି ଯେ, ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସ ମସଜିଦ୍ ହରାମ୍ରେ ଓଟ ଉପରେ ବସି ପ୍ରବେଶ କଲେ । ଆପଣ ସ:ଆ:ସ ଲାଠି ସାହାଯ୍ୟରେ ହଜ୍ରେ ଅସଫ୍ଫୁକୁ ରୁମ୍ ଦେଉଥିଲେ । ସେ ସମୟରେ ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସାଥରେ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଫାହା ର:ଅ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ ଓ ସେ ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଓଟର ଲଗାମକୁ ଧରି ଏହି ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକୁ କହି ଚାଲୁଥିଲେ ।

ଖଲ୍ଲୁ ବନିଲ୍ କୁଫ୍ଫାରି ଅନ୍ ସବିଲିହ୍
ନେହ୍ନୋ ଜର୍ବନାକୁମ୍ ଅଲା ତାଫ୍ଫିଲିହ୍
ଜର୍ବଇଁ ଯୁଜିଲ୍ଲୁ ହାମା ଅନ୍ ମକିଲି

ଅର୍ଥାତ ହେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ଥାଁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ରାସ୍ତାରୁ ହଟିଯାଅ ଆମେ ଥାଁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଲେଉଟିବାରେ ତୁମକୁ ଏପରି ମାରିଛୁ ଯାହା ମୁଣ୍ଡକୁ ଆରାମ ସ୍ଥାନରୁ ହଟାଇ ଦେବ ।

ହଜରତ କୈସ୍ ଅବୁ ହାଜିମ୍ଙ୍କ ଠାରୁ ବର୍ଷିତ ଅଛି ଯେ, ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଫାହା ର:ଅଙ୍କୁ କହିଲେ ଓହ୍ଲୁଅ ଓ ଆମ ଓଟକୁ ହରକତ୍ ଦିଅ ଅର୍ଥାତ କିଛି ପଦ କହି ଓଟକୁ ତେଜ୍ କରିଦିଅ ଏହାକୁ ଆରବୀ ଭାଷାରେ ହୁଦି କୁହାଯାଏ ଏଥିରେ ସେ କହିଲେ ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ରସୁଲ୍ ସ:ଆ:ସ ମୁଁ ଏପରି କହିବା ଛାଡ଼ି ଦେଇଛି । ଏଥିରେ ହଜରତ ଉମର୍ ର:ଅ କହିଲେ । ଶୁଣ ଓ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କର ସୁତରାଂ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଫାହା ର:ଅ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପଦଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ଓଟରୁ ଓହ୍ଲାଇଲେ ।

ୟା ରବି ଲୌଲା ଅନ୍ତା ମହତଦେନା
ଓଲ୍ଲା ତସଦକନା ଓଲ୍ଲା ସଲ୍ଲିନା
ଫ ଅନ୍ଜିଲନ୍ ସକିନତନ୍ ଅଲ୍ଲିନା
ଓସବ୍ବିତିଲ୍ ଅକ୍ଦାମା ଇନ୍ ଲାକିନା
ଇନ୍ଲ୍ କୁଫ୍ଫାରି କଦ୍ ବଗୋ ଅଲ୍ଲିନା

ଅର୍ଥାତ ହେ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଯଦି ତୁମେ ନଥାନ୍ତି ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ହିଦାୟତ ପାଇନଥାନ୍ତୁ ସଦକା ଓଖେରାତ୍ (ଦାନପୁଣ୍ୟ) କରିନଥାନ୍ତୁ । ନମାଜ ପଢ଼ିନଥାନ୍ତୁ ଆମ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କର ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଶତ୍ରୁଙ୍କ ସହିତ ମୁକାବିଲା କରୁ ସେତେବେଳେ ଆମ ପାଦକୁ ଦୃଢ଼ ରଖ କାରଣ କୁଫ୍ଫାର (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ) ଆମ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରୁଛନ୍ତି । ଆଉ ଅନ୍ୟ ରାଫ୍ଫିମାନେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପଂକ୍ତିକୁ ବଢ଼ାଇଦେଇଥିଲେ ।

ଓଇନ୍ ଅରାଦୁ ଫିତ୍ତନତନ୍ ଅବୈନା

ଅର୍ଥାତ ଯଦି ସେମାନେ ବିଭ୍ରାଟ୍ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଚାହଁବେ ତେବେ ଆମେ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଅଛୁ ଅର୍ଥାତ ଉକ୍ତ ବିଭ୍ରାଟର ମୂଳପାଟନ କରୁଅଛୁ ଓ ତାହାକୁ କରାଇଦେବୁନାହିଁ । ରାଫ୍ଫି କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ଏଥିରେ ନବି କରିମ୍ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ । ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ଆଙ୍କ ଉପରେ କରୁଣାକର ଏଥିରେ ଉମର୍ ର:ଅ କହିଲେ ଯେ, ଏହା ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲା ଅର୍ଥାତ ଥାଁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଦୁଆ ଯୋଗୁଁ ଏହି କରୁଣା ତାଙ୍କ ଉପରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲା ।

ହଜରତ ଉବାଦାଃ ବିନ୍ ସାମିତ୍ ର:ଅଙ୍କଠାରୁ ବର୍ଷିତ ଅଛି ଯେ, ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସ ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଫାହା ର:ଅଙ୍କୁ ଇଆଦତ୍ (ଅର୍ଥାତ ବେମାର ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖିବାପାଇଁ) ଗଲେ ସେ ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜକୁ ବିଛଣାରୁ ଉଠିପାରିଲେ ନାହିଁ । ଆପଣ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ କ’ଣ ତୁମେ ଜାଣିଛ କି, ମୋ ଉପତର କେଉଁ ଶହିଦ୍ ଅଟନ୍ତି ? ଲୋକମାନେ କହିଲେ ମୁସଲ୍ମାନଙ୍କ ହତ୍ୟା ହେବା ଶହିଦ୍ ଅଟେ । ଏଥିରେ ଆପଣ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ ତାହା ହେଲେ ତ ମୋ ଉପତର ଶହୀଦମାନେ ବହୁତ କମ୍ ଅଟନ୍ତି ପୁଣି ଥାଁ ହଜରତ

କଲାମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ସୁରାଅବତାରଙ୍କ ବାଣୀ)

“ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁସଲ୍ମାନ ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଅନୁସରଣ କରି ତ’ଉପରେ ପରିଚାଳିତ ନ ହୋଇଛନ୍ତି (ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ସେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଉନ୍ନତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।”

(ମଲ୍ ଫୁଜାଡ଼, ଖଣ୍ଡ-୪, ପୃ-୩୭୯)

ଚାଲିବେ ଦୁଆ: **Abdur Rahman Khan & Family,**
Jamat Ahmadiyya, Pankal (Odisha)

ସ:ଆ:ସ କହିଲେ ମୁସଲମାନମାନେ ହତ୍ୟା ହେବା ତ ଶହୀଦ ଅଟେ ଏବଂ ପେଟ ରୋଗରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବା ମଧ୍ୟ ଶହୀଦ ଅଟେ ଓ ପାଣିରେ ବୁଡ଼ି ମରିବା ଶହୀଦ ଅଟେ । ଏବଂ ଏପରି ମହିଳା ପ୍ରସବ କରିବା ସମୟରେ ଯିଏ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥାନ୍ତି ସେ ମଧ୍ୟ ଶହୀଦ ଅଟେ । ଏହା ସବୁ ଶହୀଦ ହେବାର ପ୍ରକାର । (ତବକାତୁଲ୍ କୁଦୁରା ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃ-୩୯୮ ରୁ ୪୦୦, ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଫାହା ର:ଅ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଅଲମିୟା ୧୯୯୦) (ମୁଅଜମୁଲ୍ କୁଲଦାନ ଖଣ୍ଡ-୪, ପୃ-୧୮୭) (ତବକାତୁଲ୍ କୁଦୁରା ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃ-୧୩, ବାବ୍ ଗଜୁଫ୍ ବଦର୍ ବେରୁତ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଅଲମିୟା ୧୯୯୦)

ହଜରତ ଅରଫ୍ଫା ବିନ୍ କୁବୈରକଠାରୁ ବର୍ଷିତ ଅଛି ଯେ, ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସ ମୌତା ଯୁଦ୍ଧରେ ହଜରତ ଜଏଦ୍ ବିନ୍ ହାରିସାଃଙ୍କୁ ସେନାର ସର୍ଦ୍ଦାର ବନାଇଲେ ଏବଂ କହିଲେ ଯେ, ଯଦି ଯେ ଶହୀଦ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ତେବେ ହଜରତ ଜାଫର୍ ବିନ୍ ଅବୁତାଲିବ୍ ର:ଅ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନ ନେବେ ପୁଣି ଯଦି ହଜରତ ଜାଫର୍ ର:ଅ ମଧ୍ୟ ଶହୀଦ ହୋଇଯିବେ ତେବେ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଫାହା ର:ଅ ସର୍ଦ୍ଦାର ହେବେ । ଯଦି ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ମଧ୍ୟ ଶହୀଦ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ତେବେ ମୁସଲମାନମାନେ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରିବେ ତାକୁ ନିଜର ସର୍ଦ୍ଦାର ବନାଇ ନିଅନ୍ତୁ । ସୁତରାଂ ଯେତେବେଳେ ଏହି ସେନା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ସେନା ଯୁଦ୍ଧ କରିବାପାଇଁ ବାହାରିପଡ଼ିଲା ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବନାଯାଇଥିବା ସର୍ଦ୍ଦାରମାନଙ୍କୁ ବିଦା କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସଲାମତର ଦୁଆ ଦେଲେ ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସର୍ଦ୍ଦାରମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଫାହା ର:ଅଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେଲେ ସେତେବେଳେ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଫାହା ର:ଅ କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଲୋକମାନେ କାନ୍ଦିବାର କାରଣ ପଚାରିବାରେ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଯେ, ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଶି ! ମତେ ଏ ସଂସାରର ପ୍ରେମ ଓ ଏହାର ଭୀଷଣ ଅଭିଳାଷା ଓ ସୌକ ନାହିଁ ବରଂ ମୁଁ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସଙ୍କୁ ଏ ଆୟତ ପଢ଼ିବାର ଶୁଣିଛି ଯେ: **ଓ ଇନ୍ ମିନ୍କୁମ୍ ଇଲ୍ଲା ଓ୍ଵାରିଦୁହା କାନା ଅଲା ରବିକା ହତମ୍ ମକଜିୟା (ମରିୟତ୍ : ୭୨)** ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ସେ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ଏଥିରେ ଯିବାକୁ ଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ନର୍କକୁ । ଏହା ତୁମ ପାଳନ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଏକ ନିଷ୍ପତି ହୋଇଥିବା ଧାର୍ଯ୍ୟ ଫଳସଳା । ତେଣୁ ମୁଁ ଜାଣିନାହିଁ ଯେ, ସିରାତ୍ ପୋଲ୍ ଉପରେ ଚଢ଼ିବା ଓ ତାକୁ ପାର ହେବାବେଳେ ମୋର ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ହେବ । ଏହାର ପୂର୍ବ ଆୟତରେ ନର୍କ ବିଷୟ ଚର୍ଚ୍ଚା କରାଯାଇଛି ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଭୟ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ନଚେତ୍ ଅନ୍ୟ ଆୟତରେ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଛି ଯେ, ମୁମିନ୍ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଜିହାଦ୍ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକଥା କୁହାଯାଇନାହିଁ । ସେ ଯାହା ହେଉ ମୁସଲମାନମାନେ କହିଲେ ଯେ ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମ ସାଥରେ ଅଛନ୍ତି ସେ ହିଁ ତୁମକୁ ଆମ ନିକଟକୁ କୁଣ୍ଠଳ ଓ ମଙ୍ଗଳ ତା'ର ସହିତ ଲେଉଟାଇ ଆଣିବେ ।

ତତ୍ପର୍ବର ସରିର୍ ର ହାଶିୟାରେ ଲେଖା ଅଛି ଏବଂ ତତ୍ପର୍ବର କବିର୍ ରେ ଦୁଇପ୍ରକାରର ଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥମଟି ହେଉଛି ଏହା ମୁମିନ୍ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନୁହେଁ, କାଫିରଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କିନ୍ତୁ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ୍ ଆ:ସ ଏବଂ ହଦିସଗୁଡ଼ିକରୁ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ମଧ୍ୟ ମିଳୁଛି ଯାହାର ସାରାଂଶ ହେଉଛି ଏପରି ଏବଂ ତାହା ତତ୍ପର୍ବର ସରିର୍ ର ହାଶିୟାରେ ମଧ୍ୟ ଲେଖାଯାଇଛି କି, “ପବିତ୍ର କୋରାନରୁ ଜଣାପଡ଼ୁଛି ଯେ ନର୍କ ହେଉଛି ଦୁଇଟି, ଗୋଟିଏ ଏ ସଂସାରର ନର୍କ ଓ ଆଉ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ପରକାଳର ନର୍କ । ଏପରି ଯେଉଁ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନର୍କରେ ପଡ଼ିବ ତାହାର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ କି, ମୁମିନ୍ ମଧ୍ୟ ନର୍କକୁ ଯିବେ ବରଂ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ମୁମିନ୍ ନର୍କର ଭାଗକୁ ଏ ଦୁନିଆରେ ପାଇଯାଉଛି ଅର୍ଥାତ୍ କୁଫାରମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲଭଲିକା ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ଦେଉଛନ୍ତି ନଚେତ୍ ପବିତ୍ର କୋରାନ ମୁତାବକ ମୁମିନ୍ ମାନେ ପରକାଳରେ ନର୍କକୁ କେବେ ହେଲେ ବି ଯିବେନାହିଁ । କାରଣ ପବିତ୍ର କୋରାନ ମୁମିନ୍ଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛି କି, **ଲା ଯସ୍‌ମଉନା ହସିସହା** ଅର୍ଥାତ୍ ମୋମିନମାନେ ନର୍କଠାରୁ ଏତେ ଦୂରରେ ରହିବେ ଯେ, ସେମାନେ ତା'ର ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ ଶୁଣିପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ମୁମିନ୍ମାନଙ୍କ ନର୍କକୁ ଯିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏ ଦୁନିଆରେ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ଉଠାଇବା । ରସୁଲେ କରମ୍ ସ:ଆ:ସ କୁରୁ ମଧ୍ୟ ଏକପ୍ରକାରର ନର୍କରୂପେ ଅଭିହିତ କରିଛନ୍ତି । ଯେପରିକି କହିଲେ **ଅଲ୍‌ହୁମ୍ଲା ହଜୁ କୁଲ୍ଲି ମୁମିନିନ୍ ମିନନ୍ ନାରି** ଅର୍ଥାତ୍ କୁର ହେଉଛି ନର୍କର ଅଗ୍ନିର ମୁମିନ୍ଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଅଂଶ” । (ତତ୍ପର୍ବରେ ସରିର୍ ମରିୟତ୍ : ୭୨ ଅର୍ଦ୍ଧଗତ)

ସେ ଯାହାହେଉ ଏହା ତା'ର ଅଳ୍ପ କିଛି ସ୍ପଷ୍ଟକରଣ ଥିଲା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୁସଲମାନମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦାକଲେ ମୁମିନ୍ମାନେ ତାକୁ କହିଲେ ଯେ, ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟାମିରୁ ବଂଚାନ୍ତୁ ସେତିକିବେଳେ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଫାହା ର:ଅ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପଦଗୁଡ଼ିକ ପଢ଼ିଲେ

ଲକିନୁନି ଅସ୍‌ଅଲ୍ଲୁର୍ ରହ୍‌ମାନା ମଗ୍‌ଫିରତନ୍
 ଓ ଜର୍ବତନ୍ ଜାତା ଫର୍ମିନ୍ ଯକ୍‌ଜିୟୁଜ୍ ଜବଦା
 ଅଓ ତାନତନ୍ ବିୟଦଏ ହର୍‌ରାନା ମୁୟହିଜାତନ୍
 ବିହର୍‌ବତିନ୍ ତୁନଫିଜୁଲ୍ ଅହ୍‌ଶାଆ ଓଲ୍‌କବିଦା
 ହତତା ଯକ୍‌ଲୁ ଇଜା ମରୁ ଅଲା ଯଦସି
 ଯା ଅର୍‌ଶଦଲ୍ଲାହୁ ମିନ୍ ଗାଜିନ୍ ଓ କଦ୍ ରଶଦା
 ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ କରୁଣାମୟ ଇଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ କ୍ଷମା ଚାହୁଁଅଛି ଓ ତରବାରୀର ଏପରି ଆକ୍ରମଣ

କରିବାପାଇଁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ମାଗୁଛି ଯାହା ଚଉଡ଼ା କ୍ଷତ ପହଂଚାଇଥିବ ଓ ତାଙ୍କୁ ରକ୍ତ ବୁହାଉଥିବ ସେଥିରେ ଫେଣ ଉଠୁଥିବ ଏବଂ କନ୍ଦ ଦ୍ଵାରା ଏପରି ଆକ୍ରମଣ କରେ ଯାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରି ଭୀଷଣ ରକ୍ତ ପିପାସୁର ହାତ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଥିବ ଓ ତାହା ଅନ୍ତରୁକୁଳି ଓ କଲିଜାକୁ ପାର ହୋଇଯାଉଥିବ । ଏପରି କି ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ମୋ କବର୍ ନିକଟରେ ଯିବେ ସେତେବେଳେ ଏକଥା କହିବେ ଯେ, ଏ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ! ଅଲ୍ଲାଃ ତୁମର ମଙ୍ଗଳ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେହି ଇଶ୍ଵର ମଙ୍ଗଳ କରିଦେଉଥିବେ ।

ପୁଣି ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଫାହା ର:ଅ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ଆପଣ ସ:ଆ:ସ ତାଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଜଣାଇଲେ । ସେନାଦଳ ଆଗକୁ ଚାଲିଲା ଏପରି କି ମଆନ୍ ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ଯାଇ ଡେରା ପକାଇଲା ମଆନ୍ ହେଉଛି ସିରିୟା ଦେଶରେ ଥିବା ଗୋଟିଏ ସହରର ନାମ ତାହା ହଜାଜ୍ ଆଡ଼କୁ ବଲ୍‌କାଆ ନିକଟରେ ଅବସ୍ଥିତ । ସେଠାରେ ଯାଇ ଜଣା ପଡ଼ିଲା ଯେ, ହିରକଲ୍ ସମ୍ରାଟ ଏକଲକ୍ଷ ରୋମି ସେନା ଏବଂ ଏକ ଲକ୍ଷ ଆରବୀୟ ସେନା ସହିତ ମାଆବ୍ ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହିଛି । ମାଆବ୍ ମଧ୍ୟ ସିରିୟା ଦେଶର ବଲ୍‌କାଆ ନିକଟରେ ଥିବା ଗୋଟିଏ ସହରର ନାମ । ମୁସଲମାନମାନେ ମାଆନ୍‌ଠାରେ ଦୁଇଦିନ ରହିଲେ ଓ ଆପୋଷରେ ଏକଥା କହିଲେ ଯେ, ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ନିକଟକୁ କାହାକୁ ପ୍ରେରଣ କରି ଆମ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କର ବହୁଳତା ବିଷୟରେ ଖବର ଦିଆଯାଉ ଅର୍ଥାତ୍ ଶତ୍ରୁମାନେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ଅଛନ୍ତି ତେଣୁ ଆପଣ ସ:ଆ:ସ ଆମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ଅଥବା ଆଉ କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବେ । କିନ୍ତୁ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଫାହା ର:ଅ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କଲେ ସୁତରାଂ ସେମାନେ ତିନି ହଜାର ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ଆଗୁକ ବଢ଼ିଚାଲିଲେ ଓ ରୋମି ସେନାଙ୍କ ସହିତ ବଲ୍‌କାଆର ଗୋଟିଏ ବସ୍ତି ମଶାରିଫ୍ ନିକଟରେ ଯାଇ ସାକ୍ଷାତ କଲେ । ମଶାରିଫ୍ ନାମକ ଅନେକ ଗ୍ରାମ ସିରିୟା ଦେଶରେ ଥିଲା ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହରାନ୍ ସହର ନିକଟରେ ଅଛି, ଗୋଟିଏ ଦମଶକ ନିକଟରେ ଅଛି, ଗୋଟିଏ ବଲ୍‌କାଆ ନିକଟରେ ଅଛି ପୁଣି ମୁସଲମାନମାନେ ସେଠାରୁ ମୌତା ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଗଲେ । (ଉସଦୁଲ୍ ଗାବାଃ..... ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃ-୨୩୭ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଫାହା ର:ଅ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଅଲମିୟା ବେରୁତ ୨୦୦୮)(ତତ୍ପର୍ବରେ ସରିର୍ ସୁରାଃ ମରିୟତ୍ ଆୟତ ନଂ ୭୨, ପୃ-୩୯୦) (ଉସଦୁଲ୍ ଗାବାଃ ୪ମ ଭାଗ ପୃ-୨୪୭ ମୁଦ୍ରଣ ଅଲମିଜାନ୍ ଉର୍ଦ୍ଦ୍ ବଜାର୍ ଲାହୋର୍) (ମୁଅଜମୁଲ୍ କୁଲଦାନ ଖଣ୍ଡ-୪, ପୃ-୧୭୯, ୩୭, ୧୪୩-୧୪୪)

ହଜରତ ଅନସ୍ ର:ଅଙ୍କଠାରୁ ବର୍ଷିତ ଅଛି ଯେ, ନବି କରମ୍ ସ:ଆ:ସ ହଜରତ ଜଏଦ୍ ର:ଅ, ହଜରତ ଜାଫର୍ ର:ଅ ଏବଂ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଫାହା ର:ଅଙ୍କ ଶହୀଦ ହେବାର ଖବର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇଲେ ଯେବେ କି, ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଖବର ଆସିନଥିଲା । ଆପଣ ସ:ଆ:ସ ପ୍ରଥମରୁ ହିଁ ବତାଇଦେଲେ । ଆପଣ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ ଜଏଦ୍ ର:ଅ ଧୂଳା ଧରିଲେ ଏବଂ ପୁଣି ଶହୀଦ ହୋଇଗଲେ ତା'ପରେ ଜାଫର୍ ର:ଅ ଧୂଳାଟିକୁ ଧରିଲେ ଓ ସେ ମଧ୍ୟ ଶହୀଦ ହୋଇଗଲେ ତା'ପରେ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଫାହା ର:ଅ ଧୂଳାଟିକୁ ନେଲେ ଓ ସେ ମଧ୍ୟ ଶହୀଦ ହୋଇଗଲେ । ଏକଥା କହିବାବେଳେ ଆଁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଆଖୁରୁ ଅଶ୍ରୁ ବୋହିପଡ଼ୁଥିଲା । ପୁଣି କହିଲେ ତା'ପରେ ଧୂଳାଟିକୁ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାଙ୍କ ତରବାରୀ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ତରବାରୀ ଧରି ନେଲା ଓ ପରିଶେଷରେ ତାହାଙ୍କ ଜରିଆରେ ବିଜୟ ପ୍ରଦାନ କଲେ । (ସହା ଦୁଖାବା କିତାବୁଲ୍ ମଗାଜି..... ହଦାସ ୪୨୬୨)

ଯେତେବେଳେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ନିକଟରେ ହଜରତ ଜଏଦ୍ ବିନ୍ ହାରିସା ର:ଅ, ହଜରତ ଜାଫର୍ ର:ଅ ଏବଂ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଫାହା ର:ଅଙ୍କ ଶହୀଦ ହେବାର ଖବର ପହଂଚିଲା ସେତେବେଳେ ନବି କରମ୍ ସ:ଆ:ସ ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥାକୁ ବର୍ଷନା କରିବାକୁ ଛିଡ଼ା ହେଲେ ଓ ହଜରତ ଜଏଦ୍ ର:ଅଙ୍କ ଗୁଣ ବର୍ଷନାରୁ କଥା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଆପଣ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ :

ହଜରତ ଅମୀରୁଲ୍ ମୁମିନିନଙ୍କ ନୀତି ବାଣୀ	“ଯଦି ତୁମେ ଚାହୁଁ ଅଛ କି ତୁମକୁ ଇହକାଳ ଓ ପରକାଳରେ ସଫଳତା ହାସଲ ହେଉ ଓ ଲୋକଙ୍କ ମନ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ ତେବେ ପବିତ୍ରତା ଅବଲମ୍ବନ କର । ନିଜକୁ ସୁଧାର ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଜର ସୁତରତ୍ତର ନମୁନା ଦେଖାଓ ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ସଫଳ ହେବ” (ଖୁର୍ବା ମୁମାଃ ପ୍ରଦତ ୦୧ ଜାନୁୟାରୀ ୨୦୧୬)
ତାଲିବେ ଦୁଆ: Sharafat Khan & Family, Jamat Ahmadiyya, Pankal (Odisha)	

କଲାମୁଲ୍ ଇମାନ୍ (ସୁଗଅବତାରକ୍ ବାଣୀ)
“ଇସ୍‌ଲାମ୍ ହକିକି ମାରେଫତ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବାର ପ୍ରକୃତ ଜ୍ଞାନ) ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ଯଦ୍ଵାରା ମନୁଷ୍ୟର ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥାଏ” (ମଲ୍‌ୟୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-୪, ପୃ-୩୪୪)
ତାଲିବେ ଦୁଆ: Muhmmad Naimul Haque & Family, Jammat Ahmadiyya, Pankal (Odisha)

ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ମା ଇର୍ଫାନ୍ ଲି ଜୈଦିନ୍- ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ମା ଇର୍ଫାନ୍ ଲି ଜୈଦିନ୍
ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ମା ଇର୍ଫାନ୍ ଲି ଜୈଦିନ୍- ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ମା ଇର୍ଫାନ୍ ଲି ଜାଫରିନ୍ ଓ
ଲି ଅବ୍ଦିଲ୍ଲାହିବ୍ଦି ରଘୁହା

ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ଜଏଦ୍‌ଙ୍କର ମର୍ତ୍ତ୍ୟରତ୍ କର । ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ଜଏଦ୍‌ଙ୍କ ମର୍ତ୍ତ୍ୟରତ୍ କର । ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ଜଏଦ୍‌ଙ୍କ ମର୍ତ୍ତ୍ୟରତ୍ କର । ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ଜାଫର୍ ଏବଂ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଘୁହା ର:ଅ ଙ୍କ ମର୍ତ୍ତ୍ୟରତ୍ କର । ତବକାତୁଲ୍ କୁଦରା, ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୩୪, ଜଏଦୁଲ୍ ହୁବେ ବିନ୍ ହାର୍‌ସା, ମୁଦ୍ରଣ ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଜଲମିୟା ବେରୁତ ୧୯୯୦)

ହଜରତ ଆଇଶା ର:ଅ ବର୍ଷନା କରୁଛନ୍ତି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ଜଏଦ୍ ବିନ୍ ହାରଶା ର:ଅ, ହଜରତ ଜାଫର୍ ର:ଅ ଏବଂ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଘୁହା ର:ଅ ଶହିଦ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସ ମସଜିଦ୍‌ରେ ବସି ପଢ଼ିଲେ ଓ ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଚେହେରାରୁ ଚିନ୍ତା ଓ ଦୁଃଖ ପରିପ୍ରକାଶ ହେଉଥିଲା(ସୁନନେ ଅବି ଦାଉଦ୍ କିତାବୁଲ୍ ଯନାଜଜ..... ହଦିସ ୩୧୨୨) ।

ହଜରତ ମୁସଲେହ ମଉଦ୍ ର:ଅ ମୌତା ଯୁଦ୍ଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରି ଏପରି କହିଛନ୍ତି । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ହଜରତ ଜଏଦ୍‌ଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ଚର୍ଚ୍ଚା ହୋଇସାରିଛି । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଅଳ୍ପ କିଛି ପୂର୍ଣ୍ଣବାର ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଅଛୁ । ହଜରତ ମୁସଲେହ ମଉଦ୍ ଲେଖୁଛନ୍ତି ଯେ,

“ଆଁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ଜଏଦ୍ ର:ଅଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାରୀ ନିଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ତତ୍‌ସହିତ ଏ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଏଦ୍‌ଙ୍କୁ ସେନାର ସର୍ଦ୍ଦାର ବନାଉଛି ଯଦି ଜଏଦ୍ ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଜାଫର୍ ର:ଅ ସେନାର ମଙ୍ଗ ଧରିବେ । ଯଦି ସେ ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରନ୍ତି ତେବେ ଅବଦୁଲ୍ ବିନ୍ ରଘୁହା ସେନାର ମଙ୍ଗ ଧରିବେ । ଯଦି ସେ ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରନ୍ତି ତେବେ ପୁଣି ମୁସଲମାନମାନେ ସହମତି ହୋଇ ଯାହାକୁ ସର୍ଦ୍ଦାର ନିଯୁକ୍ତି କରିବେ ସେ ମଙ୍ଗ ଧରିବେ । ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ସ:ଆ:ସ ଏ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ସେ ସମୟରେ ଜଣେ ଇହୁଦୀ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ନିକଟରେ ବସିଥିଲା ସେ କହିଲା ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ନବି ରୂପେ ତ ମାନୁନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆପଣ ସତ୍ୟବାଦି ତେବେ ଏହି ତିନିଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ବଂଚିକି ଆସିବ ନାହିଁ । କାରଣ ନବିଙ୍କ ମୁହଁରୁ ଯେଉଁକିଏ ବାହାରିଥାଏ ତାହା ପୂରଣ ହିଁ ହୋଇଥାଏ । ସେହି ଇହୁଦୀ ଜଣକ ହଜରତ ଜଏଦ୍ ର:ଅଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲା ଓ ତାଙ୍କୁ ବତାଇଲା ଯେ, ଯଦି ତୁମର ରସୁଲ୍ ସତ୍ୟବାଦୀ ତେବେ ତୁମେ ଜୀବିତ ଲୋଭି ଆସିବ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ହଜରତ ଜଏଦ୍ ର:ଅ କହିଲେ ମୁଁ ଜୀବିତ ଆସିବି କି ନ ଆସିବି ଏହା ତ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ହିଁ ଜାଣିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଆମ ରସୁଲ୍ ସ:ଆ:ସ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ସତ୍ୟବାଦି ଅଟନ୍ତି” । ଅର୍ଥାତ୍ ନ ମାନି ମଧ୍ୟ ଇହୁଦୀଜଣକ ସେ କଥା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖୁଥିଲା ଯେ, ଆଁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କ କଥା ପୂରଣ ହେବ । ପୁଣି ହଜରତ ମୁସଲେହ ମଉଦ୍ ର:ଅ ଲେଖୁଛନ୍ତି ଯେ, “ଏହା ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଯେ, ଏହି ଘଟଣା ଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସେହିଭଳି ପୂରଣ ହେଲା । ପ୍ରଥମେ ହଜରତ ଜଏଦ୍ ର:ଅ ଶହିଦ ହେଲେ ତାଙ୍କ ପରେ ହଜରତ ଜାଫର୍ ର:ଅ ସେନାର କମାଣ୍ଡ ସମ୍ଭାଳିଲେ ଓ ସେ ମଧ୍ୟ ଶହିଦ ହେଲେ, ଓ ତାଙ୍କ ପରେ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଘୁହା ର:ଅ ସେନାର ମଙ୍ଗ ସମ୍ଭାଳିଲେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମାରିଦିଆଗଲା ଓ ଏପରି ଲାଗୁଥିଲା ଯେ, ସେନାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତଭେଦ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯିବ ଏହି ସମୟରେ ହଜରତ ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ଓଲିଦ୍ ର:ଅ କେତେକ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ କହିବାଯୋଗୁଁ ଧୂଳିକୁ ନିଜ ହାତରେ ଧରି ନେଲେ । ପୁଣି ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ତାଙ୍କ ଜରିଆରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ବିଜୟ ପ୍ରଦାନ କଲେ ଏବଂ ସେ କୁଶଳ ଶୈଳୀରେ ସେନାକୁ ଫେରାଇ ନେଇଆସିଲେ ।”

(ଫରିଜାଏ ତବ୍‌ଲିଗ୍ ଓର୍ ଅହେମଦା ଖାତାବିନ୍, ଅନୁବାଦ୍ ଉଲ୍ଲାମ୍ ଖଣ୍ଡ-୧୮, ପୃ-୪୦୪ ରୁ ୪୦୬)

ଏବେ ଯେଉଁ ଘଟଣା ବିଷୟରେ ମୁଁ ବର୍ଷନା କରିବାକୁ ଯାଉଛି । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ବର୍ଷନା ହୋଇ ସାରିଛି କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଘୁହା ର:ଅଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତାବ, ଭକ୍ତିଭାବ ଏବଂ ଆଁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ପ୍ରେମଭାବ ର ପରିପ୍ରକାଶ ହେଉଅଛି ଏବଂ ଇସଲାମ ସହିତ ଥିବା ଭଲପାଇବା ର ପ୍ରକାଶ ହେଉଅଛି ଏଥିଯୋଗୁଁ ତାହା ଏଠାରେ ବର୍ଷନା କରିବା ଜରୁରୀ ଅଟେ ।

ହଜରତ ଅରୁଠ୍ଟା ର:ଅଙ୍କ ଠାରୁ ବର୍ଷିତ ଅଛି ଯେ, ହଜରତ ଉସାମା ବିନ୍ ଜଏଦ୍ ତାଙ୍କୁ ବତାଇଲେ ଯେ, ନବି କରିମ୍ ସ:ଆ:ସ ଗୋଟିଏ ଗଧ ଉପରେ ଅରୋହଣ କଲେ ଯାହା ଉପରେ ବସିବାପାଇଁ ଫିଦକ୍ ଲଳାକାର ଚାଦର ବିଛା ଯାଇଥିଲା । ଆଁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ନିଜ ପଛପଟେ ଉସାମାଙ୍କୁ ବସାଇଥିଲେ । ଆଁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ହଜରତ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଉବାଦା

ର:ଅଙ୍କୁ ଦେଖିବାପାଇଁ ବନ୍ଦୁ ହାରିସ୍ ବିନ୍ ଖଜରଜ୍ କବିଲାକୁ ଗଲେ ଏହି ଘଟଣା ଟି ବଦର ଯୁଦ୍ଧର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ କଥା । ଆଁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ଗୋଟିଏ ମଜ୍ଲିସ୍ ନିକଟ ଦେଇ ଗଲେ । ସେହି ମଜ୍ଲିସ୍‌ରେ ମୁସଲମାନ, ମୁଶ୍‌ରିକ୍ ଏବଂ ଇହୁଦୀମାନେ ମିଳିମିଶି ବସିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଉବୈ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ଓ ସେହି ମଜ୍ଲିସ୍‌ରେ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଘୁହା ର:ଅ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ମଜ୍ଲିସ୍ ଭିତରେ ବାହନର ଧୂଳି ପଡ଼ିଲା ସେତେବେଳେ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଉବୈ ନିଜର ନାକୁ ଚାଦର ଦ୍ୱାରା ଢାଙ୍କିନେଲେ ଓ କହିଲେ ଯେ, ଆମ ଉପରକୁ ଧୂଳି ଉଡ଼ାଅ ନାହିଁ । ନବି କରିମ୍ ସ:ଆ:ସ ତାଙ୍କୁ ଅସ୍ୱସ୍ଥମାନୁ ଅଲିକୂମ୍ କହିଲେ ପୁଣି ଟିକିଏ ରହି ଗଧ ପିଠିରୁ ଓହ୍ଲାଇଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଡାକିଲେ ଓ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପବିତ୍ର କୋରାନ୍ ପାଠ କଲେ । ଏଥିରେ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଉବୈ କହିବାକୁ ଲାଗିଲା ଯେ, ହେ ବ୍ୟକ୍ତି ! ଏହା ଭଲକଥା ନୁହେଁ ଯାହା କିଛି ତୁମେ କହୁଅଛ ଯଦି ତାହା ସତ୍ୟ ଅଟେ ତେବେ ଆମ ମଜ୍ଲିସ୍ ଗୁଡ଼ିକରେ ଆମକୁ କଷ୍ଟ ପହଂଚାଉନାହିଁ । ଓ ନିଜ ଡେରା ନିକଟକୁ ଲୋଭି ଯାଅ । ଯିଏ ତୁମ ନିକଟକୁ ଆସିବ । ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକଥା ବର୍ଷନା କର । ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଘୁହା ର:ଅ ତତ୍‌କ୍ଷଣାତ୍ କହିଲେ ଯେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ରସୁଲ୍ ସ:ଆ:ସ ! ଆପଣ ଆମ ମଜ୍ଲିସ୍‌କୁ ଆସନ୍ତୁ ଆମେ ଏକଥା ପସନ୍ଦ କରୁ ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସେ, କୌଣସି ପ୍ରକାର ଭୟ କରୁନଥିଲେ ଏବଂ ନା କାହାର ଖାତିର କରୁଥିଲେ । ପରେ ସେଠାରେ ଝଗଡ଼ା ମଧ୍ୟ ହେଲା କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ନିଜର ଭୂମିକା ଥିଲା (ସହି ମୁସଲିମ୍ କିତାବୁଲ୍ ଜିହାଦ୍..... ହଦାସ୍ ୧୭୯୮) ।

ହଜରତ ଇବନେ ଅବାସ୍ ର:ଅଙ୍କଠାରୁ ବର୍ଷିତ ଅଛି ଯେ, ଆଁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ଗୋଟିଏ ଅଭିଯାନରେ ସାହାବାମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ ସେଥିରେ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଘୁହା ର:ଅ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ଥିଲେ । ସେଦିନ ଜୁମା ଥିଲା ଅଭିଯାନରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତ ସାହାବାମାନେ ତ ଚାଲିଗଲେ କିନ୍ତୁ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଘୁହା ର:ଅ କହିଲେ ଯେ, ମୁଁ ପଛରେ ରହି ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସହିତ ଜୁମା ନମାଜ ପାଠ କରି ବାକି ସାହାବାମାନଙ୍କ ସହିତ ଯାଇ ମିଶିବି । ଯେତେବେଳେ ସେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସହିତ ନମାଜ ପଢ଼ୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଆଁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ତାଙ୍କୁ ଦେଖି କହିଲେ ତୁମକୁ କେଉଁ ଜିନିଷ ନିଜ ସାଥୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଯିବାପାଇଁ ରୋକିଦେଲା ? ସେ କହିଲେ ଯେ, ମୋର ଏ ଇଚ୍ଛା ଥିଲା କି, ମୁଁ ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସହିତ ଜୁମା ନମାଜ ପାଠ କରିସାରିବାପରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯାଇ ମିଶିବି । ଏଥିରେ ଆଁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ ଯେ, ଏ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ଯଦି ସେ ସବୁକୁ ତୁମେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଦିଅ ତେବେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କର ହଜଲକୁ ପାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଏ ଅଭିଯାନ ପାଇଁ ବାହାରି ଚାଲିଯାଇଛନ୍ତି ।

(ସୁନନେ ତିରମିଜି ଅରୁଠ୍ଟାବୁଲ୍ ଜୁମା..... ହଦାସ୍ ୪୨୭)

ସେଥିଯୋଗୁଁ କହିଲେ ଯେ, ଯେଉଁ ଅଭିଯାନରେ ମୁଁ ସାହାବାମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଛି ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହା ନମାଜ ଜୁମାଠାରୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ରାସ୍ତାରେ ତୁମେମାନେ ଜୁମା ପଢ଼ିପାରିଥାନ୍ତ ।

ହଜରତ ଅବ୍ ଦରଦାଆ ବର୍ଷନା କରୁଛନ୍ତି ଯେ, ଏକଦା ଆମେ ଆଁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସହିତ ରମ୍‌ଜାନ୍ ମାସରେ ଭାଷଣ ଗରମ ଅବସ୍ଥାରେ ବାହାରିଲୁ ଓ ଗରମ ପ୍ରଖରତା ଏତେ ଥିଲା ଯେ, ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ନିଜର ମୁଣ୍ଡକୁ ରୁଦ୍‌ତାପରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ନିଜର ହାତଦ୍ୱାରା ଢାଙ୍କି ରଖୁଥିଲେ ଏବଂ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ବ୍ୟତିତ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଘୁହା ର:ଅଙ୍କ ବ୍ୟତିତ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ରୋଜା ରଖୁନଥିଲେ ।

(ସହି ମୁସଲିମ୍ କିତାବୁଲ୍ ସିଆମ୍..... ହଦାସ୍ ୧୧୨୨)

ହଜରତ ମିର୍ଜା ବଶୀର୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ୍ ର:ଅ ଲେଖୁଛନ୍ତି ଯେ, “ମଦିନାରେ ରହିବା ସମୟରେ ସର୍ବପ୍ରଥମ କାର୍ଯ୍ୟ ମସଜିଦ୍ ନବଫିର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା । ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ଓଚଟି ଅଟକି ବସିପଢ଼ିଥିଲା ତାହା ମଦିନାର ଦୁଇଜଣ ମୁସଲମାନ ପିଲା ସହଲ୍ ଏବଂ ସୁହେଲ୍‌ଙ୍କ ମାଲିକାନା ଥିଲା ଯେଉଁମାନେ ହଜରତ ହୁସୈଦ୍ ବିନ୍ ଜରାଋଃ ର:ଅଙ୍କ ତତ୍‌ବାଧ୍ୟାନରେ ରହୁଥିଲେ । ଏହା ଗୋଟିଏ ଏପରି ସ୍ଥାନ ଥିଲା ଯାହାର ଗୋଟିଏ ଭାଗରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଖଜୁରୀ ଗଛ ଥିଲା ଏବଂ ତା’ର ଦ୍ୱିତୀୟ ଭାଗରେ କିଛି ଖଣ୍ଡର ଇତ୍ୟାଦି ଥିଲା । ଆଁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ତାକୁ ଗୋଟିଏ ମସଜିଦ୍ ଓ ନିଜର କୋଠା ଇତ୍ୟାଦି ନିର୍ମାଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପସନ୍ଦ କଲେ ଏବଂ ଦଶ ଦିନାର୍ ଉଣା ଅଧିକେ ନବେ ଟଙ୍କା ବିନିମୟରେ ଉକ୍ତ ଜାଗାଟିକୁ ଖରିଦ କରିନେଲେ ଓ ଜାଗାଟିକୁ ସମତଳ କରାଇ ଗଛଗୁଡ଼ିକୁ କାଟି ମସଜିଦ୍ ନବଫିର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା । ଆଁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ନିଜେ ଦୁଆ ମାଗି ଭିତ୍ତିପୁସ୍ତକ ରଖିଲେ ଏବଂ ଯେଉଁ ଭଳି କୁବା ମସଜିଦ୍‌ରେ ହୋଇଥିଲା କି, ସାହାବାମାନେ ମିଷା ଓ ମଜୁରୀ

ଅଲ୍ଲା ତାଲାଙ୍କ ବାଣୀ
“ମା ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମିନ୍ ଦୁନିଲ୍ଲାହି ମିଉଁ ଖୁଲିଇଉଁ ଖୁଲା ନସିର୍ ଅର୍ଥାତ୍; ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତୁମମାନଙ୍କର କୌଣସି ମିତ୍ର ବା ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନାହାନ୍ତି”
(ସୁରଃ ବକ୍‌ରାଃ: ୧୦୮)
ତାଲିକେ ଦୁଆ: Farzan Ali Khan & Family,
Jammat Ahmadiyya, Pankal (Odisha)

କଲାମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ସୁଗଅବତାରଙ୍କ ବାଣୀ)
“ତୁମେ ଆପୋଷରେ ଖୁବ୍ ଶିଘ୍ର ସୁଲାଇ କର ଓ ନିଜ ଭାଇମାନଙ୍କ ଦୋଷ କ୍ଷମାକର କାରଣ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଛି ଦୁଷ୍ଟ ଯିଏ ନିଜ ଭାଇଙ୍କ ସହିତ ସୁଲାଇ କରିବାକୁ ରାଜି ହୁଏ ନାହିଁ ।”
(କଶ୍‌ତି ନୁହ, ରୁହାନି ଖଜାଜନ୍ ଖଣ୍ଡ-୧୯, ପୃ-୧୨)
ତାଲିକେ ଦୁଆ: Abdul Chand & Family,
Jammat Ahmadiyya, Kerang (Odisha)

କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଓ ସେଥିରେ ବେଳେବେଳେ ଆଁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ହେଉଥିଲେ । ବେଳେବେଳେ ଇଟା ଉଠାଇବା ସମୟରେ ସାହାବାମାନେ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଘ୍ନାହା ର:ଅ ଅନ୍‌ସାରାଙ୍କର ଏହି ପଦଟିକୁ ପଢୁଥିଲେ । **ହାଜଲ୍ ହିମାଲୁ ଲା ହିମାଲା ଶୈବରା ହାଜା ଅବଦୁର୍ ରବନା ଓ ଅର୍ଦ୍ଧର୍ ଅର୍ଥାତ** ଏହି ବୋଝ ଶୈବରର ବାଣିଜ୍ୟ ମାଲର ବୋଝ ନୁହେଁ ଯାହା ପଶୁମାନଙ୍କ ଉପରେ ଲଦା ହୋଇ ଆସିଥାଏ । ବରଂ ହେ ଆମର ଅଲ୍ଲାଃ ! ଏହି ବୋଝ ହେଉଛି ଧର୍ମପରାୟଣତା ଓ ପବିତ୍ରତାର ବୋଝ ଯାହାକୁ ଆମେ ତୁମ ପ୍ରସନ୍ନତା ପାଇଁ ଉଠାଉଅଛୁ ଓ ବେଳେବେଳେ ସାହାବାମାନେ କାମ କରିବା ସମୟରେ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଘ୍ନାହା ର:ଅଙ୍କର ଏହି ପଦଟି ମଧ୍ୟ ପଢୁଥିଲେ । **ଆଲ୍‌ହୁମା ଇନ୍‌ଲ୍ ଅଜରା ଅଜରୁଲ୍ ଆଶିରାଃ ଫରହମିଲ୍ ଅନ୍‌ସାରା ଓଲ୍ ମୁହାଜିରାଃ** ଅର୍ଥାତ ହେ ଆମର ଅଲ୍ଲାଃ ! ଅସଲ ପୁରସ୍କାର ହେଉଛି ତ କେବଳ ପରକାଳର ପୁରସ୍କାର ତେଣୁ ତୁମେ ନିଜର କୃପା ଦ୍ୱାରା ଅନ୍‌ସାର ଓ ମୁହାଜିରମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିଜର କରୁଣା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କର । ଯେତେବେଳେ ସାହାବାମାନେ ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକୁ ପାଠ କରୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ବେଳେବେଳେ ଆଁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱର ସହିତ ସ୍ୱର ମିଳାଇଦେଉଥିଲେ । ଏବଂ ଏହିପରି ବହୁତ ଦିନର ପରିଶ୍ରମ ପରେ ଏହି ମସ୍‌ଜିଦ୍ ଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ।

(ସିରତ୍ ଖାତ୍‌ମୁନ୍ ନବିଜନ୍ ପୃ- ୨୬୯ ରୁ ୨୭୦)

ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଘ୍ନାହା ର:ଅଙ୍କ ଚର୍ଚ୍ଚା କରୁଥିଲି ଯେହେତୁ ଆଜି ମୁଁ ଏକ ଯନାଜାଃ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ାଇବି । ଏଠି ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବି ସେଥିଯୋଗୁଁ ଆଜି ଜଣେ ସାହାବିଙ୍କର ହିଁ ଚର୍ଚ୍ଚା କରୁଅଛି ।

ଏବେ ଯେମିତି କି ମୁଁ କହିସାରିଛି ଯେ, ଜଣେ ମରହୁମଙ୍କର କଥା ଏଠାରେ କହିବି ସେ ହେଉଛି ଆମର ମୋହତରମ୍ ଡାକ୍ତର ଲତିଫ୍ ଅହମଦ୍ କୁରେଶି ସାହେବ୍ ଯିଏ ମଞ୍ଜୁର୍ ଅହମଦ୍ କୁରେଶି ସାହେବଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ୧୯ ଜାନୁୟାରୀ ୨୦୨୦ ଦିନ ଦ୍ୱିପ୍ରହର ୧ଟା ସମୟରେ ନିଜ ଘରେ ୮୦ ବର୍ଷ ବୟସରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ । **ଇନ୍‌ଲ୍ଲିହେ ଓ ଇନ୍‌ଲ୍ଲିହେ ରାଜେଉନ୍ / ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାକ୍ କୃପାରୁ ସେ ମୁସି ଥିଲେ । ଅଜମିର୍ ସରିଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ ୧୯୩୭ ମସିହାରେ ତାଙ୍କ ବାପା ମଞ୍ଜୁର୍ କୁରେଶି ସାହେବ୍ ହଜରତ ମୁସଲିମ୍ ମଉଦ ର:ଅଙ୍କ ହାତରେ ବୟତ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମାଆ ମୁକରମା ମନସୁରା ବୁଶୁରା ସାହିବା ସେ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ:ସଙ୍କ ସାହାବି ହଜରତ ମୁନ୍‌ସା ଫୟାଜ୍ ଅଲି ସାହେବ୍ କପୁର ଅଲ୍‌ବି ସାହେବ୍ ର:ଅଙ୍କ ନାତୁଣୀ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ହଜରତ ଶେଖ୍ ଅବଦୁର୍ ରଶିଦ୍ ମେରଠି ର:ଅଙ୍କ ନାତୁଣୀ (ପୁଅଙ୍କ ଝିଅ) ଅଟନ୍ତି । ସେ ଏବେ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି ମୁକରମ୍ ଡାକ୍ତର କୁରେଶି**

ସାହେବଙ୍କ ମାଆ ବାପା ପାକିସ୍ତାନ ଗଠନ ହେବା ସମୟରେ ହିଜ୍‌ରତ୍ କରି ଲାହୋର ଚାଲିଯାଇଥିଲେ ସେଠାରେ ସେ ମେଡିକାଲ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପାସ୍ କଲେ ପୁଣି କିଙ୍ଗ୍ ଏଡ଼ୱାର୍ଡ୍ ମେଡିକାଲ କଲେଜରେ ନାମ ଲେଖାଇଲେ ସେତେବେଳେ ସେ, ସବୁଠାରୁ କମ୍ ବୟସର ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଥିଲେ ଯିଏ **MBBS** କରିଥିଲେ ସେଠିକାର ପ୍ରିମିୟାଲ୍ ବିଶେଷରୂପେ ଏକଥା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ପୁଣି ୧୯୬୧ ମସିହାରେ ଆହୁରି ଅଧିକ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ଇଲଣ୍ଡ ଚାଲିଆସିଥିଲେ ଓ ଏଠାରେ ପ୍ରଥମେ ଶିଶୁରୋଗ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଡିପ୍ଲୋମା କଲେ ପୁଣି **M.R.C.P** ଡିଗ୍ରୀ ହାସଲ କଲେ ପୁଣି ତାଙ୍କୁ **Yeovil Somerset** ରେ **Consultant** ର ଚାକିରି ମିଳିଗଲା ସେଠାରେ ସେ ବିଶେଷରୂପେ ହୃଦୟରୋଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମହାରତ୍ ହାସଲ କଲେ । ୧୯୬୮ ମସିହାରେ ହଜରତ ଖଲିଫ୍‌ତୁଲ୍ ମସିହି ସାଲିସ୍ (ତୃତୀୟ) ରହେମୁଲ୍‌ହୋ ତାଲା ଡାକ୍ତର ସାହେବଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ, ଆପଣ ଆମ ନିକଟକୁ କେବେ ଆସୁଛନ୍ତି ? ଏଥିରେ ଡାକ୍ତର ସାହେବ କହିଲେ ଯେବେ ଆପଣ ହୁକୁମ୍ କରିବେ ସୁତରାଂ ହଜରତ ଖଲିଫ୍‌ତୁଲ୍ ମସିହି ସାଲିସ୍ କହିଲେ ଆପଣ ଆସିଯାଆନ୍ତୁ ତେଣୁ ସେ ଇଂଲଣ୍ଡକୁ ଛାଡ଼ି ରବ୍‌ଡ୍ୱା ଚାଲିଗଲେ ଏବଂ ଫଜ୍‌ଲେ ଉମର୍ ହସିନାଲ୍ ରବ୍‌ଡ୍ୱାରେ ଡାକ୍ତର ସାହେବଙ୍କୁ ମୁତୟନ କରାଗଲା ଏବଂ ପୁଣି ସେଠାରେ ସେ ବହୁଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାମ କଲେ । ୧୧ ଜୁଲାଇ ୧୯୮୩ ରେ ଚିଫ୍ ମେଡିକାଲ୍ ଅଫିସରରୂପେ ଫଜ୍‌ଲେ ଉମର୍ ହସିନାଲ୍‌ରେ ନିଯୋଜିତ ହେଲେ ଏବଂ ୧୯୮୭ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଠାରେ ସେବା କଲେ । ୬୦ ବର୍ଷ ବୟସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫଜ୍‌ଲେ ଉମର୍ ହସିନାଲ୍‌ରେ ସେବା କରିବାପାଇଁ ସୌଭାଗ୍ୟ ପାଇଲେ ୨୦ ଅଗଷ୍ଟ ୧୯୯୮ ରେ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ କଲେ । ୬ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୯୯୮ରେ ପୂର୍ବଦାର ଫଜ୍‌ଲ୍ ଉମର୍ ହସିନାଲ୍‌ରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେଲେ ଏବଂ ୧୦ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୦୦ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାକ୍ କୃପାରୁ ଫଜ୍‌ଲେ ଉମର୍ ହସିନାଲ୍‌ରେ ସେବା କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ମିଳିଲା । ସେହିଭଳି ଫଜ୍‌ଲେ ଉମର୍ ହସିନାଲ୍‌ରେ ତାଙ୍କ ସେବା କରିବାର ଅବଧି ପାଖାପାଖି ୩୦ ବର୍ଷ ଥିଲା । ଡାକ୍ତର ଲତିଫ୍ କୁରେଶି ସାହେବ୍ ଖୁଦାମୁଲ୍ ଅହମଦ୍‌ୟା ମର୍ଜିଆ ଅନ୍‌ସାରୁଲ୍ଲାଃ ମର୍ଜିଆରେ ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ପଦବୀରେ କାମ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେ ଅନ୍‌ସାରୁଲ୍ଲାଃ ର ଖୁସୁସି କାର୍‌କୁନ୍ ଥିଲେ ଏହି ଅବଧିରେ ୨ ବର୍ଷ ସେ ମଜ୍‌ଲିସ୍ ଇଫ୍‌ତାଆର ସଦସ୍ୟ ମଧ୍ୟ ରହିଛନ୍ତି । ସେ ଦୁଇଟି ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟ ରଚନା କରିଛନ୍ତି ତାହା ବିଶେଷ ରୂପେ ପାକିସ୍ତାନର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଥିଲା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ରକ୍ଷାର ଶିକ୍ଷା ଏବଂ **Healthy Living** ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ କିଛି ଦିନ ପୂର୍ବେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଛନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ କହିଥିଲି । ସେ ମୌଲାନା ଅବଦୁଲ୍ ମାଲିକ୍ ଖାନ୍ ସାହେବଙ୍କ ଝିଅ ଥିଲେ

ଗତ ଜୁମା ଦିନ ତାଙ୍କର ଯନାଜାଃ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ପଢ଼ାଇଥିଲି ତା'ର ଦୁଇଦିନ ପରେ ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କ ଦେହାନ୍ତର ୧୫ ଦିନ ପରେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଦେହାନ୍ତ ହୋଇଗଲା । ତାଙ୍କ ଅନ୍ତେ ତାଙ୍କର ତିନିଜଣ ପୁତ୍ର ଓ ଦୁଇଜଣ ଝିଅ ଅଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଡାକ୍ତର ଅତାଉଲ୍ ମାଲିକ୍ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ଯେବେଠାରୁ ମୁଁ ହୋସ୍ ସମ୍ବଲିଲିଣି ସେବେଠାରୁ ମୋ ବାପାଙ୍କୁ କେବେ ତହମୁଦ୍ ନମାଜ ଛାଡ଼ିବାର କେବେ ଦେଖିନାହିଁ ସେହିପରି ଆମ ମାଆ ଆମକୁ ବତାଉଥିଲେ ଯେ, ବିବାହର ପ୍ରଥମ ଦିନଠାରୁ ସେ ତହମୁଦ୍ ନମାଜ ନିୟମିତ ପାଠ କରୁଥିଲେ ସୁତରାଂ ଉଣା ଅଧକେ ୫୦ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଅନବରତ ସେ ନମାଜ ତହମୁଦ୍ ପଢ଼ିଛନ୍ତି । ମାଆଙ୍କ ଶେଷ ବେମାରି ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଯେବେ କି ବାପା ବହୁତ ପରିଶ୍ରମ କରି ତାଙ୍କର ବହୁତ ଧ୍ୟାନ ରଖୁଥିଲେ । ଡାକ୍ତର ସାହିବ୍ କରିବାପାଇଁ ଡାକ୍ତରଖାନା ମଧ୍ୟ ନେବାକୁ ପଡୁଥିଲା ଓ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ଘଂଟା ଘଂଟା ବସିବାକୁ ପଡୁଥିଲା ଆରମ୍ଭ ନ ମିଳୁଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ସେ କେବେବି ତହମୁଦ୍ ନମାଜ ଛାଡ଼ିନାହାନ୍ତି । ରୋଗୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସହାନୁଭୂତି ଦେଖାଉଥିଲେ । ଗରିବ ଲୋକଙ୍କୁ ବହୁତ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଦୂରଦୂରାନ୍ତ ଇଲାକାରୁ ଗରିବ ରୋଗୀମାନେ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସୁଥିଲେ ଓ ଔଷଧ ଖାଇ ଆରୋଗ୍ୟ ହେଉଥିଲେ । ସେ ବହୁତ ରୋଗୀମାନଙ୍କଠାରୁ ତାଙ୍କର ଫିସ୍ ମଧ୍ୟ ନିଉନ ଥିଲେ । ବେଳେବେଳେ ନିଜ ନିକଟରୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଦେଉଥିଲେ । ସର୍ବଦା ଏ କଥା କହୁଥିଲେ ଯେ, ଆରୋଗ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ହେଉଛି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ହାତରେ । ନିଜର ତିନିଜଣ ସନ୍ତାନ ଯେଉଁମାନେ ମଧ୍ୟ ଡାକ୍ତର ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷରୂପେ ବାରମ୍ବାର ଏକଥା ମନେ ପକାଇଦେଉଥିଲେ ଯେ, ସବୁବେଳେ ନିଜ ରୋଗୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଆ କର । ତାଙ୍କ ପୁଅ କହୁଛନ୍ତି ଅନେକ ସମୟରେ ମୁଁ ଆମ ବାପାଙ୍କୁ ଦୁଆ କରିବା ନିମନ୍ତେ କହିବାରେ ସେ ତା'ପରଦିନ ଫୋନ୍ କରି ପଚାରୁଥିଲେ ସେ ରୋଗୀର ଅବସ୍ଥା କିପରି ଅଛି ? ମୁଁ ତାଙ୍କପାଇଁ ଦୁଆ କରିଛି ।

୧୯୬୯ ମସିହାରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଇଂଲଣ୍ଡରେ **Con- sultant** ର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ, ସେହି ସବୁ ସାଂସାରିକ ଲାଭ ଓ ଅର୍ଥକୁ ଛାଡ଼ିଛନ୍ତି ଦେଇ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଉପରେ ଭରଷା ରଖି ରବ୍‌ଡ୍ୱା ଚାଲିଆସିଲେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଉପରେ ତାଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା ଯେ, ସେ ସମସ୍ତ ସାଂସାରିକ ଧାର୍ମିକ କାର୍ଯ୍ୟ ନିଜେ ହିଁ ସମ୍ପାଦନ କରିବ ଓ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ହାସଲ କରିବେ । ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଉପରେ କୃପା କଲେ ଓ କେବେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଅର୍ଥିକ ସଂକଟ ହୋଇନାହିଁ ଓ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ଲାଭକଲେ । ତାଙ୍କର ତିନିଜଣ ସନ୍ତାନ ଡାକ୍ତର ଅଛନ୍ତି ଆଜିକାଲି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଆମେରିକାରେ ଅଛନ୍ତି । ସେ ନିଜ ମାଆ

ବାପାଙ୍କର ବହୁତ ସେବା କରୁଥିଲେ ଶେଷ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାଆଙ୍କୁ ନିଜେ ହିଁ ଖାଇବାକୁ ଦେଉଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କର ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ରଖୁଥିଲେ ମୁଁ ଯେପରି ବତାଇସାରିଛି ଯେ, ତାଙ୍କ ମାଆ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ହିଁ ରହୁଥିଲେ । ପୁଣି ତାଙ୍କର ଜଣେ ପୁତ୍ର କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ମୋର ଆମେରିକା ଯିବା ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଇତ୍ୟାଦିରେ ସେ ମତେ ବହୁତ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ଆମେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଉତ୍ସାହିତ କରୁଥିଲେ । ଦେଖାଣିଆ ମନୋଭାବକୁ ଭୀଷଣ ଘୃଣା କରୁଥିଲେ । ସର୍ବଦା ସାଦାସିଧା ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରନ୍ତି । ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଛୋଟ ଓ ବଡ଼ କାମ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଖଲିଫାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ମୁଲକ ଚିଠି ଲେଖୁଥିଲେ ଓ ପରାମର୍ଶ କରୁଥିଲେ ।

ତାଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ର ଡାକ୍ତର ମୁହମ୍ମଦ୍ ଅହମଦ୍ ମେହମୁଦ୍ କୁରେଶି କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ଖଲିଫା ସାଲିସ୍ ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିଥିଲେ ଯେ, ଏ କେବଳ ଡାକ୍ତର ହିଁ ନୁହନ୍ତି ବରଂ ଦୁଆରୁ ଡାକ୍ତର ଅଟନ୍ତି । ସବୁ ରୋଗୀଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଆ କରୁଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରେସକ୍ରିପସନ୍‌ରେ ଔଷଧ ଲେଖିବା ପୂର୍ବରୁ “ବିସ୍ମିଲ୍ଲାଃ ହିରରହ୍ମା ନିର୍ରହିମ୍” ଲେଖୁଥିଲେ ଏବଂ ପୁଣି ତା ତଳକୁ “ହୁଓଶ୍ ଶାଫି” ଲେଖୁଥିଲେ । ସେହିଭଳି ଅନ୍ୟ ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲେ ଯେ, ରୋଗୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଆ କର, କାରଣ ଅସଲ ଆରୋଗ୍ୟ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲାକ୍ ହାତରେ ହିଁ ରହିଛି । ପୁଣି ଶେଷରେ ସେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ମୋ ମାଆଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ ପରେ ଶୌରକୋର୍ ରୁ ଜଣେ ରୋଗୀ ଆସିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ଗାଡ଼ିରେ ବସି କେଉଁଆଡ଼େ ଯିବାକୁ ବାହାରିଥିଲେ । ଗାଡ଼ିରୁ ଓହ୍ଲାଇ ରୋଗୀକୁ ଦେଖିଲେ ଓ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଔଷଧ ଲେଖି ଦେଲେ । ଏବଂ ଅଧିକାଂଶ ରୋଗୀଙ୍କୁ ନିଜ ପକେଟରୁ ଅର୍ଥ ଖର୍ଚ୍ଚକରି ଔଷଧ କିଣି ଦେଉଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଝିଅ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ଜଣେ ମହିଳା ମତେ ବତାଇଲେ ଯେ, ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କୁ ହାର୍ଟ ଆଟାକ୍ ହେଲା ଓ ସେ ଘରେ ଏକୃତିଆ ଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ମହିଳାଙ୍କ ବାପାଙ୍କୁ ହାର୍ଟ ଆଟାକ୍ ହେଲା ସେ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଇ ରୋଗୀକୁ ଦେଖିଲେ ଓ ତାଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଫୋନ୍ କଲେ ଓ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ପିଲାମାନେ ଘରକୁ ନ ଆସିଛନ୍ତି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଲେ ନାହିଁ । ରୋଗୀଙ୍କ ନିକଟରେ ବସି ରହିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ସେ ନିୟମିତ ରୂପେ ଇଂଲଣ୍ଡ ଏବଂ କାଦିୟାନ ଜଳସାରେ ଯୋଗ ଦେବାପାଇଁ ଯାଉଥିଲେ । ପରିଶ୍ରମ କରିବାର ତାଙ୍କର ବହୁତ ଅଭ୍ୟାସ ଥିଲା ସେ ସର୍ବଦା ବହୁତ ସାହସିକତାର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଝିଅ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ମାଆଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ ପରେ ସେ ମତେ କହିଲେ ମୋ ସହିତ ନିଜ ମାଆଙ୍କର ସମସ୍ତ ଜିନିଷପତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କର କାମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାପରେ ସେ ଏତେ ମାତ୍ରାରେ କୃତଜ୍ଞ ହେଲେ ଯେ, ମୁଁ ଲଜିତ ହୋଇଯାଉଥିଲି । ଏହି ସବୁ କାମ ଗୁଡ଼ିକ କରିବା ସମୟରେ ଗୋଟିଏ କଥା ମତେ ସେ ବାରମ୍ବାର କହୁଥିଲେ ଯେ,

ଝିଅ ସବୁ କାମ ଶିଖିଗଲା ଆଜି ହିଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିନିଅ କାରଣ ମୋ ନିକଟରେ ଅଧିକ ସମୟ ନାହିଁ । ସେତେବେଳେ ତ ମୁଁ ତାଙ୍କର କଥା ଉପରେ କୌଣସି ଧ୍ୟାନ ଦେଇନଥିଲି ପୁଣି ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟରେ କିଛି ପଚାରିପାରିଲି ନାହିଁ । କାରଣ ସେ ନିଜର ସ୍ୱପ୍ନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଧିକ କିଛି ବତାଉନଥିଲେ କିନ୍ତୁ ପରେ ଭାଇ ମତେ ବତାଇଲେ ଯେ, ସେ ନିଜ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଥିଲେ ଓ ଏକଥା କହିଥିଲେ ଯେ, ମୋର ସମୟ ଏବେ ବହୁତ କମ୍ ଅଛି । ମୃତ୍ୟୁର ଏକ ଘଟଣା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ସକାଳ ୯ଟାରୁ ନେଇ ଦିନ ୧ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ ଘର ସହିତ ସଲଗ୍ କିନିକରେ ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିଲେ । ଠିକ୍ ୧ଟା ବେଳେ ଘରକୁ ଆସିଲେ ଓ କିଛି କରି ମସକିନ୍ ମୁବାରକରେ ନମାଜ ପଢ଼ିବାପାଇଁ ମନସ୍ଥ କରିଥିଲେ ବିଛଣା ଉପରେ ବସି ଜୋଡ଼ା ବାହାର କରୁକରୁ ଅଚାନକ ତାଙ୍କୁ **Massive Heartattack** ହେଲା ଫଳତଃ ସେ ଅଲ୍ଲୀଙ୍କ ନିକଟରେ ହାଜର ହୋଇଗଲେ ।

ପଡ଼ୋଶୀମାନଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ପ୍ରେମଭରା ସୁସମ୍ପର୍କ ଥିଲା ଓ ପଡ଼ୋଶୀମାନେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ବହୁତ ଧ୍ୟାନ ରଖୁଥିଲେ କବିତା ଓ ସାହିତ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ସୌକ ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ଦୂରରେ ସମିନ, କଲାମେ ମେହମୁଦ୍ ଏବଂ ଦୂରରେ ଅଦନ୍ ନଜମ୍ ଗୁଡ଼ିକ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ସ୍ୱରରେ ପାଠ କରୁଥିଲେ । ସେ ବହୁତଗୁଡ଼ିଏ କ୍ୟାସେଟ୍ ରେକର୍ଡ୍ କରାଇଛନ୍ତି । ଭଲ ଶେରଗୁଡ଼ିକୁ ବହୁତ ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିଲେ । ଜ୍ଞାନ ପିପାଷୁ ଥିଲେ । ସୟଦ ହୁସୈନ୍ ଅହମଦ୍ ମୁରବୀ ସିଲ୍‌ସିଲା ତାଙ୍କର ସତ୍ତ୍ୱ ଥିଲେ ସେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ଡାକ୍ତର ସାହେବ୍ ବତାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଯମାତର ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ଖାଦ୍ୟପତ୍ରି କରିବାପାଇଁ ଲଣ୍ଡନରୁ ପାକିସ୍ତାନ ଯାଉଥିଲେ ଓ ଲାହୋରରୁ ଯେତେବେଳେ ଟ୍ରେନରେ ବସି ରକ୍ଷାଓରେ ଓହ୍ଲାଇଲେ ସେତେବେଳେ ସେ, ସିଧା ପ୍ରାଇଭେଟ୍ ସେକ୍ରେଟାରୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଗଲେ । ହଜରତ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହି ସାଲିସ୍ ତାଙ୍କୁ ଭିତରକୁ ଡକାଇଲେ ଓ ପୁଣି ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ, ଆପଣ ଆସିଗଲେ ? ଏଥିରେ ସେ ଉତ୍ତରରେ କହିଲେ ଜି, ହଜୁର୍ ମୁଁ ହାଜିର ହୋଇଗଲି । ଏଥିରେ ହଜୁର୍ ପୁଣି କହିଲେ ଯେ, ଆପଣଙ୍କ ଘରକୁ ମୁଁ ରୁନ ଇତ୍ୟାଦି କରାଇ ବନ୍ଦ କରିଦେଇଛି ଆପଣ ଯାଇ ନାଜିରେ ଅଲ୍ଲୀଠାରୁ ଚାବିକାଠି ନେଇଯାଆନ୍ତୁ ଓ ସେଠାରେ ରହନ୍ତୁ । ସେ କହୁଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଘରକୁ ଯାଇ କବାଟ ଖୋଲିଲି ଘର ଭିତରେ ଦୁଇଟି ଖଟିଆ ପଡ଼ିଥିଲା ପୁଣି ଆହୁରି ଖଟିଆ ସେ ଯାଇ ନିଜ ପାଇଁ କିଣିଆଣିଲେ ଘରର ସାମାନ୍ କିଣିଲେ ଓ ସେଠାରେ ରହିବାକୁ ଲାଗିଲେ । କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅଭିଯୋଗ ନଥିଲା ଯେ ମୁଁ ବିଳାତରୁ ଆସିଛି ଓ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ ହିଁ ଜଳସାରେ ତାଙ୍କ ଅତିଥିମାନେ ଯେତେବେଳେ ଆସିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ , ଜଳସା ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ନିଜର ଘରକୁ ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ଦେଇଦେଲେ ଓ ନିଜେ ପାଳ ଉପରେ ଶୋଉଥିଲେ । ସେ ତାଙ୍କ ଶୁଣୁର ମୌଲାନା ଅବଦୁଲ୍ ମାଲିକ୍ ଖାନ୍ ସାହେବଙ୍କର ବହୁତ ସେବା କରିଛନ୍ତି । ନିଜ ଶାଶୁଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସେବା କରିଛନ୍ତି । ହୁସୈନ୍ ସାହେବ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ଡାକ୍ତର ସାହେବ ଏକଥା ବତାଉଥିଲେ କି, ମୋ ସାଥୀ ଡାକ୍ତରମାନେ ଯେଉଁମାନେ ବଡ଼ ବଡ଼ ପଦବୀରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ଥିଲେ, ସେମାନେ ମତେ ପଚାରୁଥିଲେ ଯେ, ତୁମେ ରକ୍ଷାଭଙ୍ଗି ଛୋଟିଆ ବସ୍ତିରେ ଯେଉଁ କାମ କରୁଛ ତା' ବଦଳରେ ତୁମକୁ କ'ଣ ମିଳୁଛି ? ସେ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଉଥିଲି ଯେ, ଲୋକମାନେ ଅନୁମାନ ଲଗାଇପାରିବେ ନାହିଁ ଓ ନା ହିଁ ଆପଣମାନେ ବୁଝିପାରିବେ ଯେ, ମୁଁ ରକ୍ଷାରେ ବସି ଯେଉଁ କାମ କରୁଛି ତା'ର ପାଉଣା କଣ ମିଳୁଛି । ଯେଉଁ ଦୁଆ (ଆର୍ଶିବାଦ) ମିଳୁଛି ତା'ର କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ (ତାହା ଅମୂଲ୍ୟ) । ହଜରତ ମସିହି ମଉଦ ଆ:ସକ୍ ସାହାବାମାନଙ୍କର, ହଜରତ ନବାବ୍ ମୁବାରକା ବେଗମ୍ ସାହିବାଙ୍କର, ହଜରତ ସୟଦା ଅମତୁଲ୍ ହଫିଜ୍ ବେଗମ୍ ସାହିବାଙ୍କର ସେବା କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ମିଳିଲା । ହଜରତ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହି ସାଲିସ୍ ରହେମୁଲ୍ଲୀଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ ସମୟରେ ଇସ୍କାମାବାଦଠାରେ ହଜୁରଙ୍କ ନିକଟରେ ଥିଲେ । ସେହିଭଳି ତାଙ୍କୁ ଆହୁରି ଅନେକ ବୟୋଜ୍ୟଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷଙ୍କ ସେବା କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ମିଳିଛି ।

ଡାକ୍ତର ଅବଦୁଲ୍ ଖାଲିକ୍ ସାହେବ୍ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ଯଦି ମୁଁ ଏକଥା ଲେଖେ ଯେ, ଗରିବମାନଙ୍କର ଡାକ୍ତର ଏହି ସହରରୁ ବିଦା ହୋଇଗଲେ ବୋଲି, ତେବେ ଏହା ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ । ସେ ଅର୍ଦ୍ଧଶତାବ୍ଦୀରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଏ ଲଲାକାର ଗରିବ ଓ ଅସହାୟ ରୋଗୀମାନଙ୍କ ଜାତି,ଧର୍ମ,ବର୍ଣ୍ଣ ନିବିଶେଷରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ସେ ଯେତେବେଳେ ହସିଚାଲ୍‌ର ଚିଫ୍ ମେଡ଼ିକାଲ ଅଫିସର ଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ, ହସିଚାଲ୍ ବିଭିନ୍ନ ଜିନିଷପତ୍ର କିଣିବାପାଇଁ ନିଜେ ହିଁ ଲାହୋର ଯାଉଥିଲେ । ମାର୍କେଟରୁ ରେଟ୍‌ଗୁଡ଼ିକର ଯାଇଜା ନେଇ ଭଲ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ କିଣୁଥିଲେ ଓ ଅଧିକାଂଶ ସମୟ ଦିନତମାମ ସେଥିରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଇଯାଉଥିଲା କାରଣ ଯମାତି ଅର୍ଥକୁ ସଠିକ୍ ଦିଆନଦ୍ୱାରାରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବା ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ବିଶେଷଗୁଣ ଥିଲା । ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ଅଲ୍‌ଗ୍ରାସାଉଣ୍ଟ ଏବଂ ଇଣ୍ଡୋସ୍‌ପି ବିଭାଗର ସୁଭାରମ୍ ମଧ୍ୟ ସେ କରିଥିଲେ । ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ପାଦରେ ଚାଲିଚାଲି ଓ ସାଇକେଲ ଦ୍ୱାରା କେତେକ ବ୍ୟୟଜ୍ୟେଷ୍ଟ ବିଶେଷ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ହଜରତ ମସିହି ମଉଦ ଆ:ସକ୍ ସାହାବାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଘରେ ଯାଇ ଚିକିତ୍ସା କରୁଥିଲେ । ଫଳରେ ଉମର୍ ହସିଚାଲ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ କହୁଥିଲେ ଯେ, ଖୋଲପାଏ ଅହେମଦାୟତ୍ କୁଆ ଆ ସହିତ ରହିଛି ଓ ମୁଁ ଚିକିତ୍ସା କରିବା ସମୟରେ ଅଲ୍ଲୀ ତାଲାଙ୍କ କୃପାରୁ ଏଠାରେ ବହୁତ ଐଶି ଚମକ୍ତାର ହେବାର ଦେଖୁଛି ।

ଡାକ୍ତର ସୁଲତାନ୍ ମୁବଶିର୍ ସାହେବ ଲେଖୁଛନ୍ତି ଯେ, ଫଳରେ ଉମର୍ ହସିଚାଲରେ ତାଙ୍କର ସେବା ଅନୁମାନ ମୁତାବକ ୩୦ ବର୍ଷ ଥିଲା । ଏହି ଅବଧିରେ ତାଙ୍କ ଉପରେ କେତେକ ବିପଦ ମଧ୍ୟ ଆସିଛି କିନ୍ତୁ ଖୁଦାତାଲାଙ୍କର ଏହି ବିନମ୍ର ଏବଂ ଦରଘେଶ୍ ଭକ୍ତ ନତମସ୍ତକ ରହି

ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ଦରବାରରେ ଦୁଆ କରୁଥିଲା । ସୁଲତାନ୍ ମୁବଶିର୍ ସାହେବ୍ ଏକଥା ଠିକ୍ ଲେଖୁଛନ୍ତି । ହଜୁର କହୁଛନ୍ତି କିଛି କଥା ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛି ସେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅଭିଯୋଗ କରିନାହାନ୍ତି । କେତେକ ଅସୁବିଧାର ସେ ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଛନ୍ତି ଓ ବିପଦି ମଧ୍ୟ ଆସିଛି କିନ୍ତୁ ସେ ସବୁକୁ ସେ ବରଦାସ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ପୁଣି ଅଲ୍ଲୀ ତାଲା ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ କିଛି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ସେ କେବେ ଓହ୍ଲଦାଦାର୍ ମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ ବା ନିଜ ସାଥୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିନାହାନ୍ତି । ଡାକ୍ତର ସୁଲତାନ୍ ମୁବଶିର୍ ସାହେବ ଲେଖୁଛନ୍ତି ଯେ, ମୋର ମନେ ଅଛି କି, କେବଳ ଧନୀଲୋକମାନଙ୍କର ବା ବୟସ୍କଲୋକମାନଙ୍କର ନୁହେଁ ବରଂ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଚିକିତ୍ସା କରୁଥିଲେ ଯେମିତି କି, ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇଛି । ଡାକ୍ତର ସୁଲତାନ୍ ମୁବଶିର୍ ସାହେବ ଗୋଟିଏ ଘଟଣା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ଥରେ ଦ୍ୱିପ୍ରହର ସମୟରେ ରହମତ୍ ଅଲି ସାହେବ୍ ଡ୍ରାଇଭରଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଆପାତକାଳୀନରେ ଭର୍ତ୍ତି ହେଲେ ମୁଁ ଡାକ୍ତର ସାହେବଙ୍କୁ ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ଆସିବାପାଇଁ ଦରଖାସ୍ତ କଲି ସେ କିଛି ମିନିଟ୍ ମଧ୍ୟରେ ନିଜ ଘରୁ ବାହାରି ଆସିଲେ ଓ ତାଙ୍କ ଘର ଦାରୁଲ୍ ଉଲମ୍ ଶିର୍କାଠାରେ ଥିଲା ହସିଚାଲ୍ ଭିତରେ ନଥିଲା ଏହି ଗ୍ରାମଟି ରକ୍ଷାରେ ଗୋଟିଏ କୋଣରେ ଅବସ୍ଥିତ ସେ ସେଠାରୁ ତତ୍‌କ୍ଷଣାତ୍ ଚାଲିଆସିଲେ । ସେ ଯମାତର ଓହ୍ଲଦାଦାର୍ ଥିଲେ କେତେଥର ଏମିତି ହୋଇଛି ଯେ, ଆମେ ଯୁବଡାକ୍ତରମାନେ ନିଜ ଉପରସ୍ଥ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କଠୋର ମନୋଭାବ ଦେଖି ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇପଡୁଥିଲୁ ସେତେବେଳେ ସେ ଆମକୁ ବହୁତ ସ୍ୱେହର ସହିତ ବସାଇ ବୁଝାଉଥିଲେ ଯେ, ଆମକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅବସ୍ଥାରେ ନିଜାମ୍‌ର ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିବା ଉଚିତ ଓ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଇବା ଉଚିତ ।

ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଶୈକତ୍ ସାହିବାଙ୍କର ଯେତେବେଳେ ଦେହାନ୍ତ ହେଲା ତା'ପର ଦିନ ତାଙ୍କର ଦୁଇଜଣ ଭଣଜାଙ୍କ ବିବାହ ଭୋଜି ଥିଲା ସେହିଦିନ ସେ ବରପାତ୍ରଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଇ ବତାଇଲେ ଯେ, ମୋ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ଆପଣ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ କରନ୍ତୁ । ନିଜର ପ୍ରୋଗ୍ରାମକୁ ବନ୍ଦ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ବରପାତ୍ରଙ୍କ ମାଉସୀ ଥିଲେ । ହୁସୈନ୍ ସାହେବଙ୍କର ଦୁଇଜଣ ପୁଅ ବିବାହ ହେଉଥିଲେ ଏବଂ ଦୁଇଜଣଙ୍କର ରିସେପସନ୍ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେ କହିଲେ ଆପଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଫଙ୍କସନ୍ କରନ୍ତୁ ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ତାଙ୍କୁ ରୋକିଦିଅନ୍ତୁ । ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଡାକ୍ତର ମେହମୁଦ୍ ସାହେବ୍ କହିଲେ ମୁଁ ଏହି ରିସେପସନ୍‌କୁ ଯିବିନାହିଁ ଘରେ ରହୁଛି ଏଥିରେ ସେ କହିଲେ ନୁହେଁ ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାରେ ରାଜି ହୋଇଯିବା ଉଚିତ ଓ ପୁଣି ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ଏହିଭଳି ମୌକାରେ ତ ମଣିଷଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ନିଆଯାଇଥାଏ । ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଓ ଅଲ୍ଲୀ ତାଲାଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତା (ଇଚ୍ଛା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜଣାପଡ଼ିଥାଏ) ପୁଣି ସେ ନିଜ ପୁଅକୁ ସାଙ୍ଗରେ ଧରି ଦାଓଡ଼ରେ (ରିସେପସନ୍)ରେ ସାମିଲ ହେଲେ ଏବଂ ସେ ସାହିରେ ଏକଥାର ପ୍ରବନ୍ଧ କରିଦେଲେ ଯେ, ଦାଓଡ଼େ ଓଲିମା (ବିଭାଘର ରିସେପସନ୍) ସମୟରେ ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ କାହାକୁ ଏତଲା ନ ଦିଆଯାଉ । ଅଲ୍ଲୀ ତାଲା ତାଙ୍କ ଉପରେ ଦୟା କରନ୍ତୁ ଓ ତାଙ୍କର ଦୋଷ କ୍ଷମା କରନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଓ ସାହାସ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । କାରଣ ସେ ପିଲାମାନଙ୍କର ମାଆ ବାପା ଆଗପଛ ହୋଇ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଦୁଇଜଣ ସ୍ତ୍ରୀମା, ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କର ଯେଉଁ ପୁଣ୍ୟ କର୍ମ ରହିଛି ଖୁଦାତାଲା ସେ ସବୁକୁ ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜାରି ରଖନ୍ତୁ । ତାଙ୍କ ମାଆ ଯେମିତି କି ମୁଁ କହିସାରିଛି ଯେ, ଏବେ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି ଓ ବହୁତ ବେମାର ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲୀ ତାଲା ତାଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଦୟା ଓ କୃପା କରନ୍ତୁ ।

***

ପୃଷ୍ଠା- ୦୧ ର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ .....

ଲୋକମାନେ ଧୂସ ହୋଇଗଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ମନ ବିଭ୍ରାନ୍ତର ଗହ୍ୱର ଭିତରେ ପଡ଼ି ରହିଛି । ଗମରାଃ ଶବ୍ଦଟି ଚାପି ଦେଉଥିବା ଜିନିଷକୁ କୁହାଯାଏ, ଯିଏ ମୁଣ୍ଡ ଉଠାଇବାକୁ ଦିଏ ନାହିଁ । ଖେତରେ ମଧ୍ୟ ଗମରାଃ ପଡ଼ିଥାଏ ଯାହାକୁ କରଣ୍ଡ କୁହାଯାଏ । ଅଲ୍ଲୀ ତାଲା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଅନୁମାନକୁ ଭିତକରି କହୁଥିବା ଲୋକମାନେ ଧୂସ ହୋଇଗଲେ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଆତ୍ମା ଗମରାଃରେ (ଅର୍ଥାତ୍ ବିଭ୍ରାନ୍ତ ଭିତରେ) ପଡ଼ି ରହିଛି । ମୋମିନମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆୟତରେ ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଇ ସଚେତନ କରାଯାଉଅଛି ଯେ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗମରାଃ ଦୂର ନ ହୋଇଛି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସହୃଦୟତାର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଦୂରଦର୍ଶୀ ବୋଲାଯାଉଥିବ ନାହିଁ । କତଲ୍ ଏଥିଯୋଗୁଁ କହିଛନ୍ତି ଯେ ତାହା ଦୟାର ସ୍ଥାନ ଅଟେ । ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ନିଜେ ହିଁ କର୍ତ୍ତା ଅଟେ । ନିଜକୁ ନିଜେ ଧୂସ କରିଛି । କେତେକଙ୍କ ନିକଟରେ ଅନୁମାନକୁ ଭିତକରି କଥା କହିବାର ଗୁଣ ଥାଏ । ସେମାନେ ଦୂରଦୃଷ୍ଟି ସମ୍ପନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିନଥାନ୍ତି ବରଂ ବ୍ୟର୍ଥ ଚିନ୍ତା ଓ ଅନୁମାନ ଭିତରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ଏବଂ ସେଥିରେ ହିଁ ସେ ନିଜର ସିଦ୍ଧି ବିବେଚନା କରିଥାନ୍ତି । ମୋର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହା ଥିଲା କି, ଚରିତ୍ର ବିଷୟରେ ରସୁଲୁଲ୍ଲୀ ସ:ଆ:ସକ୍ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନମୁନା ଉପସ୍ଥାପନ କରେ । ଯିଏ ଜଣେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଥିଲେ । ତା'ପରେ ଅଲଗା ଅଲଗା ଆପଣଙ୍କ ଚରିତ୍ରକୁ ଭାଗ ନିଆଗଲା । କେହି ଜଣେ ଗୋଟିଏ ନେଲା ତ ଆଉ କିଏ ଅନ୍ୟଟିକୁ ଗ୍ରହଣ କଲା । ଏବଂ ଜଣକୁ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଗଲା । ଯେଉଁଭଳି ଚାଷିଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଜରୁରୀ ଅଟେ ଯେ ଉଚ୍ଚ ଗମରାଃ (ବିଭ୍ରାନ୍ତ)କୁ ଦୂର କରୁ ନଚେତ୍ ତା'ର ପ୍ରଭାବ ଅନ୍ୟ ଚାଷୀ ଉପରେ ଭଲ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ସେହିଭଳି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଭ୍ରାନ୍ତକୁ ଦୂର କରୁ ନଚେତ୍ ଆଶଙ୍କା ଅଛି କି ତାହା ଅନ୍ୟ ସୁଗୁଣଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ନ ନେଇଯାଉ ।

(ମଲ୍‌ଫୁଜାତ୍ ଖଣ୍ଡ-୧, ପୃ-୧୧୪ ରୁ ୧୧୭ ପ୍ରକାଶନ ୨୦୧୮ କାବିୟାନ)

ପୃଷ୍ଠା- ୧୨ ର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ .....

ନମୁନାକୁ କାଏମ କରିବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ । ହଜୁର ଅନୂର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ, ପୁଣି ଏହା ମଧ୍ୟ ମନେରଖନ୍ତୁ ଯେ, ଆପଣମାନେ ଯାମିୟା ଅହେମଦାୟା ଜର୍ମାନୀରୁ ପାଶ୍ ହୋଇଥିବା ପ୍ରଥମ ବ୍ୟାଚ ଅଟନ୍ତି ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ନଜର ଆପଣମାନଙ୍କ ଉପରେ ରହିବ ଯେ, ଯେ ହେଉଛି ପ୍ରଥମ କ୍ଲାସ ଯେଉଁମାନେ ଏଠାରୁ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛନ୍ତି । ଦେଖିବା ଏମାନେ କର୍ମ କ୍ଷେତ୍ରରେ କିପରି କାମ କରୁଛନ୍ତି ? ଏମାନଙ୍କର ଟ୍ରେନିଙ୍ଗ କିପରି ଅଛି ? ଏମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ କେତେ ? ଏମାନଙ୍କର ତରଫିୟତ (ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ) କିପରି ହୋଇଅଛି ? ଏବଂ ପୁଣି ଆପଣଙ୍କ ଅବସ୍ଥାକୁ ଦେଖି ଯମାତ୍ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଥାଏ କିନ୍ତୁ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଆପଣମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟକାମିୟା ଉପରେ ମଧ୍ୟ କଥା ଆସିବ ସୁତରାଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ମନେ ରଖନ୍ତୁ ଯେ, ଯେଉଁଠି ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷତର କଥା ଉଠୁଛି ସେଠାରେ ଆପଣମାନଙ୍କର ଏ ଦାୟିତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଯେ, ନିଜର ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷତରକୁ କାଏମ ରଖିବାପାଇଁ ଆପଣମାନେ କର୍ମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିଜର ନମୁନାକୁ କାଏମ କରିବାକୁ ହେବ । ନଚେତ ଲୋକମାନେ ଏକଥା କହିବେ ଯେ, ଏଠାରୁ ଯେଉଁ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନେ ବାହାରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ଲାଠି ହୋଇ ବାହାରିଛନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କର ଏପରି ତରଫିୟତ ହୋଇଛି ବା ଏମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଏପରି ଅଟେ । ଯଦି କୌଣସି ଖରାପ କାର୍ଯ୍ୟ, କମି ଏବଂ ଦୁର୍ବଳତା ଅଛି ତେବେ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏହା କି, ଏମାନଙ୍କୁ ପାଠ ପଢ଼ାଇଥିବା ଶିକ୍ଷକମାନେ ମଧ୍ୟ ଏଭଳି ହୋଇଥିବେ । ଯେଉଁ ଲକ୍ଷ୍ୟକାମିୟା ଅଛି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ହୋଇଥିବେ, ଯମାତର ଯେଉଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ତାହା ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଥିବ । ତେବେ ତ ଏମାନେ ଦୁର୍ବଳ ଅବସ୍ଥାରେ ଏଠାରୁ ବାହାରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପ୍ରତିକ୍ଷେତ୍ର ଆପଣମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଦାୟିତ୍ୱ ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ଦେଖିବାକୁ ହେବ, ପରଖିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ହେବ । ପୁଣି ସେହିଭଳି ଆପଣମାନଙ୍କ ପଛରେ ଯେଉଁମାନେ ଆସୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଉଦାହରଣ କାଏମ କରିବାକୁ ହେବ, ନମୁନା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାକୁ ହେବ । ଅର୍ଥାତ ପ୍ରଥମ କ୍ଲାସଟି ପ୍ରତିକ୍ଷେତ୍ର ଯେମିତି ଇଂରାଜିରେ କୁହାଯାଇଥାଏ । Trend Setter ହୋଇଥାଏ । ଆପଣମାନେ ହିଁ, ଆକୃଷ୍ଟ ହେବାର କେନ୍ଦ୍ର ହେବେ । ଆପଣମାନି ହିଁ ପଛରେ ଆସୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ଦେଖାଇବେ ଏବଂ ଏପରି ନମୁନା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବ ଯେ, ଯଦ୍ୱାରା ପଛ

ପଛ ଆସୁଥିବା କ୍ଲାସଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଏସ୍ତର କାଏମ କରନ୍ତୁ ଯେ, ଆମ ପ୍ରଥମ କ୍ଲାସଟି ନାନାପ୍ରକାରର ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ, ଉଚ୍ଚତମ ସ୍ତର କାଏମ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ କର୍ମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଆମେମାନେ ଏବେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ବା ଅତିକମ୍ରେ ସେମାନଙ୍କର ବରାବର ଉଚ୍ଚସ୍ତରକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବୁ । ହଜୁର ଅନୂର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ, ସୁତରାଂ ଗୋଟିଏ ପିଢ଼ି ପରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପିଢ଼ି ଗୋଟିଏ କ୍ଲାସ ପରେ ଦ୍ୱିତୀୟ କ୍ଲାସ ଏହି ସ୍ତରକୁ ଦେଖିବ ଓ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସେତେବେଳେ ପୁଣି ଉଚ୍ଚ ସ୍ତର କାଏମ ହୋଇପାରିବ ଯାହାର ଆଶା ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ:ସ ନିଜ ଯମାତର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ରଖିଛନ୍ତି । ମୁବଲିଗିନ୍ ଏବଂ ମୁରବାୟାନ୍ ମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଯେଉଁ ଆଶା କରାଯାଇପାରେ । ଅନ୍ୟଥା ଆଗେ ବଢ଼ିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅବନତି ହେବ ଓ ପଛକୁ ପାଦ ଫେରିବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ସ୍ତର ତଳକୁ ତଳ ପଡ଼ିଗଲିବ । ହଜୁର ଅନୂର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ, ଏବେ ରିପୋର୍ଟରେ ବତାଗଲା ଯେ, ମୌଲାନା ଅବଦୁଲ୍ କରୀମ୍ ସାହେବ ର:ଅ ଏବଂ ହଜରତ ମୌଲାନା ବୁରହାନୁଦ୍ଦିନ୍ ସାହେବ ଯେହକମି ର:ଅଙ୍କ ସ୍ତର କଣ ଥିଲା ? ଏମାନେ ଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରଜ୍ଞାରେ ବହୁତ ଅଧିକ ଥିଲେ, ବିନୟଭାବ ଓ ବିନୟତାରେ ବହୁତ ଉପର ସ୍ତରରେ ଥିଲେ । ଭକ୍ତିଭାବରେ ଅଧିକ ଥିଲେ ସୁତରାଂ ଆମକୁ ସେହି ନମୁନା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାକୁ ହେବ ତେବେ ଯାଇ ଆମେ ସେହି ସ୍ତରକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିପାରିବା ତେବେ ଯାଇ ଆମେ ନିଜର ଏହି ସ୍ଥାନକୁ କାଏମ ରଖିପାରିବା ଯାହା ଉପରେ ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ଓ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲ୍ ଆମକୁ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ହାସଲ କରିବାପାଇଁ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ:ସ ବାରମ୍ବାର ଆମକୁ ଉପଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଏହି ସବୁ ଜିନିଷକୁ ମନେ ରଖନ୍ତୁ । ହଜୁର ଅନୂର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ, ପୁଣି ଆଉଗୋଟିଏ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଉଛି ଏହା କି ଯେପରି କି ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ କହିସାରିଛି ଯେ, ମଣିଷ ଜ୍ଞାନକୁ ଜନ୍ମଠାରୁ ନେଇ ମୃତ୍ୟୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହାସଲ କରିଥାଏ ତେଣୁ ଏକଥା ନ ଭାବ ଯେ, ଆପଣମାନେ ଯାହା କିଛି ଯାମିୟାରେ ପଢ଼ିସାରିଛନ୍ତି ତାହା ସବୁ ଯଥେଷ୍ଟ ବୋଲି । ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ଆପଣମାନେ ଆହୁରି ବୃଦ୍ଧି କରିଗଲନ୍ତୁ । ଯାମିୟାରେ ପାଠ ପଢ଼ିନେବା ଆପଣମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନର ଅନ୍ତ ନୁହେଁ ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଅନେକଥର ବିଭିନ୍ନ ଯାମିୟାରେ

ଏକଥା କହିସାରିଛି ଓ ବୋଧ ହୁଏ ଆପଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କହିଥିବି ଯେ, ଏହି ସାତ ବର୍ଷ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦିଆଯାଇଛି କି ପଢ଼ିବାର ତରୀକା କଣ ? କିଭଳି ଆପଣ ପାଠ ପଢ଼ିବେ ? କିଭଳି ଆପଣ ଜ୍ଞାନକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବେ ? କେଉଁ କେଉଁ ବିଷୟ ଉପରେ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାପାଇଁ ଆଗ୍ରହ ସୃଷ୍ଟି କରିବେ ? କେଉଁ ନିବନ୍ଧଗୁଡ଼ିକ ଆପଣମାନଙ୍କ ତରଫିୟତରେ ଆପଣମାନଙ୍କ କାମରେ ଆସିପାରିବ । କେଉଁ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ତରଫିୟତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆପଣଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିପାରିବ । ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ ଏପରି ଏକ ପୁସ୍ତକ ଯାହା ତରଫିୟତ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁଭଳି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସେହିଭଳି ତରଫିୟତ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ଆମ୍ଭାଗୁଣ୍ଡି ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଇସ୍ଲାହ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ, ନିଜର ତରଫିୟତ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ତରଫିୟତ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ । ଅଲ୍ଲାଃ ତାଲା ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରପାଇଁ ବିଷୟବସ୍ତୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ତାହା ମୁତାବକ ଯଦି ଆପଣ ପଢ଼ିବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିଚାଲିବେ ତେବେ ପ୍ରତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆପଣମାନେ ସଫଳତା ହାସଲ କରିପାରିବେ ଓ ଉନ୍ନତି କରିପାରିବେ । ତେଣୁ ଏଥିପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ । ହଜୁର ଅନୂର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ, ପୁଣି ଆଜିକାଲି ଇସ୍ଲାମ ଉପରେ ଏ ଦୁନିଆର ବହୁତ ନଜର ରହିଛି ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଉଛି ଯେ, ଇସ୍ଲାମର ଶିକ୍ଷା କଣ ? ଇସ୍ଲାମ କଣ କହୁଛି ? କେତେକ ମୁସଲମାନ ସଂଘଟନ ତରଫରୁ ବରଂ ଅଧିକାଂଶ ମୁସଲମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଚରମପନ୍ଥୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ପରିପ୍ରକାଶ ହେଉଅଛି ତେଣୁ ଏ ଦୁନିଆ ଏକଥା ବୁଝୁଛି ଯେ, କାଲେ ଏହା ହେଉଛି ଇସ୍ଲାମର ଶିକ୍ଷା ତେଣୁ ଆପଣମାନେ ଇସ୍ଲାମର ସୁନ୍ଦର ଶିକ୍ଷାକୁ ପୃଥକବାସାକୁ ବତାଇବାକୁ ହେବ । ଆପଣମାନେ ଏହି ଚରମପନ୍ଥୀ ଦଳମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାପାଇଁ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଶିକ୍ଷାକୁ ହିଁ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଦୁନିଆ ସାମ୍ନାରେ ଆଣିବାକୁ ହେବ । ଆଜିକାଲି ଏ ଦୁନିଆ ସାମ୍ନାରେ ଇସ୍ଲାମର ଯେଉଁ ନମୁନା ଦେଖି କରାଯାଉଛି ତାହା କେବଳ ଚରମପନ୍ଥୀ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ନମୁନା ଅଟେ । ତେଣୁ

ଆପଣମାନେ ଇସ୍ଲାମର ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଭଲପାଇବାର ନମୁନାକୁ ସଂସାର ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବେ ଓ ସେଥିପାଇଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମଜ୍ଞାନ ଆହରୋଣ କରିବା ସହିତ ସମୟ ସାମୟିକ ପରିସ୍ଥିତିର ଜ୍ଞାନ ରହିବା ମଧ୍ୟ ଜରୁରୀ ଅଟେ । ଆପଣ ଯେଉଁ ଦେଶରେ ମୁତୟନ ଅଛନ୍ତି ସେ ଦେଶର ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ରହିବା ଉଚିତ । ଜରୁରୀ ନୁହେଁ କି ଜର୍ମାନୀରୁ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଆପଣମାନେ ଜର୍ମାନୀରେ ରହିବେ ବୋଲି ତେଣୁ ଆପଣ ଯେଉଁଠାରେ ମଧ୍ୟ ରୁହନ୍ତୁ ସେ ଦେଶର ପରିସ୍ଥିତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜ୍ଞାନ ରହିବା ଉଚିତ ସଂସାରର ପାରିପାର୍ଶ୍ୱିକ ପରିସ୍ଥିତି ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନ ରହିବା ଉଚିତ ଯେ, ଏବେ କଣ କିଛି ଘଟୁଅଛି ଓ ଏହାର ସମାଧାନର ବାଟ କଣ ? ଅଧିକାଂଶ ପ୍ରଶ୍ନ ଏପରି ଉଠୁଛି ଯାହାର ଉତ୍ତର ଏବଂ ଯାହାର ସମାଧାନ ଆପଣ ପବିତ୍ର କୋରାନ ପଢ଼ିଲେ ଓ ସେଥିରେ ଖୋଜିଲେ ମିଳିଯିବ । ପୁଣି ଆଁ ହଜରତ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ସୁନ୍ଦତ ମଧ୍ୟରୁ ଓ ଆପଣ ସ:ଆ:ସଙ୍କ ହଦୀସରୁ ସମାଧାନର ବାଟ ମିଳିଥାଏ । ପୁଣି ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ:ସଙ୍କ ବାଣୀରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ସବୁ ସମାଧାନ ମହଜୁଦ୍ ରହିଛି ତେଣୁ ଏହି ସବୁକୁ ଖୋଜନ୍ତୁ ଓ ଏହି ପରି ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି କରିଗଲନ୍ତୁ । ପୃଥକାତ ବର୍ତ୍ତମାନର ପରିସ୍ଥିତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହଜରତ ମୁସଲେହ ମଉଦ ର:ଅଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ଲିଟେଚରର ଗୁଡ଼ିକ ରହିଛି, ତାଙ୍କର ଭାଷଣ ଗୁଡ଼ିକ ଅଛି, ସମୋଧାନ ଅଛି, ତେଣୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ଗୁଡ଼ିଏ ବିଷୟ ଏପରି ମିଳିଯିବ ଯଦି ଆପଣମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପଢ଼ିବେ ତେବେ ସେଥିରେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ବୁନିୟାତି ଢ଼ାଂଚା ମିଳିଯିବ ଯେ, ଏ ପ୍ରଶ୍ନ ଏପରି ସମାଧାନ କରିବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ । ଅର୍ଥାତ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ତା'ର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଏଠାରେ ମିଳିଯିବ । ପୁଣି ସେହିସବୁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖି ଆଗକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିସ୍ଥିତି ମୁତାବକ ସେ କଥାକୁ ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର ମଧ୍ୟ କରିପାରିବେ ତେଣୁ ସେ ସବୁକୁ ପଢ଼ିବାପାଇଁ ବହୁତ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ । ହଜୁର ଅନୂର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ, ପୁଣି ଯେମିତି କି ମୁଁ ସେହି ଆୟତଟି ପଢ଼ିଥିଲି ସେଥିରେ “ଇନ୍ନି ମିନଲ୍ ମୁସଲେମିନ୍”

ଦ୍ୱିତୀୟ ନବତ୍ୱ ସ:ଆ:ସ

“ନମାଜ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ମନୁଷ୍ୟକୁ ଶିର୍କ୍ ଏବଂ କୁଫର (ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଙ୍କ ସମକକ୍ଷ କରିବା ଓ ଅମାନ୍ୟକାରୀ)ର ନିକଟତର କରିଦିଏ”

(ମୁସଲିମ୍, କିତାବୁଲ୍ ଜମାନ)

ତାଲିକେ ଦୁଆ: *Majlis Lajna Imaillah,*
Jamat Ahmadiyya, Kerang (Odisha)

ହଜରତ ଅମୀରୁଲ୍ ମୁନିନିନ୍
ନୀତି ବାଣୀ

“ଆମ ଲବାବର୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଉପାସନାରେ ଉନ୍ନତି ହିଁ ଆମକୁ ସଫଳତା ପ୍ରଦାନ କରିବ । ସୁତରାଂ ଏହା ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ । ସମସ୍ତ ନିଜାମ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଏ ବିଷୟରେ ବହୁତ ଗମ୍ଭୀର ହେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ।”

(ଖୁର୍ବା ମୁମାଃ ପ୍ରଦତ ୨୭ ଜାନୁୟାରୀ ୨୦୧୭)

ତାଲିକେ ଦୁଆ: *Hawa Bibi & Family,*
Jamat Ahmadiyya, Kerang (Odisha)

ହଜରତ ଅମୀରୁଲ୍ ମୁନିନିନ୍
ନୀତି ବାଣୀ

“ଆମର ସମସ୍ତ ଓହ୍ଲଦାବାର୍ ଯେକୌଣସି ସ୍ତରର ଓହ୍ଲଦାବାର୍ ହୁଅନ୍ତୁ ନା କାହିଁକି, ସେମାନେ ନିଜର ନମୁନା କାଏମ କରନ୍ତୁ । ସଲାମ କରିବାରେ ଆଗୁଆ ହୁଅନ୍ତୁ । ଏହା ଜରୁରୀ ନୁହେଁ ଯେ ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତୁ କି ଛୋଟ ବା ଅଧିକମ୍ରେ ମତେ ସଲାମ୍ କରୁ ।”

(ଖୁର୍ବା ମୁମାଃ ପ୍ରଦତ ୨ ଜାନୁୟାରୀ ୨୦୧୫)

ତାଲିକେ ଦୁଆ: *Majlis Lajna Imaillah,*
Jamat Ahmadiyya, Pankal (Odisha)

ର ଶବ୍ଦ ରହିଛି ଏହା ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ଯାହାକୁ ସର୍ବଦା ମନେରଖନ୍ତୁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞାବହତା ନ ହେବ ନା ତ ଆପଣଙ୍କ ଜ୍ଞାନରେ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇପାରିବ ନା ଆପଣଙ୍କ ବୃଦ୍ଧିରେ ବିକାଶ ହୋଇପାରିବ ଏବଂ ନା ଆପଣମାନଙ୍କୁ କଥା କହିବାର ଶୈଳୀ ଆସିବ ବରଂ ଏହାର ବିପରୀତ ହିଁ ହେବ । ଅହମ୍ ଭାବ ସୃଷ୍ଟି ହେବ ଓ ଜ୍ଞାନରୁ ଦୂରେଇ ମଧ୍ୟ ଯିବ କିଛି ଲୋକ ଭାରୁଛନ୍ତି ଯେ, ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞାବହତା ସ୍ୱୀକାର କରିବା ବୋଧ ହୁଏ ଜ୍ଞାନକୁ ରୋକିଦେବାର କାରଣ ଅଟେ । ଯେବେ କି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞାବହତା ସ୍ୱୀକାର କରିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେତେବେଳେ ଏ ଶବ୍ଦଟି ଅଲୁଖ ତାଲା ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଥାଏ ସେତେବେଳେ ଅଲୁଖ ତାଲାଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞାବହତା ସ୍ୱୀକାର କରି ତା'ର ଜ୍ଞାନକୁ ତଲାସ୍ କର । ରସୁଲଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞାବହତା ସ୍ୱୀକାର କରି ରସୁଲଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀଗୁଡ଼ିକୁ ତଲାସ୍ କର । ଏହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଆପଣଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କୁରଆନ, ହଦିସ ଏବଂ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ:ସଙ୍କ ବାଣୀପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଇବେ । ପୁଣି ଖଲିଫାମାନଙ୍କ କଥା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ ଯେ, ଯୁଗ ଖଲିଫା କଣ କହୁଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ଏହିଭଳି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞାବହତା ହେବ ସେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରଜ୍ଞା ମଧ୍ୟ ବଢ଼ିବ ନଚେତ ଅହଂକାର ରହିବ ।

ହଜୁର ଅନୂର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ, ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞାବହ କେଉଁମାନେ ହୋଇଥାନ୍ତି ? ଯେମିତି କି ମୁଁ କହିଛି ଯେ ସେହିମାନେ ହିଁ ହୋଇଥାନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅଲୁଖ ତାଲାଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞାବହତା ସ୍ୱୀକାର କରିଥାନ୍ତି, ରସୁଲଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞାବହତା ସ୍ୱୀକାର କରିଥାନ୍ତି, ଖୁଲାଫତର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞାବହତା ପାଳନ କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ ସ୍ତର ଅନୁସାରେ ଯେଉଁମାନେ ମଧ୍ୟ ଉପରେ ଥାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିଥାନ୍ତି । କାରଣ ଯଦି ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିବା ଓ ଆଜ୍ଞାବହତା ସ୍ୱୀକାର କରିବାନାହିଁ ତେବେ ପୁଣି ଆପଣଙ୍କ ତରଫରୁ ଫଳପ୍ରଦ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ନା' ତକଲିର୍ ଫଳପ୍ରଦ ହୋଇପାରିବ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ନିଜର କିଲ୍ଲା ହେବ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ କିଲ୍ଲା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ହୋଇଯାଏ ସେତେବେଳେ

ଏକତା ରହେ ନାହିଁ ଓ ଯେତେବେଳେ ଏକତା ରହେ ନାହିଁ ସେତେବେଳେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ବରକତ୍ ହୁଏନାହିଁ ଓ ନାହିଁ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟର ପୂର୍ଣ୍ଣାଫଳ ବାହାରିପାରେ । ତେଣୁ ଯେଉଁ କେତେକ ଲୋକେ ଏକଥା ଭାରୁଛନ୍ତି ଯେ, ବୋଧ ହୁଏ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଆମକୁ ତାହା ଜ୍ଞାନରୁ ବଞ୍ଚିତ କରୁଅଛୁ, ତାହା ଆମକୁ ଚିନ୍ତା କରିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ କରୁଅଛୁ ବା ଆମକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ଦେଉନାହିଁ ଏହା ହେଉଛି ଭୁଲ୍ କଥା । ଇତାଅତ୍ (ଆଜ୍ଞାବହତା ସ୍ୱୀକାର କରିବା) ରୁ ହିଁ ସମସ୍ତ କଥା ହାସଲ ହୋଇଥାଏ କେବଳ ନିଜ ପାଇଁ ନୁହେଁ ବରଂ ଆପଣମାନେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇଥାନ୍ତି । ଅଲୁଖ ତାଲା ତ ଏ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ଅଲୁଖଙ୍କ ଇତାଅତ୍ କର ଏବଂ ରସୁଲଙ୍କ ଇତାଅତ୍ କର ଏଠି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ଯେ, ଇତାଅତ୍ କେଉଁ କଥାରେ କରାଯିବ ? ତେବେ ଇତାଅତ୍ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏହା କି ସେହି ସବୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଗୁଡ଼ିକୁ ତଲାସ୍ କର ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଅଲୁଖ ତାଲା କହୁଛନ୍ତି **ଫସ୍ତବିକୁଲ୍ ଖୈରାତ୍** ଅର୍ଥାତ୍ ପୁଣ୍ୟକର୍ମରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ । **ଫସ୍ତବିକୁଲ୍ ଖୈରାତ୍** ଅର୍ଥାତ୍ ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାର ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ହେଉଛି ଏହା କି, ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ଆଗକୁ ବଢ଼ୁଅଛୁ ସେତେବେଳେ ତୁମର ଯେଉଁ ସାମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ପଛକୁ ରହିଯାଉଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ହାତ ମଧ୍ୟ ଧରିପକାଅ । ଯଦି ତୁମେ ଗୋଟିଏ ପାହାଚରେ ପାଦ ରଖୁଛ ତେବେ ତୁମର ଯେଉଁ ଭାଇଟି ଦୁର୍ବଳ ଅଛି ତା ହାତକୁ ମଧ୍ୟ ଧରିପକାଅ ଓ ତାକୁ ମଧ୍ୟ ଟାଣି ଉପରକୁ ନେଇ ଆସ । ଏବେ ଆପଣମାନେ ଅଲୁଖ ତାଲାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ଇତାଅତ୍ କଲେ ଯାହା ସକାଶେ ଯେଉଁଠି ଆପଣମାନେ ନିଜକୁ ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କରି ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇଲେ ସେଠାରେ ନିଜ ଭାଇକୁ ମଧ୍ୟ ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହା ଗୋଟିଏ ଚେନ୍ ସଦୃଶ ଯାହା ଏହି ବିଷୟକୁ ସଠିକ୍ ରୂପେ ବୁଝିବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ସାଧନ ହୋଇଥାଏ ଓ ପୁଣି ଗୋଟିଏ ଯମାତ୍ ଭିତରେ ଏକତା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ ତେଣୁ ଏକଥାକୁ ମନେରଖ ।

ହଜୁର ଅନୂର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ,

ହଜୁରତ୍ ଅମୀରୁଲ୍ ମସଜିଦ୍ ନିର୍ମାଣ କରିବାର ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରହିଛି ତାକୁ ପୂରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ତେବେ ଯାଇ ଅଲୁଖତାଲାଙ୍କ ପୁରସ୍କାର ମିଳିବ (ଖୁଦ୍ବା କୁମ୍ବା ପ୍ରଦତ ୧୭ ମଇ ୨୦୧୯)

ତାଲିକେ ଦୁଆ: Amiruddin Khan & Family, Halka Darul Fazal Jamat Ahmadiyya, Kerang, Khordha (Odisha)

ହଜୁରତ୍ ଅମୀରୁଲ୍ ମୁନିନିନ୍କ ନୀତି ବାଣୀ “ଆମେ ଅହେମଦୀମାନେ ହିଁ ସଂସାରବାସୀଙ୍କୁ ଇସଲାମର ସୁନ୍ଦର ଶିକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବଗତ କରାଇବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ଜରୁରୀ କଥା ହେଉଛି ଏହା କି ଆମକୁ ଅଲୁଖ ତାଲାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ହେବ । ” (ଖୁଦ୍ବା କୁମ୍ବା ପ୍ରଦତ ୩ ଫେବୃୟାରୀ ୨୦୧୭)

ତାଲିକେ ଦୁଆ: Sajid Khan S/o Sultan Ahemad & Family, Jamat Ahmadiyya, Madhuban Paradip (Odisha)

ନଜାରତ୍ ତାଲିମ୍ କାଦିୟାନ୍ ତରଫରୁ ପୁରସ୍କାର ମୂଳକ ନିବନ୍ଧ ପ୍ରତିଯୋଗିତାର ଫଳାଫଳର ଘୋଷଣା

ସାରା ହିନ୍ଦୁସ୍ତାନର ଅହେମଦୀ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଏବଂ ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିବନ୍ଧ ଲେଖିବା ଯୋଗ୍ୟତାର ବିକାଶ ପାଇଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ସାମର୍ଥ୍ୟକୁ ଉଜାଗର କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ନଜାରତ୍ ତାଲିମ୍ କାଦିୟାନ୍ ତରଫରୁ ପୁରସ୍କାର ମୂଳକ ନିବନ୍ଧ ପ୍ରତିଯୋଗିତା କରାଯାଇଥାଏ ।

ଏବର୍ଷ ୨୦୧୯-୨୦ ପାଇଁ ପୁରସ୍କାର ମୂଳକ ନିବନ୍ଧ ପ୍ରତିଯୋଗିତାର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଥିଲା “**କର୍ମଠ ଦାଇ ଇଲଲୁହ୍ ର ଦାୟିତ୍ୱ ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହଜୁର ଅନୂର ଅ:ବ:ଅଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଆଲୋକରେ**”

ଏହି ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ପ୍ରଥମ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଓ ତୃତୀୟ ସ୍ଥାନ ହାସଲ କରିଥିବା ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ନାମ ଘୋଷଣା କରାଯାଉଅଛି । ବିବରଣୀ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା । ଆସନ୍ତାବର୍ଷ ୨୦୨୦-୨୧ ମସିହାର ନିବନ୍ଧର ବିଷୟ ଶିଳ୍ପ ଘୋଷଣା କରାଯିବ । ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଆସନ୍ତାବର୍ଷ ପାଇଁ ପୁରସ୍କାର ମୂଳକ ନିବନ୍ଧ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଭାଗ ନେବାପାଇଁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରାଯାଉଅଛି ।

ବର୍ଷ ୨୦୧୮-୧୯ ପୁରସ୍କାର ମୂଳକ ନିବନ୍ଧ ପ୍ରତିଯୋଗିତାର ଫଳାଫଳ

କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା	ନିବନ୍ଧ ଲେଖକଙ୍କ ନାମ	ଯମାତ	ପୋଜିସନ୍	ପୁରସ୍କାର ଅର୍ଥରାଶୀ
୧	ମୋକରମା ସରଫୁତ୍ ନୂର ସଇଦ୍ ସାହିବା	କାଦିୟାନ୍	ପ୍ରଥମ	୫୦୦୦
୨	ମୋକରମା ନଜମା ତାରିକ୍ ସାହିବା	କାଦିୟାନ୍	ଦ୍ୱିତୀୟ	୪୦୦୦
୩	ମୋକରମା ଗଜାଲା କୌକବ୍ ସାହିବା	ହାଇଦ୍ରାବାଦ୍	ତୃତୀୟ	୩୦୦୦
୪	ମୋକରମା ଆଇଶା ସଲିମ୍ ସାହିବା	ପାଲାକାଡ୍	ଖୁସୁସି (ଅନୁଗ୍ରହମୂଳକ)	୧୦୦୦

ନଜାରତ୍ ତାଲିମ୍ କାଦିୟାନ୍

ଡ୍ରାଇଭର ଭାବେ ସେବା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ

ସଦର ଅଞ୍ଜୁମନ ଅହେମଦୀୟା କାଦିଆନରେ ଡ୍ରାଇଭର ପଦବୀ ନିମନ୍ତେ ସ୍ଥାନ ଖାଲିଅଛି । ଯେଉଁ ବନ୍ଧୁ ଡ୍ରାଇଭର ଭାବେ ସେବା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ରଖିଛନ୍ତି ସେମାନେ ନିଜର ଦରଖାସ୍ତ ଦୁଇ ମାସ ଭିତରେ ନିଜାରେ ଦିଅନ୍ ସଦର ଅଞ୍ଜୁମନ ଅହେମଦୀୟା ନିକଟକୁ ପଠାଇ ପାରିବେ । ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା ।

୧. ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଡ୍ରାଇଭିଙ୍ଗ ଲାଇସେନ୍ସ ଓ ଡ୍ରାଇଭିଙ୍ଗର ଅଭିଜ୍ଞତା ଥିବା ଜରୁରୀ ।
୨. ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ପାଇଁ ଜନ୍ମ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବା ଜରୁରୀ ଅଟେ ।
୩. ସେହି ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଡ୍ରାଇଭର ଭାବେ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଚୟନ କରାଯିବ ଯେଉଁମାନେ ଇଂଗରଭୁୟ ବୋର୍ଡ୍ ଦ୍ୱାରା ସଫଳ ହେବେ ।
୪. ଏବଂ ଯିଏ ନୂର ହସ୍ତିଚାଲ କାଦିଆନର ମେଡ଼ିକାଲ୍ ଫିଟ୍ନେସ ସାର୍ଟିଫିକେଟ ମୁତାବକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟବାନ ଘୋଷିତ ହେବେ ।
୫. ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଦ୍ୱିତୀୟଶ୍ରେଣୀ କର୍ମଚାରୀସମ ଆଲାଉନ୍ସ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସୁବିଧା ଦିଆଯିବ ।
୬. ପ୍ରାର୍ଥୀ କାଦିଆନ୍ ଆସିବାର ଯାତାୟାତ ଖର୍ଚ୍ଚ ନିଜେ ବହନ କରିବେ ।
୭. ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ କାଦିଆନରେ ନିଜ ରହିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିଜେ କରିବେ ।

ନୋଟ୍- ଦରଖାସ୍ତ ଫର୍ମ ନଜାରେ ଦିଅନ୍ ସଦର ଅଞ୍ଜୁମନ ଅହେମଦୀୟା କାଦିଆନଠାରୁ ହାସଲ କରିନିଅନ୍ତୁ । (ନାଜର୍ ଦିଅନ୍ କାଦିଆନ)

ଅଧିକ ଜାଣିବାପାଇଁ ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତୁ:
 ନଜାରେ ଦିଅନ୍ ସଦର ଅଞ୍ଜୁମନ ଅହେମଦୀୟା କାଦିଆନ
 ଫୋନ୍: ୦୧୮୭୨-୫୦୧୧୩୦
 ମୋବାଇଲ୍: ୯୮୭୭୧୩୮୩୪୭, ୯୬୪୬୩୫୧୨୮୦
 ଇମେଲ୍ : diwan@qadian.in

ନୂରୁଲ୍ ଇସଲାମ୍ ବିଭାଗ ଅନ୍ତର୍ଗତ

ଏହି ଦେୟମୁକ୍ତ ନଂ ରେ ଫୋନ କରି ଆପଣମାନେ ମୁସଲିମ୍ ଯମାତ୍ ଅହେମଦୀୟା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜ୍ଞାନ ହାସଲ କରିପାରିବେ ।

ଦେୟମୁକ୍ତ ନଂ: ୧୮୦୦ ୧୦୩ ୨୧୩୧

ସମୟ: ପ୍ରତ୍ୟକ୍ ସକାଳ ୮:୩୦ ରୁ ରାତି ୧୦:୩୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ଶୁକ୍ରବାର ଦିନ ଛୁଟି ରହିବ)

ମୁଁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ କିଛି କଥା ବତାଇଦେଉଛି ସେଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଚିନ୍ତା କର ଓ ଦେଖ ଯେ, କିଭଳି ଭାବେ ଆପଣମାନେ ନିଜର ଜିବନକୁ ସଜାଡ଼ିବେ ସେହିଭଳି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଜିବନକୁ ମଧ୍ୟ ସଜାଡ଼ିବାକୁ ହେବ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞାବହତା ସ୍ୱୀକାର କରିବା ପରିବେଶ ଭିତରେ ସମାଜର ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ ହୋଇଥାଏ । ସୁରକ୍ଷା ବି ମିଳିଥାଏ ନିଜ ଭୁଲ୍ ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଆଜ୍ଞା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ କରାଇଥାଏ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଆପତି ଅଭିଯୋଗରୁ ମଧ୍ୟ ବଂଚାଇଥାଏ । ଯଦି ଏବେ ଆପଣମାନେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଇତାଧତ୍ କରୁଛନ୍ତି ଅଲୁଖ ଇତାଧତ୍ ଏବଂ ରସୁଲଙ୍କ ଇତାଧତ୍ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଉପରେ ପରିଚାଳିତ ହେଉଛନ୍ତି । ନିଜ ଉପରସ୍ଥ ଅଧିକାରୀଙ୍କ କଥାକୁ ମାନୁଛନ୍ତି ତେବେ ବହୁତ ଗୁଡ଼ିଏ ଝଗଡ଼ା ଓ ବିଭାଗରୁ ମଧ୍ୟ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବେ । ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଆହୋରଣ କରିବାପାଇଁ କେହି ମଧ୍ୟ ରୋକି ନାହାନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କ ଚିନ୍ତା ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷକ ଲଗାଯାଉନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଅଲୁଖ ତାଲାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଯେ, ପବିତ୍ର କୋରାନ ଉପରେ ଚିନ୍ତା କର, ଗଭୀର ଅନୁଧ୍ୟାନ କର, ଫିକର କର, ରସୁଲେ କରିମ୍ ସ:ଆ:ସ ମଧ୍ୟ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ:ସ ମଧ୍ୟ ଏହି କଥା କହିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଗଭୀର ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବାର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ, ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରକାରର କଥା ଆପଣମାନେ ବାହାର କଲେ । ଯାହା ଆପଣମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ ଆଗ୍ରହର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଅଟେ । ତାହା ହିଁ ଶେଷ ବୋଲି । ତେଣୁ ଯମାତ୍ ଅହେମଦୀୟାରେ ଖୁଲାଫତ୍ ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯାହାକୁ ଅଲୁଖ ତାଲା ଆମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ନିଜର ନୁକତା (ଅନୁଚିନ୍ତା) ବାହାର କରି ଖଲିଫାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିପାରିବେ । ଏବଂ ତା'ଉପରେ ନିଜର ମୂଲ୍ୟକୁ ରଖି ଜ୍ଞାନରେ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ କରିପାରିବେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ଲାଭ ମଧ୍ୟ ପହଂଚାଇ ପାରିବେ ।

ହଜୁର ଅନସ୍ୱର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ, ସର୍ବଦା ଏକଥା ମନେରଖ ଯେ, ଯେଉଁଭଳି ଆଜି ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣମାନେ ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଅଛ, ତା'ଏରୀରେ ନୋଟ୍ କରୁଅଛ, ଖଲିଫାଙ୍କର ଭାଷଣ ବା କୌଣସି ମଧ୍ୟ ତକ୍ରିର, କୌଣସି ମଧ୍ୟ କଥା ସେ ସବୁକୁ ନୋଟ୍ କରନ୍ତୁ, ତା'ଉପରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ଜ୍ଞାନର ଅଂଶବିଶେଷ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଯମାତ୍ ମଧ୍ୟ ବତାନ୍ତୁ । ବହୁତ ମୁରବା ଏପରି ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଖୁଦ୍ ବା ନୋଟ୍ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ପୁଣି ନିଜ ରିପୋର୍ଟରେ ଏକଥା ଲେଖୁଛନ୍ତି ଯେ, ପୁରା ସପ୍ତାହରେ ଯାହା କିଛି ମଧ୍ୟ ଦରକ୍ ଦେଉଛନ୍ତି ସେଥିରେ କିଛି ନି କିଛି ନୁକତା ଏହି ଖୁଦ୍ ବାତଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ନେଇ ସେମାନେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି । ପୁଣି ତା'ପର ସପ୍ତାହରେ ଆହୁରି ପଂଚ ମିଳିଯାଉଛି । ତେଣୁ ସେହି ପଂଚ ଗୁଡ଼ିକରୁ ସେମାନେ ଲାଭ ଉଠାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ସବୁକୁ ବାରମ୍ବାର ଦୋହରାଉଛନ୍ତି ସେଥିରେ ଯମାତ୍ ମଧ୍ୟ ଲାଭ ମିଳୁଛି । ତେଣୁ ତରକାୟତରେ ମଧ୍ୟ ଏକତା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ ଓ ଏହି ଏକତା ଆମକୁ ଅଲୁଖ ତାଲା ଖୁଲାଫତ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଜରିଆରେ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ତେଣୁ ଏହାର ସୁରକ୍ଷା କରିବା ଓ ଏହାକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବାପାଇଁ ପ୍ରଥମତଃ ନିଜକୁ ଦାୟିତ୍ୱବାନ ଅଭିହିତ କରିବା ହେଉଛି ସମସ୍ତ ମୁରବା ଓ ମୁବଲିଗମାନଙ୍କ ଧାର୍ଯ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଆପଣମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ଲୋକେ ଯେଉଁମାନେ ଯୁଗ ଖଲିଫାଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧି ଅଟନ୍ତି ଓ ଆପଣମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ଲୋକ ଯେଉଁମାନେ ଯୁଗ ଖଲିଫାଙ୍କ ଆବାଜ୍ କୁ ଆଗକୁ ପହଂଚାଇବେ ତେଣୁ ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ମଧ୍ୟ ଆପଣମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାକୁ ନୋଟ୍ କରି ତାକୁ ଯେତେବେଳେ ଆଗକୁ ପହଂଚାଇବେ ସେତେବେଳେ ଏହା ହୋଇନପାରେ ଯେ, ଆପଣ କେବଳ ଏତିକି କହିଦେବେ କି, ଆଗକୁ ପହଂଚାଇ ଦିଅ । ଆପଣ ଜଣେ ଡାକବାଲା କାମ କରିବେ ନାହିଁ ବରଂ ଏହି ବାଟକୁ ନିଜେ ବୁଝିବେ ଓ ଏହାକୁ

ନିଜ ଉପରେ ଲାଗୁ କରାଇବେ ତା'ପରେ ପୁଣି ଆଗକୁ ପହଂଚାଇବେ । ତେବେ ଯାଇ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଲାଭ ମିଳିବ ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଏ ବାଟି ପହଂଚାଉଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଲାଭ ହେବ । ନିଜ ବୁଦ୍ଧି ଉପରେ ସେତେବେଳେ ସୀମା ଲଗାଇ ଦିଅନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଖଲିଫା କୌଣସି କଥା ଉପରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଫଇସଲା କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଯଦି ନିଜର ବୁଦ୍ଧିକୁ ତା'ଠାରୁ ଅଧିକା ବ୍ୟବହାର କରିବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ତେବେ ମିନ୍ଲ ମୁସଲିମିନ୍ ର ସୂତାରୁ ବାହାରି ପଡ଼ିବେ ସେଥିଯୋଗୁଁ ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଏ ଦୁନିଆ କହିଥାଏ ଯେ, ଯାକ୍ ସ୍ୱାଧୀନତାର ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱ ରହିଛି ବୋଲି କିନ୍ତୁ ଆମେ ତ ଏକଥା କହୁଛୁ ଯେ, ଯେଉଁଠି ବାକ୍ ସ୍ୱାଧୀନତା ଏ ପୃଥିବୀର ଶାନ୍ତି ଓ ସ୍ଥିରତାକୁ ଧ୍ୱଂସ କରୁଅଛି ସେଠାରେ ତା ଉପରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲଗାଇ ଦିଅ । ତେଣୁ ଏ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଧର୍ମଶିକ୍ଷାରେ ମଧ୍ୟ ଆମକୁ ନିଜ ବୁଦ୍ଧି ଓ ନିଜର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଉପରେ ଏଠାରେ ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେଉଁଠି ଯୁଗ ଖଲିଫା କିଛି ଫଇସଲା କରିଦେଇଥିବେ । ତେବେ ଯାଇ ଆପଣମାନେ ଶାନ୍ତିରେ ରହିପାରିବେ । ତେବେ ଯାଇ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ମିଳିବ ଓ ତେବେ ଯାଇ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ମିଳିବ । ବାକି ଯେଉଁଠି ଜ୍ଞାନର କଥା ଉଠୁଛି ମୁଁ ଅନେକ ଥର ଏକଥା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିସାରିଛି ଯେ, ଜ୍ଞାନ

ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଦେଖିଲେ ବୋଧ ହୁଏ କିଛି ଗୈର ଅହେମଦୀ ମୌଲବୀମାନେ ଆମର ଓଲେମାମାନଙ୍କଠାରୁ କେତେକ କଥାରେ ଅଧିକ ଜ୍ଞାନ ରଖୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନରେ ବରକତ୍ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଲାଭହୀନ । ଏହା ଲାଭହୀନ କିପରି ? ଏଥିପାଇଁ ଯେ, ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ସେମାନଙ୍କୁ ଇତାଧତ୍ ରୁ ବାହାର କରିଦେଇଛି । ସେମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଏକଥା ବତାଇ ନାହିଁ ଯେ, ନିଜାମର କଣ ଗୁରୁତ୍ୱ ରହିଛି । ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ମଣିଷ ନିଜାମରୁ ବାହାରକୁ ବାହାରି ଯାଏ ସେତେବେଳେ ପୁଣି ତାକୁ ଜ୍ଞାନ ଲାଭ ପହଂଚାଇବା ପରିବର୍ତ୍ତେ କ୍ଷତି ପହଂଚାଇବାକୁ ଲାଗିଥାଏ । ତେଣୁ ଅଲୁଖ ତାଲା ଆମକୁ ସତ୍ କର୍ମ କରିବାପାଇଁ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଇଛନ୍ତି । ସତ୍ କର୍ମ କଣ ? ସତ୍ କର୍ମ ହେଉଛି ଏହା କି, ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ତା'ର ସଠିକ୍ ସ୍ଥାନକୁ ବୁଝି ସମ୍ପାଦନ କରାଯାଉ । ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଉଚିତ ସ୍ଥାନ ଏବଂ ଉଚିତ ସମୟରେ କରାଯାଉ । ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ କେତେକ କାର୍ଯ୍ୟ ପୁଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ଯଦି ତାହା ସଠିକ୍ ସମୟରେ ନ ହୁଏ ଏବଂ ତା'ର ସୁଫଳ ମିଳିନଥାଏ ତେବେ ଏହା ସତ୍ କର୍ମ ହେବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ମନେରଖନ୍ତୁ ଯେ, ନିଜର ଜ୍ଞାନକୁ ସର୍ବଦା ସତ୍ କର୍ମର ଅର୍ତ୍ତଗତ ରଖନ୍ତୁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଜରୁରୀ ଅଟେ ।

କ୍ରମଶଃ.....

କଲାମୁଲ୍ ଜମାମ୍ (ସୁଗଅବତାରଙ୍କ ବାଣୀ)
 “ପବିତ୍ର କୋରାନକୁ ବୁଝିବା ଓ ତା’ ମୁତାବକ୍ ହିଦାୟତ୍ ପାଇବା ପାଇଁ ଅସଲ ଆବଶ୍ୟକତା ହେଉଛି ତକ୍ୱା (ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମପରାୟଣତା)”
 (ମଲ୍ପୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-୫, ପୃ-୧୨୧)
 ତାଲିକେ ଦୁଆ: Idrish Khan, Jamat Ahmadiyya, Kerang (Odisha)

କଲାମୁଲ୍ ଜମାମ୍ (ସୁଗଅବତାରଙ୍କ ବାଣୀ)
 “ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପୋଷରେ ତୁମର ମାମଲା ସଫା ନ ରହିଛି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ମାମଲା ସଫା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ”
 (ମଲ୍ପୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-୫, ପୃ-୪୦୭)
 ତାଲିକେ ଦୁଆ: Faiza Noor, D/o- Dr. Manzoor Hussain Sb, Jamat Ahmadiyya, Kerang (Odisha)

ଏହି ସଂଖ୍ୟାରେ ଓଡ଼ିଆ ଡ଼ି.ଟି.ପି ଜନିତ କେତେଗୋଟି ଅସଲ ଅକ୍ଷର ସଠିକ୍ ଲେଖା ହୋଇପାରି ନାହିଁ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଦ୍ୱିତୀୟ ତ, ଅଂତ, ଅଂଚ । ପାଠକ ପାଠିକାମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ ଉକ୍ତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ସଠିକ୍ ପଢ଼ିନେବେ ।

କଲାମୁଲ୍ ଜମାମ୍ (ସୁଗଅବତାରଙ୍କ ବାଣୀ)
 “ତୁମମାନଙ୍କର ଆଦର୍ଶ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ଲୋକମାନେ ଯାହାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଲୁଖ ତାଲା କହିଛନ୍ତି ଯେ, କୌଣସି ଦେପାର ବଣିଜ୍ ଓ କିଶାବିକା ତାଙ୍କୁ ଜିକରୁଲୁଖ (ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲୁଖଙ୍କ ସ୍ତୁତିଗାନ କରିବା)ରୁ ରୋକେ ନାହିଁ ।”
 (ମଲ୍ପୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-୫, ପୃ-୪୦୭)
 ତାଲିକେ ଦୁଆ: Mufleh-u-ddin Khan, Jamat Ahmadiyya, Kerang (Odisha)

କଲାମୁଲ୍ ଜମାମ୍ (ସୁଗଅବତାରଙ୍କ ବାଣୀ)
 “ଏହି ନୁସ୍ଖା (ଅର୍ଥାତ୍ ବିଧି)କୁ ସର୍ବଦା ମନେରଖ ଓ ଏଥିରୁ ଲାଭ ଉଠାଅ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେବେ କୌଣସି ଦୁଃଖ ବା ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଆସେ ତେବେ ତତ୍ତ୍ୱଶାତ୍ ନମାଜ୍ରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଯାଅ ।”
 (ମଲ୍ପୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-୫, ପୃ-୯୬)
 ତାଲିକେ ଦୁଆ: Sharif-u-ddin Khan, Jamat Ahmadiyya, Kerang (Odisha)

ହଜରତ୍ ଅମୀରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍ଙ୍କ ନୀତି ବାଣୀ
 “ଆମେ ସେତେବେଳେ ବାସ୍ତବିକ ଅହେମଦି ହୋଇପାରିବା ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଅସ୍ତୀୟା ଓ ସାଂସାରିକ କାମନା ଓ ଭୋଗବିଳାସକୁ ନିଜର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନ ବନାଇବା”
 (ଖୁଦ୍ ବା ସୁମାଃ ପ୍ରବଚ ୫ ମଇ ୨୦୧୭)
 ତାଲିକେ ଦୁଆ: Amiruddin Khan & Family, Jamat Ahmadiyya, Kerang (Odisha)

ହଜରତ୍ ଅମୀରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍ଙ୍କ ନୀତି ବାଣୀ
 “ଯଦି ତୁମେ ଚାହୁଁଛ ଯେ, ତୁମକୁ ଇହକାଳ ଓ ପରକାଳରେ ସଫଳତା ମିଳୁ ଓ ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଜୟପ୍ରାପ୍ତ କର, ତେବେ ପବିତ୍ରତା ଅବଲମ୍ବନ କର, ନିଜକୁ ସୁଧାର ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଉତ୍ତମ ଚରିତ୍ରର ନମୁନା ଦେଖାଅ, ତେବେ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ସଫଳ ହେବ ।”
 (ଖୁଦ୍ ବା ଜୁମା ପ୍ରବଚ ୧ ଜାନୁୟାରୀ ୨୦୧୬)
 ତାଲିକେ ଦୁଆ: Anisha Begum, Jamat Ahmadiyya, Kerang (Odisha)

<p>EDITOR Qamarul Haque Khan Sub-Editor : Maqsood Ali Khan Mob : (+91) 9437128786 e-mail :odiabadar@gmail.com</p>	<p>REGISTERED WITH THE REGISTRAR OF THE NEWSPAPERS FOR INDIA AT NO PUNODI/2016/68750</p> <p>ସାପ୍ତାହିକ ବଦର Weekly BADAR Qadian କାଦିଆନ Dist: Gurdaspur (Pb.) INDIA Qadian - 143516</p> <p>Postal Reg. No.GDP-40/2020-2022 Vol.5 Thursday 27 Feb 2020 Issue No. 9</p>	<p>MANAGER NAWAB AHMAD Mobile. : +91 - 94170-20616 e-mail :managerbadarqnd@gmail.com</p>
---	---	---

ANNUAL SUBSCRIPTION:Rs.500/- (Per Issue:Rs.9/-) (WEIGHT - 20-50gms/issue)

ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ହଜୁର ଅମିରୁଲ୍ ମୁନିନିନ୍ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହିଲ୍ ଖାମିସ୍ ଅ:ବ:ଅ କ୍ ମୁରୋପ ଗସ୍ତ - (ଅକ୍ଟୋବର ୨୦୧୫)

୧୭ ଅକ୍ଟୋବର ୨୦୧୫ (ଶନିବାର)
 ରିପୋର୍ଟର ଅବଶିଷ୍ଟାଣ
 ଯାମିୟା ଅହମଦାୟା ଜର୍ନାଲର ଶାହିଦ୍
 କ୍ଲାସ୍ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ସାର୍ବିଫିକେଟ୍
 ବିତରଣ ଉତ୍ସବ ଅବସରରେ ହଜୁର
 ଅନୁର ଅ:ବ:ଅ ଅଭିଭାଷଣ ।

ହଜୁର ଅନୁର ଅ:ବ:ଅ ତସ୍ତୁଦ୍, ତଉଜ୍ ଏବଂ ସୁରାଃ ଫାତିହାର ଆବୃତ୍ତି ପରେ ସୁରାଃ ହାମିନ୍ ସୟଦାଃର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆୟତ ତିଲାଫ୍ତ୍ କଲେ: *ଫୁମନ୍ ଅହସନ୍ କୌଲମ୍ ମିମ୍ମନ୍ ଦାଆ ଇଲ୍ଲୁହି ଓ ଅମିଲା ସ୍ୱାଲେହନ୍ ଫୁକାଲା ଇନ୍ନି ମିନଲ୍ ମୁସ୍ଲିମିନ୍* ଏହାପରେ ହଜୁର ଅନୁର ଅ:ବ:ଅ ଅଲ୍ହମ୍ଦୁଲିଲାଃ ଆଜି ଯାମିୟା ଅହମଦାୟା ଜର୍ନାଲର ଏହି ପ୍ରଥମ କ୍ଲାସ୍ଟି ୭ବର୍ଷର କୋର୍ସକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାପରେ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ଆସିବାପରେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଏକଥା ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ୍ଯେ, ଆପଣମାନଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ ବହୁତ ବଡ଼ିଯାଇଛି ପ୍ରଥମେ ଆପଣମାନଙ୍କର କିଛି କଥାକୁ କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ କେତେକ ହରକତ୍ ଯୋଗୁଁ ଜଣେ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ଅଣଦେଖା କରିଦିଆଯାଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏବେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ମନେରଖିବା ଉଚିତ୍ଯେ, ଆପଣମାନେ ଅବଶ୍ୟ ଏବେବି ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଅଛନ୍ତି କାରଣ ହଦାସରେ ମଧ୍ୟ ଏପରି ଆସିଛି ଯେ, ମଣିଷ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କବରରେ ନ ପହଂଚିଛି ତାକୁ ଜ୍ଞାନ ଆହରଣ କରିବା ଉଚିତ୍ଯେ କିନ୍ତୁ ତତ୍ସହିତ ଆପଣମାନଙ୍କଠାରୁ ଏ ଆଶା ମଧ୍ୟ କରାଯାଉଛି ଯେ, ଆପଣମାନେ ଏବେ ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି କାରଣ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ଆପଣ ହାସଲ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯାହା କିଛି ଆସତାକୁ ହାସଲ କରିବେ ତାହାକୁ ଆପଣମାନେ ଆଗକୁ ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର ମଧ୍ୟ କରିବେ । ଅଲ୍ଲୁଃ ତାଲା ଆପଣମାନଙ୍କଠାରୁ ଜ୍ଞାନକୁ ପ୍ରସାର କରିବାପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏକ ଆଶା ରଖୁଛନ୍ତି । ଏପରି ଏକ ଦକ୍ଷ ଯିଏ ନିଜକୁ ଧର୍ମପାଇଁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିରଖୁଛି, ଧର୍ମ ଉପରେ ଗଭୀର ଅନୁଚିନ୍ତା କରିବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଏହା କି, ଯେଉଁମାନେ ଏହିଭଳି ଜ୍ଞାନକୁ ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର କରୁଛନ୍ତି ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣମାନେ ସାମିଲ ହୁଅନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲୁଃ ତାଲା ମଧ୍ୟ ଏକଥା କହିଛନ୍ତି ଯେ, କୌଲ୍ (କଥନ) ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ସବୁଠାରୁ ଉତ୍ତମ କଥା ହେଉଛି ଅଲ୍ଲୁଃ ତାଲାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଡାକିବା, ପୁଣ୍ୟକର୍ମ କରିବା ପୁଣି ଏକଥା ଘୋଷଣା କରିବା ଯେ, ମୁଁ ହେଉଛି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞାବହ । ହଜୁର ଅନୁର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ ଅଲ୍ଲୁଃ ତାଲା ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଜଣେ

ମୁସଲମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଉଦାହରଣ ଦେଇଛନ୍ତି ଏହା ହେଉଛି ତାହାର ଉତ୍ତମ ଉଦାହରଣ ଏହା ଜଣେ ମୁନିନର ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶେଷତା ଓ ତା'ର ଅଂଶବିଶେଷ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଜୀବନ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ ଏ ଶପଥ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଆମେ ଆମ ଜୀବନର ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷଣ ଅଲ୍ଲୁଃ ତାଲାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବୁ, ସେ ସବୁକୁ ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର କରିବୁ ଓ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ତରଲିତ୍ କରିବାରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବୁ । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଉଦାହରଣ ବିଶେଷରୂପେ ଏକ ପ୍ରକାରର ଲାହେ ଅମଲ୍ (ସିଲ୍ଲାବସ୍ତ) ହେବା ଉଚିତ୍ଯେ । ଆପଣମାନେ ଏ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ଜୀବନର ସବୁତକ ସମୟ ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାକୁ ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର କରିବାପାଇଁ ଏବଂ ତରଲିତ୍ ପାଇଁ ଫୁକ୍ଫ(ଉତ୍ସର୍ଗ) କରିବି । ଏବଂ ଏହା କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଛୋଟ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ନୁହେଁ ଏହା କୌଣସି ମାମୁଲି ଶପଥ ନୁହେଁ । ଆପଣମାନେ ଏବେ ଜ୍ଞାନୀ ବୁଲାଇବେ । ରିପୋର୍ଟରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଯେଣ୍ କରାଯାଇଛି ଯେ, ଆପଣମାନେ ତରକ୍ତୁମତୁଲ୍ କୁରଆନ୍ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ିଛନ୍ତି ଏବଂ ତତ୍ସହିତ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ିଛନ୍ତି ତେଣୁ ଆପଣମାନେ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ, ଶପଥ ନେବାର ଗୁରୁତ୍ୱ କ'ଣ । ଏବଂ ସମସ୍ତ ପଦବୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପଚାରା ଯିବ ଏବଂ ଯେଉଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଆପଣମାନେ ଖୁଦାତାଲାଙ୍କ ସହିତ କରିଛନ୍ତି ତାହାକୁ ତ ବିଶେଷରୂପେ ଆପଣମାନେ ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ୍ଯେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ପଚାରା ଯିବାର ଭୟ ସର୍ବଦା ଲାଗିରହିବା ଉଚିତ୍ଯେ ତେଣୁ ତାହାକୁ ନିର୍ଭୀକ୍ କରିବାପାଇଁ ଯଥା ସମ୍ଭବ ମଣିଷ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ୍ଯେ ତେଣୁ ଏଥିପ୍ରତି ବହୁତ ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ ।

ହଜୁର ଅନୁର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ, ମନେରଖନ୍ତୁ ଯେ, ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ସେତେବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ବାହ କରାଯାଇନପାରେ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜର ଇସ୍ଲାହ (ସୁଧାର) ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ନ ଦିଆଯାଇଛି, ନିଜର ଅନୁଶୀଳନ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ନ ଦିଆଯାଇଛି, ନିଜର କର୍ମକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପରଖିବା ପାଇଁ ଧ୍ୟାନ ନ ଦିଆଯାଇଛି । ପୁଣି ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସେତେବେଳେ ପୂରଣ ହେବ ଯେତେବେଳେ ଆପଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଭିତରେ ଏ ଅନୁଭବ ସୃଷ୍ଟି ହେବ ଯେ, ଆପଣମାନେ ଇସ୍ଲାମିୟ ଶିକ୍ଷାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନମୁନା ହେବେ ତା ବିନା ନା'ତ ଆପଣମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ତରକ୍ତୁମତ କରିପାରିବେ ଏବଂ ନା' କୌଣସି ପ୍ରକାର ତରଲିତ୍ କରିପାରିବେ ।

ହଜୁର ଅନୁର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ,

ତେଣୁ ନିଜର କର୍ମ ଉପରେ ସର୍ବଦା ନଜର ରଖିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ସେହି ସବୁ କର୍ମଗୁଡ଼ିକର ସୁଚାରୁତ୍ୱ ତିଆରି କରିବାକୁ ହେବ ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକୁ ଅଲ୍ଲୁଃ ତାଲା ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ କେଉଁ କର୍ମକୁ କରିବାର ଅଛି ଓ କେଉଁ କର୍ମକୁ କରିବାର ନ ଅଛି । ନିଜର ଧାର୍ମିକ ଅବସ୍ଥାକୁ ସୁଧାରିବା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ଏବେ ଏହା ହେବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ ଯେ, ନମାଜରେ ଅବହେଳା ହୋଇଗଲା, ନଫିଲ୍ ନମାଜରେ ଅବହେଳା ହୋଇଗଲା ତ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ନାହିଁ ବୋଲି । ଜଣେ ମୁରବାଙ୍କୁ, ଜଣେ ମୁବଲିଗକୁ ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ୍ଯେ, ତାଙ୍କର ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଶେଷରୂପେ ତାହା ଅଲ୍ଲୁଃ ତାଲାଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତାହା ଅଲ୍ଲୁଃ ତାଲାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ବିନା ସାଧନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣଙ୍କ ଧ୍ୟାନ ନଫିଲ୍ ପ୍ରତି, ଦୁଆ କରିବା ପ୍ରତି, ନମାଜକୁ ସଠିକ୍ ରୂପେ ପଢ଼ିବାପ୍ରତି, ନା ଆପଣଙ୍କ ତରକ୍ତୁମତରେ କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିପାରିବ ନା ଆପଣଙ୍କ ତରଲିତ୍ରେ କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିପାରେ ।

ହଜୁର ଅନୁର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ, ସୁତରାଂ ଯେଉଁଠି ତରକ୍ତୁମତ କରିବାପାଇଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଏହି ନମୁନାକୁ ପେସ୍ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ, ପାଠ ବେଳା ନମାଜ ବାୟମାତ୍ ପାଠ କରିବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ୍ଯେ ଏଠାରେ ନଫିଲ୍ ମଧ୍ୟ ଜରୁରୀ ଅଟେ । ଯେଉଁଠି ବି ଆପଣମାନେ ମୁତୟନ ହେବେ ସେଠାରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜଣାପଡ଼ିଯାଉଛି ଯେ, ମୁରବା ସାହେବ୍ ମସ୍ଜିଦ୍କୁ ଆସୁଛନ୍ତି ବା ସେଠାରୁ ଆସୁଛନ୍ତି ଏବଂ ନମାଜ ବାୟମାତ୍ ହେଉଅଛି । କିନ୍ତୁ ନଫିଲ୍ ଏପରି ଜିନିଷ ଯାହା ବିଷୟରେ କେବଳ ଅଲ୍ଲୁଃ ତାଲା ହିଁ ଜାଣିଥାନ୍ତି ବା ବିବାହ ହେବାପରେ ଆପଣଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ହିଁ ଜାଣିଥାନ୍ତି ବା ଘରର ଲୋକମାନେ ହିଁ ଜାଣିଥାନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଉପାସନା ହେଉଛି ଏପରି ଉପାସନା ଯାହା ଲୁକ୍କାୟିତ ଭାବେ କରାଯାଇଥାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହା କରାଯାଉଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ଗୁରୁତ୍ୱ ବହୁତ ଅଛି । ଫର୍ଜରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଉଣା ରହିଗଲେ ନଫିଲ୍ ଦ୍ୱାରା ପୂରା କରିବାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ରହିଛି । ମନୁଷ୍ୟ କିଭଳି ଏ ଦାବି କରିପାରେ ଯେ, ସେ ସବୁ ପ୍ରକାରର ଫରାଜ୍ (ଧାର୍ଯ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ) ନିର୍ବାହ କରିଦେଇଛି ବୋଲି ଓ ବିଶେଷରୂପେ ସେହି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ଯାହାକୁ କରିବାପାଇଁ ଅଲ୍ଲୁଃଙ୍କ ତରକ୍ତୁମତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ରହିଛି ? ପୁଣି ଫରାଜ୍ରେ ସ୍ତ୍ରୀ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ କାଏମ୍ ରହେ ନାହିଁ । ବରଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ମଣିଷର

ଜ୍ଞାନ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉନ୍ନତି ହେବା ସହିତ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ବଢ଼ିଚାଲିଥାଏ ଏବଂ ପୁଣି ଏ ବିଷୟ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ, ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ବଢ଼ିଛି ବା ନାହିଁ ? ତେଣୁ ଏଥିପାଇଁ କେତେ ମାତ୍ରାରେ ଦୁଆ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ରହିଛି ? ଏବଂ ମଣିଷ କେବଳ ଅଲ୍ଲୁଃ ତାଲାଙ୍କ ନିକଟରେ ନତମସ୍ତକ ହୋଇ ନିଜର ଦିନ ଏବଂ ରାତି ଏଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ସେହି ଦୁଆ ଗୁଡ଼ିକ କରିବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥାଏ । ଯଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ସବୁ କର୍ମ ରହିଯାଇଛି ତାହା ପୂରଣ ହୋଇଯାଉ ।

ହଜୁର ଅନୁର ଅ:ବ:ଅ କହିଲେ, ପୁଣି ଗୋଟିଏ କଥା ଏହା ମଧ୍ୟ ମନେରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ, ମୁରବା ଏବଂ ମୁବଲିଗଙ୍କ କଥନ ଓ କର୍ମ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର ରହିବା ଉଚିତ୍ଯେ ନୁହେଁ । ନିଜର ସମ୍ମାନ୍ୟ ଓ ଅନୁଶୀଳନ କରିବା ଯେ, ଆପଣମାନେ ଯେଉଁ ଉପଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି, ଯେଉଁ ଭାଷଣ ଦେଉଛନ୍ତି, ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଖୁତ୍ବା ରେ ଯେଉଁ କଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି କ'ଣ ମୁଁ ତା'ଉପରେ ପରିଚାଳିତ ହେବା ପାଇଁ ଯଥା ସମ୍ଭବ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି କି ? କ'ଣ ଯାହା କିଛି ଦୋଷ ଦୁର୍ବଳତା ରହିଯାଇଛି ସେ ସବୁକୁ ଦୂର କରିବାପାଇଁ ଅଲ୍ଲୁଃ ତାଲାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି କି ? ଯେତେବେଳେ ଏହା ହେବ ସେତେବେଳେ କଥାର ପ୍ରଭାବ ମଧ୍ୟ ପଡ଼ିବ । ଲୋକମାନେ ଆପଣଙ୍କର ନମୁନା ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଯେମିତି କି ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ କହିସାରିଛି ଯେ, ଏକଥା ମନେ ରଖନ୍ତୁ ଯେ, ଜଣେ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଭାବି ଆପଣଙ୍କ କେତେକ କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଅଣଦେଖା କରାଯାଉଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏବେ ଲୋକମାନେ ଆପଣଙ୍କର ନମୁନା ଦେଖିବେ ସୁତରାଂ ଏବେ ଆପଣଙ୍କର ନମୁନା ଦ୍ୱାରା କାହାର ସୁଧାର ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ ଓ କାହାକୁ ଧକ୍କା ମଧ୍ୟ ଲାଗିପାରେ ତେଣୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧକ୍କା ଖାଇବାରୁ ବଂଚାଇବା ପାଇଁ, ଯମାତ୍ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଧକ୍କା ଖାଇବାରୁ ବଂଚାଇବା ପାଇଁ, ଯମାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଧକ୍କାରୁ ବଂଚାଇବା ପାଇଁ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟନମୁନା ଏପରି ରଖନ୍ତୁ ଯେ, ଆପଣମାନଙ୍କ ଉପରକୁ କାହାର ଆଙ୍ଗୁଳି ନ ଉଠୁ । କୌଣସି ଲୋକ ଏକଥା ନ କହୁ ଯେ, ମୁରବା ସାହେବ୍ ମାନେ ଆମର ଅମୂଳ୍ୟ ମୁବଲିଗଙ୍କ ଅମଳ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏହି ଦୋଷ ଦୁର୍ବଳତା ବା କର୍ମ ରହିଛି ସେଥିଯୋଗୁଁ ଅମୂଳ୍ୟ ଧକ୍କା ଲାଗିଲା ଯା ମତେ ଧକ୍କା ଲାଗିଛି ବା ମୋ ମନ ଭିତରେ କେତେକ ବିଷୟରେ ସକ୍ଷା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ସର୍ବଦା ମନେ ରଖନ୍ତୁ ଯେ, ଲୋକମାନେ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥା ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବହୁତ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଓ ଦେଖିବେ ମଧ୍ୟ ତେଣୁ ନିଜର

ଅବଶିଷ୍ଟାଣ ପୃଷ୍ଠା- ୦୯ ରେ ଦେଖନ୍ତୁ...